

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів дисертації В. Г. Маргасової та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**, вислови дисертанта про те, що це нібито він особисто робить висновки чи щось пропонує – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації В. Г. Маргасової.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації В. Г. Маргасової посилань на джерело)																																		
Вид виявленого порушення: плагіат																																				
1	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Ускова Т.В. Управление устойчивым развитием региона. – Вологда: ИСЭРТ РАН, 2009. (https://web.archive.org/web/20220531030759/https://adminugra.ru/upload/medialibrary/b1d/upravlenie-ustoychivym-razvitiem-regiona.pdf)</p>																																		
	С. 26–27.	С. 11–13.																																		
	<p>Відтак, поглиблений аналізу приведених вище трактувань дефініційного визначення поняття „стійкості” за рахунок репрезентації критеріальної системи соціально-економічних параметрів засвідчив, що загальноприйнятого підходу до його сформулювання сучасною наукою не вироблено. Принаймні, можна виділити три відмінних один від одного підходи – вказано у табл. 1.2.</p> <p style="text-align: right;">Таблиця 1.2</p> <p>Узагальнення трактування та дефініційного визначення поняття стійкості соціально-економічної системи *</p> <table border="1" data-bbox="280 1406 863 2096"> <thead> <tr> <th data-bbox="280 1406 456 1435">Автор</th> <th data-bbox="456 1406 863 1435">Сутність та зміст визначення</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td colspan="2" data-bbox="280 1435 863 1487" style="text-align: center;">Стійкість як безпека, стабільність, надійність, цілісність і міцність системи</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1487 456 1615">Л. Абалкін</td> <td data-bbox="456 1487 863 1615">Стійкість національної економіки визначається виходячи з критерію її безпеки, стабільності, здатності до постійного оновлення та самовдосконалення</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1615 456 1720">А. Лівшиць</td> <td data-bbox="456 1615 863 1720">Стійкість виступає гарантом цілісності країни і нерозривно пов'язана з надійністю грошової системи держави</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1720 456 1883">А. Бобров</td> <td data-bbox="456 1720 863 1883">Під стійкістю розуміється такий стан елементів будь-якої економічної, екологічної чи іншої системи, коли їх початкові стани з високим ступенем надійності визначають їхні майбутні стани</td> </tr> <tr> <td colspan="2" data-bbox="280 1883 863 1912" style="text-align: center;">Стійкість як відносна незмінність системи</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1912 456 1973">А. Шеломенцев</td> <td data-bbox="456 1912 863 1973">Економічна стійкість – здатність системи зберігати та відтворювати (відновлювати) вихідний (або близький до нього) стан в процесі внутрішніх і зовнішніх впливів на неї</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1973 456 2078">В. Калашніков</td> <td data-bbox="456 1973 863 2078"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 2078 456 2096">С. Ільясов</td> <td data-bbox="456 2078 863 2096">Стійкість як одна з основних дина-</td> </tr> </tbody> </table>	Автор	Сутність та зміст визначення	Стійкість як безпека, стабільність, надійність, цілісність і міцність системи		Л. Абалкін	Стійкість національної економіки визначається виходячи з критерію її безпеки, стабільності, здатності до постійного оновлення та самовдосконалення	А. Лівшиць	Стійкість виступає гарантом цілісності країни і нерозривно пов'язана з надійністю грошової системи держави	А. Бобров	Під стійкістю розуміється такий стан елементів будь-якої економічної, екологічної чи іншої системи, коли їх початкові стани з високим ступенем надійності визначають їхні майбутні стани	Стійкість як відносна незмінність системи		А. Шеломенцев	Економічна стійкість – здатність системи зберігати та відтворювати (відновлювати) вихідний (або близький до нього) стан в процесі внутрішніх і зовнішніх впливів на неї	В. Калашніков		С. Ільясов	Стійкість як одна з основних дина-	<p>Критический анализ имеющихся определений устойчивости социально-экономических систем показал, что общепринятого понятия современной наукой не выработано. По крайней мере, можно выделить четыре отличных друг от друга подходы.</p> <p>Таблиця 1.2. Обобщение определений устойчивости социально-экономической системы</p> <table border="1" data-bbox="895 1406 1477 2096"> <thead> <tr> <th data-bbox="895 1406 1334 1435">Определение</th> <th data-bbox="1334 1406 1477 1435">Автор</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td colspan="2" data-bbox="895 1435 1477 1487" style="text-align: center;">Устойчивость как безопасность, стабильность, надежность, целостность и прочность системы</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 1487 1334 1615">Устойчивость национальной экономики определяется исходя из критерия ее безопасности, стабильности, способности к постоянному обновлению и самосовершенствованию</td> <td data-bbox="1334 1487 1477 1615">Л.И. Абалкин</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 1615 1334 1720">Устойчивость выступает гарантом целостности страны и неразрывно связана с надежностью денежной системы государства</td> <td data-bbox="1334 1615 1477 1720">А. Лившиц</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 1720 1334 1912">Под устойчивостью понимается такое состояние элементов какой-либо экономической, экологической или иной системы, когда их начальные состояния с высокой степенью надежности определяют их будущие состояния</td> <td data-bbox="1334 1720 1477 1912">А.Л. Бобров</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 1912 1334 1942" style="text-align: center;"><...></td> <td data-bbox="1334 1912 1477 1942" style="text-align: center;"><...></td> </tr> <tr> <td colspan="2" data-bbox="895 1942 1477 1989" style="text-align: center;">Устойчивость как относительная неизменность системы</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 1989 1334 2096">Экономическая устойчивость – способность системы сохранять и воспроизводить (восстанавливать) исходное (или близкое к нему) состоя-</td> <td data-bbox="1334 1989 1477 2096">А.Г. Шеломенцев В.Д. Калашников</td> </tr> </tbody> </table>	Определение	Автор	Устойчивость как безопасность, стабильность, надежность, целостность и прочность системы		Устойчивость национальной экономики определяется исходя из критерия ее безопасности, стабильности, способности к постоянному обновлению и самосовершенствованию	Л.И. Абалкин	Устойчивость выступает гарантом целостности страны и неразрывно связана с надежностью денежной системы государства	А. Лившиц	Под устойчивостью понимается такое состояние элементов какой-либо экономической, экологической или иной системы, когда их начальные состояния с высокой степенью надежности определяют их будущие состояния	А.Л. Бобров	<...>	<...>	Устойчивость как относительная неизменность системы		Экономическая устойчивость – способность системы сохранять и воспроизводить (восстанавливать) исходное (или близкое к нему) состоя-	А.Г. Шеломенцев В.Д. Калашников
Автор	Сутність та зміст визначення																																			
Стійкість як безпека, стабільність, надійність, цілісність і міцність системи																																				
Л. Абалкін	Стійкість національної економіки визначається виходячи з критерію її безпеки, стабільності, здатності до постійного оновлення та самовдосконалення																																			
А. Лівшиць	Стійкість виступає гарантом цілісності країни і нерозривно пов'язана з надійністю грошової системи держави																																			
А. Бобров	Під стійкістю розуміється такий стан елементів будь-якої економічної, екологічної чи іншої системи, коли їх початкові стани з високим ступенем надійності визначають їхні майбутні стани																																			
Стійкість як відносна незмінність системи																																				
А. Шеломенцев	Економічна стійкість – здатність системи зберігати та відтворювати (відновлювати) вихідний (або близький до нього) стан в процесі внутрішніх і зовнішніх впливів на неї																																			
В. Калашніков																																				
С. Ільясов	Стійкість як одна з основних дина-																																			
Определение	Автор																																			
Устойчивость как безопасность, стабильность, надежность, целостность и прочность системы																																				
Устойчивость национальной экономики определяется исходя из критерия ее безопасности, стабильности, способности к постоянному обновлению и самосовершенствованию	Л.И. Абалкин																																			
Устойчивость выступает гарантом целостности страны и неразрывно связана с надежностью денежной системы государства	А. Лившиц																																			
Под устойчивостью понимается такое состояние элементов какой-либо экономической, экологической или иной системы, когда их начальные состояния с высокой степенью надежности определяют их будущие состояния	А.Л. Бобров																																			
<...>	<...>																																			
Устойчивость как относительная неизменность системы																																				
Экономическая устойчивость – способность системы сохранять и воспроизводить (восстанавливать) исходное (или близкое к нему) состоя-	А.Г. Шеломенцев В.Д. Калашников																																			

	мічних характеристик економічної системи, яка розкриває властивість системи повертатися в рівноважний, вихідний або близький до нього встановлений режим після будь-якого внутрішнього або зовнішнього впливу	ние в процессе внутренних и внешних воздействий на нее	
Т. Краснова	Економічна стійкість розглядається як постійне, міцне положення системи, забезпечене дієвими механізмами саморегуляції і саморозвитку	Устойчивость как одна из основных динамических характеристик экономической системы, раскрывающая свойство системы возвращаться в равновесный, исходный или близкий к нему установившийся режим после какого-либо внутреннего или внешнего воздействия	С.М. Ильясов
		Экономическая устойчивость рассматривается как постоянное, прочное положение системы, обеспеченное действенными механизмами саморегуляции и саморазвития	Т.Г. Краснова
		<...>	<...>
		<i>Устойчивость как способность системы развиваться</i>	
		Устойчивость социально-экономической системы – способность эффективно использовать, автономно видозменять ресурсы своего развития, непрерывно наращивать показатели своей позитивной зміни, не збільшуючи або мінімізуючи витрати базових, невідновлюваних ресурсів	Б.К. Есекина Ш. Сапаргали
		Под устойчивостью экономических систем (в том числе и региональных) понимается способность сравнительно быстро возвращаться в исходное состояние либо достигать новой, более высокой, точки на траектории развития	М.Ю. Калинин
		Устойчивость – это способность системы функционировать в состояниях, близких к равновесному, в условиях постоянных внешних и внутренних возмущающих воздействий	Л.Л. Терехов
		<...>	
		Составлено по [38, 69, 95, 99, 105, 124, 128, 198, 241, 259 и др.]	
<p><i>*Джерело: складено та систематизовано автором на основі [1,10,218,229,265]</i></p> <p>У книзі Ускової – чотири підходи до формулювання поняття «стійкість». Маргасова сильно скоротила цю таблицю, викинувши 4-тий і залишивши три підходи, та ще по дорозі втратила букву з прізвища дослідника: М. Ю. Калинин раптом перетворився в М. Калинин.</p> <p>Джерела [1,10,218,229,265] вигадані і не відповідають джерелам у книзі Ускової.</p> <p>Твердження Маргасової, що таблиця складена та систематизована нею, не відповідає дійсності.</p> <p>Покликання на справжнє джерело немає.</p> <p>Плагіат.</p>		С. 11–13.	
С. 27–28.		<p>Сторонники первого подхода связывают устойчивость социально-экономической системы с безопасностью, стабильностью, надежностью, целостностью и прочностью системы (табл. 1.2). Вместе с тем это не что иное, как критерии или атрибуты, условия устойчивости системы. Причем надежность и прочность – свойства технических объектов и систем.</p> <p>Приверженцы второго подхода трактуют устойчивость как относительную неизменность основных параметров социально-экономической системы, способность системы оставаться неизменной в течение определенного времени. Однако социально-экономическая система является самоорганизующейся, источник преобразования системы или ее функций, как подчеркивают авторы [14], «лежит в самой системе». На этот факт указывает и В.Д. Могилевский. Он отмечает, что система организо-</p>	
<p>Прихильники першого підходу пов'язують стійкість соціально-економічної системи з безпекою, стабільністю, надійністю, цілісністю та міцністю системи. Разом із тим, це не що інше, як критерії або атрибути, умови стійкості системи. Причому надійність і міцність – властивість технічних об'єктів і систем. Звідси, визнаємо, що трактування стійкості як відносної незмінності основних параметрів соціально-економічної системи, здатності системи залишатися незмінною протягом певного часу притаманна другому підходу. Проте, соціально-економічна система є такою, що самоорганізується, джерелом перетворення системи або її функцій є сама система. На цей факт вказує й В. Могилевський, який зазначає, що система організована таким чином, щоб забезпечити власне виживання, стабільність і одночасний розвиток, еволюцію, наближення до мети. Ця подвійність складає одне з основних</p>			

<p>протирич в системі, яке вирішується через її розвиток. Отже, в процесі розвитку та функціонування системи параметри системи не можуть залишитись незмінними – вони постійно змінюються [236].</p> <p>Покликання [236] у Маргасової – те саме, що і [145] в Ускової. Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p>вана таким образом, чтобы обеспечить собственное выживание, стабильность и одновременно развитие, эволюцию, приближение к цели. Эта двойственность составляет одно из основных противоречий в системе, которое разрешается через ее развитие. Следовательно, в процессе развития и функционирования системы параметры системы не могут оставаться неизменными – они постоянно изменяются [145].</p>
<p>С. 28.</p>	<p>С. 13–14.</p>
<p>У відповідності до вказаного вище, засвідчимо, що стійкість як здатність соціально-економічної системи зберігати динамічну рівновагу розглядають представники третього підходу. Так, автор [330] вважає, що „стійкість – інтегрована властивість системи зберігати динамічну рівновагу при зміні в допустимих межах параметрів зовнішнього і внутрішнього середовища”. Проте, звернення до економічної енциклопедії [244] дозволяє зробити висновок про те, що рівновага – це якийсь стан стабільності під впливом рівних протилежних сил (наприклад, рівновага між попитом і пропозицією). Соціально-економічна система є відкритою системою, схильною до впливу безлічі різноспрямованих сил, а динамічна рівновага виступає одним з моментів стану системи.</p> <p>Покликання [330] – це: Тюкин И.Ю., Терехов В.А. Адаптация в нелинейных динамических системах. – СПб, 2006. Покликання [244] – це: Мочерний С.В. та ін. Економічний енциклопедичний словник: [у 2 т.] / за ред. С.В. Мочерного. – [Т.2]. – Львів : Світ, 2005. Ці покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p>Сторонники третього підходу под устойчивостью понимают способность социально-экономической системы сохранять динамическое равновесие. Так, автор [259] полагает, что устойчивость – «интегрированное свойство системы сохранять динамическое равновесие при изменении в допустимых пределах параметров внешней и внутренней среды». Другие исследователи <...></p> <p>Однако обращение к энциклопедии [134] позволяет сделать вывод о том, что равновесие – некоторое состояние стабильности под воздействием равных противоположных сил (например, равновесие между спросом и предложением). Социально-экономическая система является открытой системой, подверженной влиянию множества разнонаправленных сил, а динамическое равновесие выступает одним из моментов состояния системы.</p> <p>Покликання [259] – це: Чайковская, Н.В. Проблемы экономической устойчивости хозяйственной системы региона // Региональная экономика: теория и практика. – 2005. – № 6. – С. 33-35. Покликання [134] – це: Мегаэнциклопедия [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://mega.km.ru/</p>
<p>С. 28–29.</p>	<p>С. 14–15.</p>
<p>Методологічний базис пропонується автором дисертації до використання в межах даного дослідження теоретичних підходів, розкриваючи сутність досліджуваної категорії, підкреслюючи ті чи інші властивості соціально-економічної системи, звертає увагу, насамперед, на здатність системи функціонувати, тобто виконувати свої функції, зберігаючи динамічну рівновагу, за якої система періодично здійснює перехід від одного стійкого стану до іншого; а також здатність розвиватися в довгостроковій перспективі, використовуючи власні адаптаційні можливості. Виходячи з вищесказаного, під стійкістю соціально-економічної системи розуміється здатність цієї системи стабільно функціонувати та розвиватися в довгостроковій перспективі в умовах мінливого внутрішнього і зовнішнього середовища. Поряд із цим, не можна обійти увагою ту обставину, що багатогранність поняття „стійкість системи” дозволяє дослідникам розглядати різні її класи, види, групи. При вивченні стійкості класифікація має велике значення, оскільки дозволяє проводити більш глибокий аналіз соціально-економічних систем з метою підвищення їх стійкості, а також є основою для визначення цілей, завдань, принципів і методів управління залежно від конкретних дослідницьких завдань. Більш того, як правильно зазначив автор [56], якщо є типологія і розуміння характеру класифікованого об'єкта, то можливостей для вибору вдалого управлінського рішення набагато</p>	<p>Сторонники представленных подходов, раскрывая сущность исследуемой категории, подчеркивая те или иные свойства социально-экономической системы, обращают внимание прежде всего на способность системы функционировать, т. е. выполнять свои функции, сохраняя динамическое равновесие, при котором система периодически совершает переход от одного устойчивого состояния к другому; а также способность развиваться в долгосрочной перспективе, используя собственные адаптационные возможности. Исходя из вышесказанного, под устойчивостью социально-экономической системы, в том числе региональной, будем понимать способность системы стабильно функционировать и развиваться в долгосрочной перспективе в условиях быстро меняющейся внутренней и внешней среды.</p> <p>Многогранность понятия «устойчивость системы» позволяет исследователям рассматривать различные ее классы, виды, группы. При изучении устойчивости классификация имеет большое значение, так как позволяет проводить более глубокий анализ социально-экономических систем с целью повышения их устойчивости, а также служит основой для определения целей, задач, принципов и методов управления в зависимости от конкретных исследовательских задач. Более того, как правильно подметил автор [53], если есть типология и понимание характера классифицируемого объекта,</p>

	<p>більше.</p> <p>Покликання [56] у Маргасової – те саме, що і [53] в Ускової. Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p>то возможностей для выбора удачного управленческого решения гораздо больше.</p>														
С. 29.		С. 15.														
	<p>Так, наприклад, автори Ш. Сапаргалі, М. Калінчик, Л. Терехов пов'язують стійкість системи з наявністю у неї механізмів, здатних компенсувати зовнішнє збурення, і виділяють видиму, групову, адаптивну і відкладену стійкість, сутнісні характеристики яких узагальнені на рис. 1.3.</p> <p>У математичних і технічних науках розрізняють два основні види стійкості: статичну і динамічну. У будь-якої системи є межі стійкості, за рамками яких процес саморегулювання неможливий. Найважливішою властивістю, яка забезпечує здатність системи до самовідновлення при впливі негативних факторів, є динамічна стійкість, під якою слід розуміти адекватну реакцію як системи в цілому, так і всіх її елементів на будь-які зміни зовнішніх та внутрішніх факторів, а також здатність системи та її елементів до самовідновлення.</p>	<p>Так, автори [130] зв'язують устійчивість системи с наличием у нее механизмов, способных компенсировать внешнее возмущение, и выделяют видимую, групповую, адаптивную и отложенную устойчивость, сущностные характеристики которых обобщены в таблице 1.3.</p> <p>В математических и технических науках различают два основных вида устойчивости: статическую и динамическую. У любой системы есть пределы устойчивости, за рамками которых процесс саморегулирования невозможен. Важнейшим свойством, обеспечивающим способность системы к самовосстановлению при влиянии негативных факторов, является динамическая устойчивость, под которой следует понимать адекватную реакцию как системы в целом, так и всех ее элементов на любые изменения внешних и внутренних факторов, а также способность системы и ее элементов к самовосстановлению.</p>														
С. 30.		С. 15.														
	<p style="text-align: center;">ВИДИ СТІЙКОСТІ СИСТЕМ</p> <p style="text-align: center;">Рис.1.3. Види стійкості систем*</p> <p>* Джерело: складено та побудовано автором</p> <p>Маргасова перетворила таблицю Ускової в схему, розставивши пункти в зворотному порядку. Твердження Маргасової, що ця схема складена та побудована нею, не відповідає дійсності. Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p style="text-align: center;">Таблица 1.3. Виды устойчивости систем</p> <table border="1" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th>Вид</th> <th>Сущность</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Видимая устойчивость 1-го рода</td> <td>Это, собственно, не устойчивость, а ее псевдоаналог, возникающий вследствие того, что наблюдения за системой организованы неверно. Очевидно, что по мере накопления изменений система может в какой-то момент просто разрушиться</td> </tr> <tr> <td>Видимая устойчивость 2-го рода</td> <td>Проявляется в том случае, если часть признаков среды неизменна и система не имеет соответствующих компенсаторных механизмов. При неизменной среде подобная система может существовать сколь угодно долго, однако любое изменение соответствующих признаков ведет к потере устойчивости</td> </tr> <tr> <td>Групповая устойчивость</td> <td>Суть ее заключается в том, что система располагает полной группой компенсаторных механизмов ко всем в принципе возможным типам изменений</td> </tr> <tr> <td>Адаптивная устойчивость 1-го рода</td> <td>Предполагает наличие в системе ограниченного (заведомо неполного) набора механизмов, которые, однако, способны компенсировать внешнее возмущение путем создания адаптивных цепочек из комбинаций имеющихся элементов</td> </tr> <tr> <td>Адаптивная устойчивость 2-го рода</td> <td>Имеет сходный механизм компенсации, однако в этом случае цепочка не линейная, а замкнутая в цикл, в результате чего появляется возможность за несколько «проходов» компенсировать возмущение, по мощности превосходящее возможности отдельной цепочки. По сути, это механизм обратной связи или гомеостаза, хорошо изученный в кибернетике</td> </tr> <tr> <td>Отложенная устойчивость</td> <td>Подразумевает наличие у системы возможности вовсе «уйти» от действия возмущающего фактора и даже не иметь соответствующих компенсаторных механизмов</td> </tr> </tbody> </table>	Вид	Сущность	Видимая устойчивость 1-го рода	Это, собственно, не устойчивость, а ее псевдоаналог, возникающий вследствие того, что наблюдения за системой организованы неверно. Очевидно, что по мере накопления изменений система может в какой-то момент просто разрушиться	Видимая устойчивость 2-го рода	Проявляется в том случае, если часть признаков среды неизменна и система не имеет соответствующих компенсаторных механизмов. При неизменной среде подобная система может существовать сколь угодно долго, однако любое изменение соответствующих признаков ведет к потере устойчивости	Групповая устойчивость	Суть ее заключается в том, что система располагает полной группой компенсаторных механизмов ко всем в принципе возможным типам изменений	Адаптивная устойчивость 1-го рода	Предполагает наличие в системе ограниченного (заведомо неполного) набора механизмов, которые, однако, способны компенсировать внешнее возмущение путем создания адаптивных цепочек из комбинаций имеющихся элементов	Адаптивная устойчивость 2-го рода	Имеет сходный механизм компенсации, однако в этом случае цепочка не линейная, а замкнутая в цикл, в результате чего появляется возможность за несколько «проходов» компенсировать возмущение, по мощности превосходящее возможности отдельной цепочки. По сути, это механизм обратной связи или гомеостаза, хорошо изученный в кибернетике	Отложенная устойчивость	Подразумевает наличие у системы возможности вовсе «уйти» от действия возмущающего фактора и даже не иметь соответствующих компенсаторных механизмов
Вид	Сущность															
Видимая устойчивость 1-го рода	Это, собственно, не устойчивость, а ее псевдоаналог, возникающий вследствие того, что наблюдения за системой организованы неверно. Очевидно, что по мере накопления изменений система может в какой-то момент просто разрушиться															
Видимая устойчивость 2-го рода	Проявляется в том случае, если часть признаков среды неизменна и система не имеет соответствующих компенсаторных механизмов. При неизменной среде подобная система может существовать сколь угодно долго, однако любое изменение соответствующих признаков ведет к потере устойчивости															
Групповая устойчивость	Суть ее заключается в том, что система располагает полной группой компенсаторных механизмов ко всем в принципе возможным типам изменений															
Адаптивная устойчивость 1-го рода	Предполагает наличие в системе ограниченного (заведомо неполного) набора механизмов, которые, однако, способны компенсировать внешнее возмущение путем создания адаптивных цепочек из комбинаций имеющихся элементов															
Адаптивная устойчивость 2-го рода	Имеет сходный механизм компенсации, однако в этом случае цепочка не линейная, а замкнутая в цикл, в результате чего появляется возможность за несколько «проходов» компенсировать возмущение, по мощности превосходящее возможности отдельной цепочки. По сути, это механизм обратной связи или гомеостаза, хорошо изученный в кибернетике															
Отложенная устойчивость	Подразумевает наличие у системы возможности вовсе «уйти» от действия возмущающего фактора и даже не иметь соответствующих компенсаторных механизмов															
2	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014.</p>	<p>Казанцев С. В. Экономическая безопасность. Определение понятий // Мир новой экономики. – 2014. – №2. – С. 48–53.</p>														

	<p>(https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>(https://cyberleninka.ru/article/n/ekonomicheskaya-bezopasnost-opredelenie-ponyatiy)</p>
<p>С. 23–24.</p>	<p>С. 49.</p>	<p>Задумка автора состоит в том, чтобы минимизировать число понятий, с помощью которых будут определяться другие участвующие в исследовании термины. Признание возможности построения одних понятий на основе других выступает исходным предположением настоящего исследования. Существование такой возможности подтверждено практикой построения составных (производных) понятий на основе элементарных (исходных).</p> <p>Определяемые понятия, по мнению автора, должны удовлетворять следующим требованиям [2]:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) требование достаточности. В раскрытии смысла понятия участвует минимальное число опорных понятий; 2) требование ясности. Смысл определяющих понятие слов (исходных, опорных терминов) должен быть ясен и понятен; 3) требование однозначности. Понятие не должно допускать неоднозначного толкования; 4) требование индивидуальности. Смысл понятия должен четко отличаться от смысла других понятий; 5) требование полноты. Понятие должно позволять с достаточной для конкретной цели (области) его применения четкостью (строгостью) различать и (или) описывать определяемые им объекты; 6) требование необходимости. <...>; 7) требование объема. Добавление в определение понятия хотя бы одного опорного понятия либо нарушает хотя бы одно из сформулированных выше требований, либо переводит данное понятие из родового в видовое (из ранее определенного множества выделяет некоторое подмножество).
<p>С. 37.</p>	<p>С. 49–50.</p>	<p>Предлагается следующая логика развертывания основных (базовых) понятий. В качестве исходного в настоящем исследовании принято понятие «объект» — как часть реальности, включающая в себя и деятельность как поведение живых организмов, осуществляемое для их сохранения и развития. Здесь под «реальностью» понимается все существующее в форме материи и продуктов сознания. При таком толковании реальности под определением объекта попадают и субъекты, такие как индивид, группа лиц, физические и юридические лица, хозяйствующие субъекты, общество и т. д. и продукты их сознания.</p> <p>Производным от «объекта» является понятие «ситуация». С помощью этих двух понятий объясняется термин «угроза». Понятия «ситуация» и «угроза» участвуют в определении терминов «опасность» и «защищенность». На основе последних и ситуации строится понятие «безопасность» (см. рисунок).</p>
<p>С. 38.</p>	<p>С. 49.</p>	<p>Маргасова плутає терміни «поняття» та «категорія», а також засунула в середину переписаного речення слово «засвідчимо», що спотворило структуру цього речення і його сенс.</p>

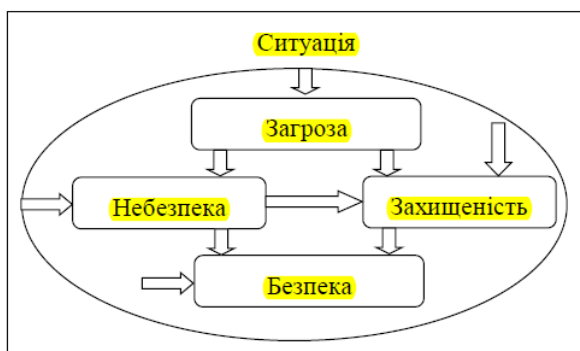

Рис. 1.5. **Схема розгортання** категорій безпеки*
* Джерело: авторська розробка

Схема развертывания понятий

С. 38.

Використання в межах економічного дослідження визначені змістовні приведені вище економічних категорій **сприятиме** об'єктивності дослідницькій **термінології**, тлумачення та розуміння суджень, зважаючи на існування у вітчизняній літературі **різних** значень і **трактувань** певних **понять** – в контексті розв'язання поставленої у дисертації науково-прикладної проблеми. Так, зокрема, слід визнати, що економічна безпека визначається як: захищеність економіки; сукупність деяких умов, які дозволяють успішно розвиватися **економіці країни**; певний стан **стабільності економічних, юридичних, соціальних відносин**, а також **організаційних зв'язків, матеріальних та інтелектуальних ресурсів**; **здатність економіки забезпечувати базові засади суспільного розвитку**; **система заходів, яка забезпечує захист державних інтересів тощо.**

С. 39–40.

<...> Тому, **зادля вироблення похідних (складових) категорій** наведемо формалізоване подання об'єкта. Для цього стан кожного об'єкта i [$i = 1, 2, \dots, l(t)$] в момент або проміжок часу t ($t=1, 2, \dots, T$) опишемо набором ознак $a_{i,j}(t)$, де $j = 1, 2, \dots, J(i, t)$ – індекс ознак. У загальному випадку кількість об'єктів $l(t)$ і число ознак кожного з них $J(i, t)$ можуть змінюватися у часі: деякі з'являються, інші зникають. Визнання історичного характеру кількості об'єктів і числа ознак формує **наше друге припущення.**

Не применшуючи вагомість значення фактору єдності, припустимо $l = \max_t \{l(t)\}$, $J = \max_{i,t} \{J(i, t)\}$ і прийемо $a_{i,j}(t)$, що дорівнює нулю, якщо в момент або відрізок часу t відсутня або об'єкт i , або ознака j , тоді стан кожного об'єкта описується вектором $[a_{i,1}(t), a_{i,2}(t), a_{i,3}(t), \dots, a_{i,J}(t)]$, а всю множину об'єктів можна представити у вигляді матриці $A(t) = \{a_{i,j}(t)\}$. Звідси, **засвідчено, що вектор $a_i(t) = \{a_{i,1}(t), a_{i,2}(t), a_{i,3}(t), \dots, a_{i,J}(t)\}$ назвемо ситуацією на об'єкті i у відрізок часу t , а набір ознак об'єктів $A(t)$ – загальною ситуацією у відрізок часу t .** Змістовно це означає, що ситуація є фіксованим станом об'єкта (об'єктів) у певний момент або проміжок часу. Зміна множини ознак ситуації $[i(t)]$ – на об'єкті або $A(t)$ – загальної ситуації] з моменту (відрізка) t_1 часу до моменту (відрізка) часу t_2 назвемо зміною ситуації за час $t_2 - t_1$.

С. 50.

Использование составленных таким образом понятий для описания (обозначения) классов объектов и действий, для которых истинны содержания этих понятий, или их применение в качестве родовых имен (терминов) представителей понятий **позволит обеспечить** единообразие **терминологии, толкования и понимания суждений.** Это важно, поскольку в отечественной литературе встречаются **несовпадающие трактовки терминов.** Так, экономическая безопасность определяется как:

1. Защищенность экономики.
2. Совокупность некоторых условий, позволяющих успешно развиваться **стране или экономике.**
3. Некоторое состояние экономики; **юридических, экономических отношений; организационных связей; материальных и интеллектуальных ресурсов предприятия.**
4. **Способность экономики что-либо обеспечивать.**
5. Система мер, обеспечивающих защиту, и т. д.

С. 50.

Ситуация. Для выработки производных (составных) понятий дадим формализованное представление объекта. Для этого состояние каждого объекта i [$i = 1, 2, \dots, l(t)$] в момент или отрезок времени t ($t = 1, 2, \dots, T$) опишем набором признаков $a_{i,j}(t)$, где $j = 1, 2, \dots, J(i, t)$ – индекс признаков.

В общем случае количество объектов $l(t)$ и число признаков каждого из них $J(i, t)$ могут меняться во времени: одни появляются, другие исчезают. Признание исторического характера количества объектов и числа признаков – наше второе предположение.

Не умаляя общности, положим $l = \max_t \{l(t)\}$, $J = \max_{i,t} \{J(i, t)\}$ и примем $a_{i,j}(t)$ равным нулю, если в момент или отрезок времени t отсутствует либо объект i , либо признак j . Тогда состояние каждого объекта описывается вектором $[a_{i,1}(t), a_{i,2}(t), a_{i,3}(t), \dots, a_{i,J}(t)]$, и все множество объектов можно представить в виде матрицы $A(t) = \{a_{i,j}(t)\}$.

Вектор $a_i(t) = \{a_{i,1}(t), a_{i,2}(t), a_{i,3}(t), \dots, a_{i,J}(t)\}$ назовем ситуацией на объекте i в отрезок времени t , а набор признаков объектов $A(t)$ – общей ситуацией в отрезок времени t . Содержательно это означает, что ситуация есть фиксированное состояние объекта (объектов) в некоторый момент или отрезок времени.

Изменение множества признаков ситуации $[a_i(t)]$ – на объекте или $A(t)$ – общей ситуации] с мо-

<p>t_1.</p> <p>Навіщо Маргасова вставила слово «засвідчи-мо»? У математичних текстах його не використовують.</p>	<p>мента (отрезка) t_1 времени до момента (отрезка) t_2 времени назовем изменением ситуации за время t_2-t_1.</p>
<p>С. 40–41.</p>	<p>С. 50–51.</p>
<p>Приймемо до уваги, що всі розглянуті ознаки об'єкта квантофіцируємі. Однак, на перший погляд, це здається досить маловірогідним припущенням. Проте практика показує, що й якісні показники або зводять до числа за допомогою приписування їм певного кількісного показника їх значущості (ваги), або їх ранжують, тобто ставлять у відповідність до числа, що позначає позицію показника в їх, певним чином, упорядкованому списку, або використовують функцію відображення з апарату нечітких множин тощо. І, відповідно, коли всім характеристикам досліджуваного об'єкта поставлено у відповідність числа, для їх аналізу можна використовувати розроблені в матричній алгебрі дії та вимірники. Введена нами категорія ситуації не містить внутрішнього критерію: позитивна вона чи ні, сприятлива або несприятлива. Крім того, такого критерію не містить й категорія „зміна ситуації”. Такий критерій, зазвичай, або встановлюється зверхнім об'єктом над тим, що розглядається, або виводиться з цілей, завдань, ідеалу еволюції самого об'єкта. У цій відповідності, припустимо, що існує критерій, за яким можна визначити „хороші” (бажані, корисні, вигідні тощо) та всі „погані” (небажані, шкідливі, невідповідні тощо) зміни ознак, але причини існування такого критерію ми не обговорюємо. Всі зміни ми розглядаємо щодо деякого фіксованого стану. В якості останнього може виступати як одне з минулих станів об'єкта, так і визначене як цільовий (бажаний) стан, у якому досліджуваний об'єкт ще не перебував. Погіршення деякого критерію значень ознак, що характеризують стан об'єкта, будемо називати погіршенням ситуації або, як синонім, зміною ситуації до пршого. Зазначимо, що погіршенням значень ознак може бути визнане й уповільнення швидкостей їх поліпшення нижче деяких величин, установлених для кожної ознаки, або для їх груп, або для всіх ознак. Підходи до формалізованого представлення погіршення ситуації будуть розглянуті нижче, а поки розглянемо кілька базових визначень. Загроза деякому об'єкту і (групи) об'єктів $i \in \Omega$ є ситуація, яка призводить до погіршення ситуації на цьому об'єкті чи групі об'єктів. Об'єкт або групу об'єктів, що є носієм ситуації, що призводить до її погіршення на певному об'єкті або групі об'єктів, назвемо джерелом загрози або загрозовим об'єктом. Об'єкт (групу об'єктів), де ситуація може погіршитися внаслідок існування джерела загрози, будемо називати об'єктом загрози.</p> <p>Доказами плагіату саме з боку Маргасової (а не Казанцева) є:</p> <p>1) використання нею слова «квантофіцируємі», яке свідчить, що вона не розуміє значення слова «квантифікація» та не знає, як воно правильно пишеться; та сама помилка присутня і в її монографії (с. 32);</p> <p>2) переклад фрази «Ухудшение по некоторому критерию значений признаков», який у Маргасової вийшов неграмотним: «Погіршення деякого критерію значень ознак», бо погіршується не критерій, а значення за певним критерієм!</p>	<p>Примем, что все рассматриваемые признаки объекта квантифицируемы. На первый взгляд это кажется довольно сильным допущением. Однако практика показывает, что и качественные показатели либо сводят к числу посредством приписывания им некоторого количественного показателя их значимости (веса), либо их ранжируют, т. е. ставят в соответствие число, обозначающее позицию показателя в их некоторым образом упорядоченном списке, либо используют функцию отображения из аппарата нечетких множеств и т. д. <...></p> <p>Когда всем характеристикам исследуемого объекта поставлены в соответствие числа, для их сравнения можно использовать применяемые в матричной алгебре действия и измерители.</p> <p>Введенное нами понятие ситуации не содержит внутреннего критерия: того, хороша оно или нет, желательна или нежелательна, благоприятна или неблагоприятна. Такого критерия нет и в понятии «изменение ситуации». Данный критерий обычно либо устанавливается объектом, вышестоящим по отношению к рассматриваемому, либо выводится из целей, задач, идеала эволюции самого объекта.</p> <p>Будем считать, что существует критерий, по которому можно определить хорошие (желательные, полезные, выгодные и т. п.) и все плохие (нежелательные, вредные, невыгодные и т. п.) изменения признаков. Причины существования такого критерия здесь не обсуждаются. Изменения рассматриваются по отношению к некоторому фиксированному состоянию. В качестве последнего может выступать как одно из прошлых состояний объекта, так и определенное как целевое (желательное) состояние, в котором данный объект еще не находился.</p> <p>Ухудшение по некоторому критерию значений признаков, характеризующих состояние объекта, будем называть ухудшением ситуации или (как синоним) изменением ситуации к худшему. Отметим, что ухудшением значений признаков может быть признано и замедление скорости их улучшения ниже некоторых величин, установленных для каждого признака, или для их групп, или для всех признаков. Подходы к формализованному представлению ухудшения ситуации будут рассмотрены ниже, а пока введем несколько определений.</p> <p>Производные понятия. Угроза некоторому объекту i (группе объектов $i \in \Omega$) есть ситуация, приводящая к ухудшению ситуации на данном объекте (группе объектов).</p> <p>Объект или группу объектов, являющихся носителем ситуации, приводящей к ухудшению ситуации на некотором объекте или группе объектов, назовем источником угрозы или (как синоним) угрожающим объектом. (Принято здесь понятие объекта включает в себя субъектов и их деятельность.) Объект (группу объектов), где ситуация может ухудшиться в результате существования источника угрозы, будем называть объектом (группой объектов) угрозы (синонимы: объект, которому угрожают; группа объектов, которым угрожают).</p>

<p>С. 41–42.</p> <p>Можна виділяти різні види об'єктів загрози, наприклад: конкретний об'єкт (індивід, господарючий суб'єкт, бюджет, валюта, політичний лад тощо); група об'єктів (економіка, навколишнє середовище, населення, експортери, виробники, споживачі тощо); об'єкт природи (пожежа, землетрус, виверження вулкана тощо); рукотворний об'єкт (комп'ютерний вірус, хакерська атака, рейдерське захоплення тощо); соціальний об'єкт (людина, фінансова, банківська й економічна кризи, дефолт, кон'юнктура ринку тощо), а також інші види об'єктів. При розгляді загрози з точки зору її джерела можна говорити про загрозу з боку деякого об'єкта або групи об'єктів. У залежності від місця, часу та природи ситуації, також можна визначити кілька видів загроз: внутрішню, зовнішню, потенційну, уявну, реальну та інші. Тому, деталізуючи вище приведенні авторські трактування, визнаємо, що будемо називати загрозу об'єкту внутрішньою, якщо стан, у результаті якого ситуація на ньому може погіршитися, що склалася власне на цьому об'єкті. У протилежному випадку загроза буде називатися зовнішньою щодо цього об'єкту. Загальну ситуацію, у результаті якої може погіршитися обстановка на окремо взятому об'єкті або множині об'єктів, назовемо системною загрозою. Ситуацію, яка погіршує стан певного об'єкта або групи об'єктів, назовемо реалізованою загрозою, а ситуацію, яка ще тільки може виникнути і призвести до погіршення умов на одному або декількох об'єктах, – потенційною загрозою. Якщо ситуація, що веде до небажаних змін, прихована, не усвідомлена, не очікувана, то її можна називати прихованою загрозою. Деякі з описаних видів загроз можуть перетинатися. Так, загроза, яка раніше виникла, може бути як прихованою, так і системною; зовнішня – уявною або реальною, а прихована – тією, що здійснюється. Для відображення випадків перетину й об'єднання різних видів загроз використовуються складні категорії. Наприклад, слід зважати і на те, що „потенційна внутрішня загроза” – є поєднанням ознак часу та місця; „уявна загроза”, що раніше виникла” – об'єднання ознак часу та природи; „прихована системна загроза” – ознаки природи та місця; „реалізована зовнішня загроза” – ознаки характеру та місця тощо.</p> <p>Доказом плагіату з боку Маргасової є неграмотний стиль створеного нею речення: «визнаємо, що будемо називати загрозу об'єкту внутрішньою».</p>	<p>С. 51.</p> <p>Можно выделять разные виды объектов угрозы, например:</p> <ul style="list-style-type: none"> • конкретный объект — индивид, хозяйствующий субъект, бюджет, валюта, политический строй и т. д.; • группа объектов — экономика, окружающая среда, население, экспортеры, производители, потребители и т. д.; • объект природы — пожар, землетрясение, извержение вулкана, небесное тело и т. д.; • рукотворный объект — компьютерный вирус, хакерская атака, рейдерский захват и т. д.; • социальный объект — человек, финансовый, банковский и экономический кризисы, дефолт, конъюнктура рынка и т. п., а также другие виды объектов. <p><...> В зависимости от места, времени и природы ситуации также можно определить несколько видов угроз: внутреннюю, внешнюю, потенциальную, мнимую, реальную и др.</p> <p>Будем называть угрозой объекту внутренней, если положение, в результате которой ситуация на нем может ухудшиться, сложилась на этом самом объекте. В противном случае угроза будет называться внешней по отношению к данному объекту. Общую ситуацию, в результате которой может ухудшиться обстановка на отдельно взятом объекте или множестве объектов, назовем системной угрозой.</p> <p>Ситуацию, ухудшившую положение на некотором объекте или группе объектов, назовем реализованной угрозой, а ситуацию, которая еще только может возникнуть и привести к ухудшению условий на одном или нескольких объектах, — потенциальной угрозой. Если ситуация, ведущая к нежелательным изменениям, скрыта, не осознана, не ожидаема, ее можно называть скрытой угрозой.</p> <p>Некоторые из описанных видов угроз могут пересекаться. Так, ранее возникшая угроза может быть как скрытой, так и системной; внешняя — мнимой или реальной, а скрытая — осуществляемой. Для выражения случаев пересечения и объединения разных вводов угроз следует использовать составные понятия. Например, «потенциальная внутренняя угроза» — сочетание признаков времени и места; «ранее возникшая мнимая угроза» — объединение признаков времени и природы, «скрытая системная угроза» — признаки природы и места; «реализованная внешняя угроза» — признаки характера и места и т. п.</p>
<p>С. 42–43.</p> <p>Отже, оскільки, будь-який досліджуваний об'єкт можна розглядати з багатьох точок зору, позицій, сторін і т. д., наведений перелік видів загроз не є закритим і може бути розширений, зокрема, прихованій загрозі природно протиставити явну. Класифікувати загрози можна і за їх впливом одна на одну, ймовірності здійснення, масштабом шкоди, суб'єктивним сприйняттям об'єктом загрози або захисником і так далі до нескінченності.</p> <p>Наступним у списку розгорнутих нами понять виступає категорія „небезпека”, яку ми визначаємо як ситуацію, що дозволяє виникнути загрозі. Наявність небезпеки не означає виникнення загрози (останнє лише вказує на те, що загроза може з'явитися, Тобто, небезпека – це умова, що робить можливим появу реальної загрози надійності функціонування</p>	<p>С. 51–52.</p> <p>Поскольку объект можно рассматривать с очень многих точек зрения, позиций, сторон и т. д., приведенный перечень видов угроз не является закрытым и может быть расширен. В частности, скрытой угрозе естественно противопоставить явную. Классифицировать угрозы можно и по их влиянию друг на друга, вероятности осуществления, масштабу ущерба, субъективному восприятию объектом угрозы или защитником и так далее до бесконечности.</p> <p>Следующим в списке развертываемых нами понятий выступает термин «опасность». Его мы определяем как ситуацию, позволяющую возникнуть угрозе. Наличие опасности не влечет необходимости возникновения угрозы. Оно лишь указывает на то, что угроза может появиться. Говоря по-</p>

<p>об'єкта). Така „умова” в нашій термінології фіксує деякий стан об'єкта або визначену нами „ситуацію”.</p> <p>Проте, об'єкт або групу об'єктів, які є носієм ситуації, що дозволяє виникнути загрози, назовемо джерелом небезпеки. Позбавити джерело загрози можливо повністю або частково погіршуючи ситуацію на певному об'єкті, тим самим повністю або частково захистити зазначений об'єкт. Теоретично захист об'єкту можна здійснити декількома варіантами: 1) усунути джерело загрози; 2) не дозволити виникнути небезпеці без усунення джерела загрози, тобто не дати небезпеці можливості перерости в загрозу, а потенційній загрозі стати реальною; 3) повністю або частково перешкодити здійсненню реальної загрози. І, відповідно, слід признати, що безпечним стан об'єкту може бути лише тоді, коли матиме місце повна елімінація загрози/ відсутність небезпеки, а при її наявності – ситуація, що дозволяє повністю або частково захистити цей об'єкт, тобто забезпечити його повну або часткову захищеність. Невипадково безпеку об'єкта часто визначають як його захищеність або стан захищеності. Якщо категорія „безпека” зустрічається без зазначення об'єкта, його тлумачення не вимагає участі категорії „захищеність” і може бути пояснена за допомогою однієї категорії – „небезпека” (яка є похідною від категорії „ситуація”).</p>	<p>другому, опасность — это условие, которое делает возможным появление угрозы. Такое «условие» в нашей терминологии есть некоторое состояние объекта, т. е. «ситуация».</p> <p>Объект или группу объектов, являющихся носителем ситуации, позволяющей возникнуть угрозе, назовем источником опасности.</p> <p>Лишить источник угрозы возможности полностью или частично ухудшить ситуацию на некотором объекте (группе объектов) значит полностью или частично защитить этот объект. Теоретически защитить объект можно по-разному:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) устранить источник угрозы; 2) не позволить возникнуть опасности без устранения источника угрозы, т. е. не дать опасности возможности перерасти в угрозу, а потенциальной угрозе стать реальной; 3) полностью или частично помешать осуществлению реальной угрозы. <p>Безопасность объекта — это отсутствие опасности, а при ее наличии — ситуация, позволяющая полностью или частично защитить этот объект, т. е. обеспечить его полную или частичную защищенность. Неслучайно поэтому безопасность объекта часто определяют как его защищенность или состояние защищенности.</p> <p>Если слово «безопасность» встречается без указания объекта, его толкование не требует участия понятия «защищенность» и может быть объяснено с помощью одного термина — «опасность» (последний, напомним, является производным от понятия «ситуация»): безопасность есть отсутствие опасности.</p>
<p>С. 43–44.</p>	<p>С. 52–53.</p>
<p>Зазначимо, що поняття „захищеність” трактується нами як ситуація, що дозволяє повністю або частково захистити об'єкт, передбачає наявність ситуації, від якої треба захищатися, – загрози. Тому воно є лише частиною категорії „безпека”, що включає в себе і відсутність загрози. Ситуацію, що не дозволяє повністю або частково захистити об'єкт, назовемо відповідно повною або частковою незахищеністю даного об'єкта. Дії щодо створення ситуації, при якій відсутня небезпека, а при її наявності – щодо захисту об'єкта, назовемо забезпеченням безпеки об'єкта. Отже, всі представлені на рис. 1.5 категорії визначені ми розглядаємо загрозу об'єкту як ситуацію, що приводить до її погіршення на цьому об'єкті. Тобто, як похідну категорію від категорій „ситуація”, „погіршення”, „об'єкт”, або як функцію (F) від трьох аргументів:</p> $\text{загроза} = F(\text{ситуація}, \text{погіршення}, \text{об'єкт})$ <p>Категорію „небезпека” виражаємо через категорії „ситуація” та „загроза”. Небезпека – ситуація, що дозволяє виникнути загрози. Принциповою характеристикою ситуації, що входить у наше визначення небезпеки, є можливість виникнення загрози:</p> $\text{небезпека} = F_1(\text{ситуація}, \text{загроза}),$ <p>де F – деяка функція; ситуація і загроза – її аргументи.</p> <p>Ми розглядаємо захищеність як ситуацію, що позбавляє загрози можливості повністю або частково погіршити становище на певному об'єкті чи групі об'єктів, тобто дозволяє повністю або частково захистити об'єкт. У це визначення в явному вигляді входить категорія „ситуація”, мається на увазі за-</p>	<p>Отметим, что понятие «защищенность», трактуемое нами как ситуация, позволяющая полностью или частично защитить объект, предполагает наличие ситуации, от которой надо защищаться, — угрозы. Поэтому оно является лишь частью понятия «безопасность», включающего в себя и отсутствие угрозы. Ситуацию, не позволяющую полностью или частично защитить объект, назовем соответственно полной или частичной незащищенностью данного объекта.</p> <p>Действия по созданию ситуации, при которой отсутствует опасность, а при ее наличии — по защите объекта, назовем обеспечением безопасности объекта.</p> <p>Итак, все представленные на рисунке понятия определены. Мы определили угрозу объекту как ситуацию, приводящую к ухудшению ситуации на данном объекте. Иначе говоря, как производное понятие от понятий «ситуация», «ухудшение», «объект», или как функцию (F) от трех аргументов:</p> $\text{угроза} = F(\text{ситуация}, \text{ухудшение}, \text{объект}).$ <p>Понятие «опасность» у нас выражено через понятия «ситуация» и «угроза». Опасность — ситуация, позволяющая возникнуть угрозе. Принципиальной характеристикой ситуации, входящей в наше определение опасности, является возможность возникновения угрозы:</p> $\text{опасность} = F_1(\text{ситуация}, \text{угроза}),$ <p>где F — некоторая функция; ситуация и угроза — ее аргументы.</p> <p>Мы рассматриваем защищенность как ситуацию, лишаящую угрозу возможности полностью или частично ухудшить положение на некотором объекте (группе объектов), т. е. позволяющую полностью или частично защитить объект (группу объ-</p>

<p>гроза (те, від чого треба захищати) та в неявному вигляді присутня категорія небезпеки – ситуації, що дозволяє виникнути загрози:</p> <p>захищеність = F_2 (ситуація, загроза, небезпека).</p> <p>У науковій літературі, необхідно признати, що у наведених визначеннях захищеності категорія небезпеки в явному вигляді відсутня. Вона опосередковано входить в нього, беручи участь у визначенні категорії „загроза”, а також в якості характеристики такої загрози (таблиця 1.5).</p> <p>Доказом плагіату з боку Маргасової є вставка нею слів «необхідно признати, що», яка робить речення безглуздом: «У науковій літературі, необхідно признати, що у наведених визначеннях захищеності категорія небезпеки в явному вигляді відсутня».</p>	<p>ектов). В это определение в явном виде входит понятие «ситуация», подразумевается угроза (то, от чего надо защищать) и в неявном виде присутствует понятие опасности — ситуации, позволяющей возникнуть угрозе:</p> <p>защищенность = F_2 (ситуация, угроза, опасность).</p> <p>В приводимых в отечественной литературе определениях защищенности понятие опасности в явном виде также отсутствует. Оно опосредованно входит в него, участвуя в определении термина «угроза», а также в качестве характеристики такой угрозы (см. таблицу).</p>																																						
<p>С. 44.</p>	<p>С. 53.</p>																																						
<p>Щодо першого з наведених в цій таблиці визначень зауважимо, що в загальному випадку для захищеності об'єкта зовсім не обов'язково, щоб об'єкт був здатний протистояти загрозам. Це може зробити інший, відмінний від нього об'єкт або суб'єкт. Останнього назовемо тим, хто захищає (синонім – захисник). Недоліком другого визначення, на наш погляд, є відсутність значення того, хто „здатний запобігти загрози”.</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є неправильний переклад останнього речення з уживанням слова «значення» замість «вказівки», унаслідок чого речення стало безглуздом:</p> <p>«Недоліком другого визначення, на наш погляд, є відсутність значення того, хто „здатний запобігти загрози”.»</p>	<p>Относительно первого из приведенных в таблице определений заметим, что в общем случае для защищенности объекта вовсе не обязательно, чтобы защищаемый объект был способен противостоять угрозам. Это может сделать другой, отличный от него объект (или субъект). Последнего назовем защищающим (синоним — защитник). Недостатком второго определения, на наш взгляд, является отсутствие указания того, кто «способен предотвратить угрозу».</p>																																						
<p>С. 45.</p>	<p>С. 52.</p>																																						
<p style="text-align: center;">Таблиця 1.5</p> <p style="text-align: center;">Підходи до тлумачення категорії „захищеність”*</p> <table border="1" data-bbox="279 1400 868 2116"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Визначення</th> <th colspan="3">Складові категорії „захищеність”</th> </tr> <tr> <th>Ситуація</th> <th>Загроза</th> <th>Небезпека</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Захищеність об'єкта – здатність об'єкта протистояти загрозам зі збереженням можливості виконувати свої основні функції та задачі у штатних і нештатних ситуаціях</td> <td>Здатність об'єкта</td> <td>Загрози</td> <td>Неможливість для об'єкта виконувати його основні функції та завдання</td> </tr> <tr> <td>Захищеність об'єкта (системи) – здатність запобігти загрози, протистояти їй зі збереженням можливості виконання об'єктом (системою) своїх функцій і завдань</td> <td>Здатність запобігти, протистояти</td> <td>Загроза</td> <td>Неможливість для об'єкта (системи) виконувати його (її) функції та завдання</td> </tr> <tr> <td>Захищеність території – унеможливлення від посягань і небажаного впливу інших держав, від дії сил, здатних завдати</td> <td>Унеможливлення від посягань і небажаного впливу</td> <td>Небажаний вплив інших держав</td> <td>Значна шкода населенню, суб'єктам господарювання, тваринному і</td> </tr> </tbody> </table>	Визначення	Складові категорії „захищеність”			Ситуація	Загроза	Небезпека	Захищеність об'єкта – здатність об'єкта протистояти загрозам зі збереженням можливості виконувати свої основні функції та задачі у штатних і нештатних ситуаціях	Здатність об'єкта	Загрози	Неможливість для об'єкта виконувати його основні функції та завдання	Захищеність об'єкта (системи) – здатність запобігти загрози, протистояти їй зі збереженням можливості виконання об'єктом (системою) своїх функцій і завдань	Здатність запобігти, протистояти	Загроза	Неможливість для об'єкта (системи) виконувати його (її) функції та завдання	Захищеність території – унеможливлення від посягань і небажаного впливу інших держав, від дії сил, здатних завдати	Унеможливлення від посягань і небажаного впливу	Небажаний вплив інших держав	Значна шкода населенню, суб'єктам господарювання, тваринному і	<p style="text-align: center;">Таблиця</p> <p style="text-align: center;">Составные понятия термина «защищенность»</p> <table border="1" data-bbox="896 1400 1487 2116"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Определение</th> <th colspan="3">Составляющие понятия</th> </tr> <tr> <th>ситуация</th> <th>угроза</th> <th>опасность</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Защищенность объекта — способность объекта противостоять угрозам с сохранением возможности выполнять свои основные функции и задачи в штатных и нештатных ситуациях [3]</td> <td>Способность объекта</td> <td>Угрозы</td> <td>Невозможность для объекта выполнять его основные функции и задачи</td> </tr> <tr> <td>Защищенность объекта (системы) — способность предотвратить угрозу, противостоять ей с сохранением возможности выполнения объектом (системой) своих функций и задач [4]</td> <td>Способность предотвратить, противостоять</td> <td>Угроза</td> <td>Невозможность для объекта (системы) выполнять его (ее) функции и задачи</td> </tr> <tr> <td>Защищенность территории — ограждение от посягательств и нежелательного воз-</td> <td>Ограждение от посягательств и нежела-</td> <td>Нежелательное воздействие</td> <td>Существенный ущерб населению, хо-</td> </tr> </tbody> </table>	Определение	Составляющие понятия			ситуация	угроза	опасность	Защищенность объекта — способность объекта противостоять угрозам с сохранением возможности выполнять свои основные функции и задачи в штатных и нештатных ситуациях [3]	Способность объекта	Угрозы	Невозможность для объекта выполнять его основные функции и задачи	Защищенность объекта (системы) — способность предотвратить угрозу, противостоять ей с сохранением возможности выполнения объектом (системой) своих функций и задач [4]	Способность предотвратить, противостоять	Угроза	Невозможность для объекта (системы) выполнять его (ее) функции и задачи	Защищенность территории — ограждение от посягательств и нежелательного воз-	Ограждение от посягательств и нежела-	Нежелательное воздействие	Существенный ущерб населению, хо-
Визначення		Складові категорії „захищеність”																																					
	Ситуація	Загроза	Небезпека																																				
Захищеність об'єкта – здатність об'єкта протистояти загрозам зі збереженням можливості виконувати свої основні функції та задачі у штатних і нештатних ситуаціях	Здатність об'єкта	Загрози	Неможливість для об'єкта виконувати його основні функції та завдання																																				
Захищеність об'єкта (системи) – здатність запобігти загрози, протистояти їй зі збереженням можливості виконання об'єктом (системою) своїх функцій і завдань	Здатність запобігти, протистояти	Загроза	Неможливість для об'єкта (системи) виконувати його (її) функції та завдання																																				
Захищеність території – унеможливлення від посягань і небажаного впливу інших держав, від дії сил, здатних завдати	Унеможливлення від посягань і небажаного впливу	Небажаний вплив інших держав	Значна шкода населенню, суб'єктам господарювання, тваринному і																																				
Определение	Составляющие понятия																																						
	ситуация	угроза	опасность																																				
Защищенность объекта — способность объекта противостоять угрозам с сохранением возможности выполнять свои основные функции и задачи в штатных и нештатных ситуациях [3]	Способность объекта	Угрозы	Невозможность для объекта выполнять его основные функции и задачи																																				
Защищенность объекта (системы) — способность предотвратить угрозу, противостоять ей с сохранением возможности выполнения объектом (системой) своих функций и задач [4]	Способность предотвратить, противостоять	Угроза	Невозможность для объекта (системы) выполнять его (ее) функции и задачи																																				
Защищенность территории — ограждение от посягательств и нежелательного воз-	Ограждение от посягательств и нежела-	Нежелательное воздействие	Существенный ущерб населению, хо-																																				

<p>істотної шкоди її населенню, господарюючим на ній суб'єктам, тваринному і рослинному світу, природному середовищу та клімату</p>		<p>рослинному світу, природному середовищу і клімату.</p>	<p>действия других государств, от действия сил, способных нанести существенный ущерб ее населению, хозяйствующим на ней субъектам, животному и растительному миру, природной среде и климату [5]</p>	<p>тельного воздействия</p>	<p>других государств</p>	<p>заявляющим субъектам, животному и растительному миру, природной среде и климату</p>
<p>* Джерело: систематизовано автором на основі [2; 102]</p>			<p>Источник: таблица составлена автором.</p>			
<p>Справжнє джерел не вказано. Плагіат.</p>						
<p>С. 45.</p>			<p>С. 53.</p>			
<p>Усі вище наведені категорії, в тому або іншому вигляді, присутні в прийнятих у вітчизняній літературі визначеннях безпеки.</p>			<p>Все они в том или ином виде присутствуют в принятых в отечественной литературе определениях безопасности.</p>			
<p>С. 133.</p>			<p>С. 49–50.</p>			
<p>(Висновки до розділу 1)</p> <p><...> 2. ... Розгортання основних (базових) категорій „безпеки” передбачає в якості вихідного прийняти категорію „об'єкт” – як частину реальності, який включає в себе і діяльність як поведінку живих організмів, що здійснюється для їх збереження і розвитку. Під „реальністю” розуміється все існуюче у формі матерії і продуктів свідомості. При такому тлумаченні реальності під визначення об'єкта потрапляють і суб'єкти, такі як індивід, група осіб, фізичні та юридичні особи, господарюючі суб'єкти, суспільство тощо, і продукти їх свідомості. За допомогою таких двох категорій, як „об'єкта” та „ситуація” пояснюється термін „загроза”. Категорії „ситуація” і „загроза” беруть участь у визначенні термінів „небезпека” та „захищеність”.</p>			<p><...> В качестве исходного в настоящем исследовании принято понятие «объект» — как часть реальности, включающая в себя и деятельность как поведение живых организмов, осуществляемое для их сохранения и развития. Здесь под «реальностью» понимается все существующее в форме материи и продуктов сознания. При таком толковании реальности под определение объекта попадают и субъекты, такие как индивид, группа лиц, физические и юридические лица, хозяйствующие субъекты, общество и т. д. и продукты их сознания. Производным от «объекта» является понятие «ситуация». С помощью этих двух понятий объясняется термин «угроза». Понятия «ситуация» и «угроза» участвуют в определении терминов «опасность» и «защищенность».</p>			
<p>3</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>			<p>Васильева А. С. Обеспечение экономической безопасности устойчивого развития национального хозяйства России. – Автореф. дисс... канд. экон. наук. – Москва, 2013. (https://www.dissercat.com/content/obespechenie-ekonomicheskoi-bezopasnosti-ustoiichivogo-razvitiya-natsionalnogo-khozyaistva-ro/read/pdf)</p>			
<p>С. 33–34.</p>			<p>С. 12.</p>			
<p>Наведена на рис. 1.4 модель сталого розвитку особливо активно почала обговорюватися в середині ХХ століття, коли з'явилися дослідження, в яких стверджувалося, що подальше необмежене зростання продуктивних сил може призвести до негативних наслідків у соціально-економічній сфері та негативно вплинути на життя майбутніх поколінь. У цих дослідженнях вказувалося на нанесення тяжкої шкоди екологічному середовищу, виснаження природних ресурсів і, як наслідок, скорочення обсягів виробництва. Сукупність досліджень, присвячених цій проблемі, сформували нову економічну концепцію, що отримала назву стійкого розвитку. У своїй сутності, концепція стійкого розвитку закладає основи такого господарювання, яке забезпечує</p>			<p>На протяжении длительного периода времени мировое сообщество, изучая проблему эффективного развития экономики, ассоциировало ее с непрерывным наращиванием темпов экономического роста. Особенно активно это стало проявляться к середине ХХ века. В тоже время появляются исследования, в которых утверждалось, что дальнейший неограниченный рост производительных сил может привести к негативным последствиям в социально-экономической сфере и отрицательно повлиять на жизнь будущих поколений. В них отмечалось нанесение тяжкого вреда экологической среде, истощение природных ресурсов и как следствие сокращение объемов производства. Совокупность исследований, посвященных этой проблеме, сформировали новую экономическую теорию, получившую название устойчивого развития. В своей сущности концепция устойчивого развития закладывает основы такого хозяйствования, кото-</p>			

<p>раціональне і ефективне використання ресурсів, не завдаючи шкоди біологічному середовищу. Тому, передбачається органічна взаємодія економіки, суспільства та екології. Таку модель у науковому світі стали називати класичною моделлю стійкого розвитку.</p>	<p>рое обеспечивает рациональное и эффективное использование ресурсов, не причиняя ущерба биологической среде. Поэтому, предполагается органичное взаимодействие экономики, общества и экологии. Такую модель в научном мире стали называть классической моделью устойчивого развития.</p>																																																
<p>С. 108–109.</p>	<p>С. 10–11.</p>																																																
<p><...> У процесі аналізу різних визначень категорій „економічна безпека” та „стійкість” було виявлено, що сукупність структурних елементів велика. Тому доцільно її розділити на певні групи, близькі за своєю направленістю. Усі елементи кожної з категорій є внутрішньо тісно взаємопов'язаними і найбільш яскраво цей взаємозв'язок проявляється через таку групу ознак як стійкість, збалансованість, рівновага економічної системи (рис. 1.14).</p> <p>Разом з тим на рисунку показано, що зв'язок між структурними елементами категорій „економічна безпека” та „стійкість” також спостерігається через інші групи структурних елементів. Виходячи із взаємозв'язку названих категорій, „економічна безпека” може реалізуватися через стійкий розвиток. У свою чергу, під стійким розвитком розуміється здатність економічної системи зберігати свою цілісність, перебудовуватися та якісно змінюватися за заданими державними інститутами напрямками економічної політики.</p> <p>Таким чином, категорію „економічна безпека” можна трактувати як результат державного впливу на формування умов стійкого розвитку економічної системи. Отже, чим вище стійкість національної економіки, тим вищим буде рівень забезпечення економічної безпеки. Враховуючи вище сказане, зауважимо, що прямий та зворотній взаємозв'язок між категоріями „економічна безпека” і „стійкість” дозволяє розширити сферу вивчення макроекономічних процесів.</p>	<p><...> В процессе анализа различных определенных понятий «экономическая безопасность» и «устойчивое развитие» было выявлено, что совокупность структурных элементов достаточно большая. Поэтому ее целесообразно было разделить на определенные группы, близкие по своей направленности. Все элементы каждого из понятий являются внутренне тесно взаимосвязанными. Наиболее ярко внутренняя взаимосвязь каждого понятия проявляется через такую группу структурных элементов, как стабильность, устойчивость, сбалансированность и равновесие экономической системы (группа 3). Вместе с тем в таблице 1 показано, что связь между структурными элементами понятий «экономическая безопасность» и «устойчивое развитие» также наблюдается через иные группы структурных элементов (группа 1, 4, 5, 6).</p> <p>Исходя из взаимосвязи понятий, «экономическая безопасность» может определяться через устойчивое развитие. В свою очередь, под устойчивым развитием понимается способность экономической системы сохранять свою целостность, перестраиваться и качественно изменяться по заданным государственным институтами направлениями экономической политики. Таким образом, понятие «экономическая безопасность», можно трактовать как результат государственного воздействия на формирование условий устойчивого развития экономической системы. Следовательно, чем выше устойчивость развития национального хозяйства, тем будет более обеспечена экономическая безопасность государства.</p>																																																
<p>С. 109.</p>	<p>С. 11.</p>																																																
<p>Рис. 1.14. Перетинання ознак економічної безпеки і стійкості *</p> <p>* Джерело: складено автором</p> <p>Таблицю з російського автореферату Маргасова переробила в схему.</p>	<p style="text-align: right;">Таблица 1</p> <p>Пересечение структурных элементов экономической безопасности и устойчивого развития</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Группа</th> <th>Элементы</th> <th>Экономическая безопасность</th> <th>Устойчивое развитие</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>Защищенность, готовность, иммунитет государства в целом</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>Суверенитет, независимость, самостоятельность проведения государственной политики в различных областях</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>Стабильность, устойчивость, сбалансированность, равновесие экономической системы</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>Обеспеченность, достаточность, благосостояние народонаселения</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>5</td> <td>Обновление, совершенствование, расширение технического развития экономики и государственного управления</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>6</td> <td>Развитие, прогрессия, модернизация, достижение, трансформация науки, государственной политики, институтов власти и экономической системы</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>7</td> <td>Способность, возможность, конкурентоспособность национального хозяйства</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>Результативность, эффективность экономической системы</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>Совокупность, целостность геополитического и экономического пространства</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>10</td> <td>Сохранность, гармоничность, ограниченность природных и социальных систем</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Группа	Элементы	Экономическая безопасность	Устойчивое развитие	1	2	3	4	1	Защищенность, готовность, иммунитет государства в целом			2	Суверенитет, независимость, самостоятельность проведения государственной политики в различных областях			3	Стабильность, устойчивость, сбалансированность, равновесие экономической системы			4	Обеспеченность, достаточность, благосостояние народонаселения			5	Обновление, совершенствование, расширение технического развития экономики и государственного управления			6	Развитие, прогрессия, модернизация, достижение, трансформация науки, государственной политики, институтов власти и экономической системы			7	Способность, возможность, конкурентоспособность национального хозяйства			8	Результативность, эффективность экономической системы			9	Совокупность, целостность геополитического и экономического пространства			10	Сохранность, гармоничность, ограниченность природных и социальных систем		
Группа	Элементы	Экономическая безопасность	Устойчивое развитие																																														
1	2	3	4																																														
1	Защищенность, готовность, иммунитет государства в целом																																																
2	Суверенитет, независимость, самостоятельность проведения государственной политики в различных областях																																																
3	Стабильность, устойчивость, сбалансированность, равновесие экономической системы																																																
4	Обеспеченность, достаточность, благосостояние народонаселения																																																
5	Обновление, совершенствование, расширение технического развития экономики и государственного управления																																																
6	Развитие, прогрессия, модернизация, достижение, трансформация науки, государственной политики, институтов власти и экономической системы																																																
7	Способность, возможность, конкурентоспособность национального хозяйства																																																
8	Результативность, эффективность экономической системы																																																
9	Совокупность, целостность геополитического и экономического пространства																																																
10	Сохранность, гармоничность, ограниченность природных и социальных систем																																																
<p>С. 115–116.</p>	<p>С. 12–13.</p>																																																
<p>Тому, на нашу думку, необхідно розширити кла-</p>	<p>В начале XXI века стали высказываться идеи</p>																																																

	<p>сичну модель стійкого розвитку, доповнюючи її новим агрегованим елементом. Пропонується ввести до складу моделі такий елемент як інституціональне середовище (органи державної влади і управління). Для реалізації заходів і завдань стійкого розвитку, а також забезпечення гармонійної взаємодії всіх елементів необхідне створення дієвого інституціонального середовища. З іншого боку, економічна система за своєю природою розвивається динамічно. У зв'язку з цим відбувається системне порушення економічних зв'язків. Отже, необхідне втручання інституційних структур, представлених органами державної влади і управління, для забезпечення гомеостазу системи та збалансованості макроекономічних процесів. Інститути за своєю природою довготривалі, вони складають стабільність і роблять очікування людей передбачуваними. Звідси, елемент „інституціональне середовище” необхідно включити в структуру моделі стійкого розвитку.</p>	<p>расширения классической модели устойчивого развития, дополняя ее новыми агрегированными элементами. Прежде всего, предлагается ввести в состав модели такие элементы, как наука и институциональная среда (органы государственной власти и управления).</p> <p><...></p> <p>В тоже время для реализации мер и решения задач устойчивого развития, а также обеспечения гармоничного взаимодействия всех элементов необходимо создание действенной институциональной среды. С другой стороны, экономическая система по своей природе развивается динамично. В связи с этим происходит системное нарушение экономических связей. Следовательно, необходимо вмешательство институциональных структур, представленных органами государственной власти и управления, для обеспечения гомеостаза системы и сбалансированности макроэкономических процессов. Институти по своей природе долговременны, они создают стабильность и делают ожидания людей предсказуемыми. Поэтому элемент «институти» необходимо включить в структуру модели устойчивого развития.</p>
C. 116.		C. 13–14.
	<p>Втручання державних органів влади і управління в економічне та політичне життя суспільства є об'єктивно необхідним процесом. Тому в ринковій системі перед державою, як головним інститутом економічної і політичної системи суспільства, стоїть завдання створення ефективних умов функціонування національної економіки і формування гнучкої системи адаптації економічної системи до умов, що змінюються. Таким чином, підтвердимо про таке: держава покликана бути гарантом забезпечення економічної безпеки і стійкого розвитку національної економіки, застосовуючи різні методи та інструменти впливу, що усувають негативні процеси і стимулюють позитивні моменти в соціально-економічному розвитку країни. Поряд із цим, держава здійснює свої функції у сфері забезпечення економічної безпеки через органи законодавчої, виконавчої та судової влади, які реалізують заходи (правового, економічного, організаційного, аналітичного та іншого характеру), що включають: розробку економічних механізмів регулювання системи економічних відносин в суспільстві; прийняття нормативно-правових актів, що закріплюють сформовану систему економічних відносин і регулюючих практику господарської діяльності; здійснення організаційних та управлінських дій, що забезпечують функціонування всіх суб'єктів господарювання та ефективну реалізацію їх інтересів [328, с. 55-56].</p> <p>Покликання [328] – це: Ткачова Н.М. Механізми державного регулювання економічної безпеки регіону. Дис. ... докт. наук з держ. упр. – Запоріжжя, 2009. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0509U000561).</p> <p>На вказаних сторінках 55-56 нічого немає про економічну безпеку, немає слів «адаптація», «господарювання» та «управлінський». Це покликання фальшиве.</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Вмешательство государственных органов власти и управления в экономическую и политическую жизнь общества является объективно необходимым процессом. Поэтому в рыночной системе перед государством, как главным институтом экономической и политической системы общества, стоит задача создания эффективных условий функционирования экономики и формирования гибкой системы адаптации экономической системы к меняющимся условиям. Таким образом, государство призвано быть гарантом обеспечения экономической безопасности и устойчивого развития экономической системы, применяя различные методы и инструменты воздействия, устраняющие негативные процессы и стимулирующие положительные моменты в развитии национального хозяйства.</p>
4	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014.</p>	<p>Бондаренко О. В. Українська економічна ментальність: соціально-філософський аналіз. – Автореф. дис. ... докт. філос. наук. – Київ, 2007.</p>

	(https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	(https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0507U000621/)
	С. 156.	С. 15.
	<p><...> Отже, у вузькому сенсі економічна ментальність – це ментальність у пристосуванні до економіки (господарства) як сфери життєдіяльності суспільства, яка реалізується в певних формах та механізмах економічної (господарської) активності людини. У широкому сенсі економічна ментальність є принциповою властивістю діяльності людини як соціально-економічного суспільного суб'єкта; це – внутрішня логіка системи дій, вчинків, реакцій людини-суб'єкта господарської активності [30, с. 15]. У відповідності до вказаного вище, признаємо, що економічними архетипами ментальності є: економічна раціональність, цілераціональність, раціональність ставлення до світу, прагматична мотивація, підприємливість, соціально-економічний індивідуалізм, активність людини як економічного суб'єкта, особлива соціально-психологічна мотивація, готовність й здатність до різних видів ризику, діяльна самосвідомість, прихильність певній діловій моралі й інші (репрезентовано у наукових джерелах [32; 330; 347]). Названі ознаки дають змогу тлумачити економічну ментальність родовою властивістю господарської діяльності як складової сутності людського універсуму, а також виходити на конкретні специфічні риси та прояви економічної ментальності (через форми та механізми економічної поведінки людини, через соціально-психологічний та індивідуально-психологічний „портрет” суб'єкта господарської діяльності тощо) при функціонуванні системи забезпечення економічної безпеки стійкого розвитку національної економіки.</p> <p>Покликання [30] – це автореферат дисертації Бондаренко О. В, і це покликання правильне, хоча й не вистачає лапок.</p> <p>Але наступні речення є плагіатом, тим більше що Маргасова пише: «У відповідності до вказаного вище, признаємо, що...», тобто вводить читачів в оману, нібито це вона сама робить якісь висновки.</p> <p>Покликання [32, 330, 347] – це російськомовні джерела; очевидно, що вони не могли бути опрацьовані реченнями, які б «випадково» збіглися з авторефератом Бондаренко.</p>	<p><...> У стислому вигляді економічна ментальність – це ментальність у пристосуванні до економіки (господарства) як сфери життєдіяльності суспільства, яка реалізується в певних формах та механізмах економічної (господарської) активності людини. У широкому сенсі економічна ментальність є принциповою властивістю діяльності людини як соціально-економічного суспільного суб'єкта; це – внутрішня логіка системи дій, вчинків, реакцій людини-суб'єкта господарської активності.</p> <p><...></p> <p>Власне економічними архетипами ментальності названі: економічна раціональність, цілераціональність, раціональність ставлення до світу, прагматична мотивація, підприємливість, <u>хазяйновитість</u>, соціально-економічний індивідуалізм, активність людини як економічного суб'єкта, особлива соціально-психологічна мотивація, готовність й здатність до різних видів ризику, відповідальність за свою долю, спроможність йти не "від ситуації", а "від себе" (і необхідність такої орієнтації), мотивація до праці як складова мотивації до життя, діяльна самосвідомість, прихильність певній діловій моралі й інші. Названі ознаки дають змогу тлумачити економічну ментальність родовою властивістю господарської діяльності як складової сутності людського універсуму, а також виходити на конкретні специфічні риси та прояви економічної ментальності (через форми та механізми економічної поведінки людини, через соціально-психологічний та індивідуально-психологічний "портрет" суб'єкта господарської діяльності тощо).</p>
	С. 156–157.	С. 23.
	<p>Процес економічних трансформацій в новітній Україні породжує становлення принципово нових особливостей соціально-економічних відносин, сприяє змінам соціально-економічної поведінки людей, які позначаються на їх економічній свідомості та поведінці, зрушенням у процесах розгортання їх економічної ментальності. Поряд з новими рисами економічної поведінки вітчизняного соціального суб'єкта мають місце нові риси його економічної ментальності. Суспільна свідомість має адаптуватися до радикальних змін соціально-економічної поведінки; має відбутися процес цивілізованого „оброблення” цієї ситуації ментальністю. <...></p> <p>Доказом плагіату Маргасової є втрата слова «сприяють» із автореферату Бондаренко, унаслідок чого речення стало дуже дивним.</p>	<p>Процес суспільних трансформацій в новітній Україні породжує становлення нового соціального суб'єкта, принципово нових особливостей соціально-економічних відносин, сприяє змінам соціально-економічної поведінки людей, які позначаються на їх економічній свідомості та поведінці, сприяють зрушенням у процесах розгортання їх економічної ментальності. Поряд з новими рисами економічної поведінки вітчизняного соціального суб'єкта мають місце нові риси його економічної ментальності. Суспільна свідомість має адаптуватися до радикальних змін соціально-економічної поведінки; має відбутися процес цивілізованого "оброблення" цієї ситуації ментальністю.</p>
5	Маргасова Вікторія Геннадіївна.	Цветкова Г. С.

<p>Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Формирование системной парадигмы взаимодействия институтов в условиях постиндустриальной экономики. – Автореф. дисс... докт. экон. наук. – Казань, 2014. (https://core.ac.uk/download/pdf/197374457.pdf)</p>
--	--

<p>С. 159.</p>	<p>С. 30.</p>
-----------------------	----------------------

Економічна ментальність як неформальний інститут системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці

Категорії: **Економічна поведінка**, **Економічний образ мислення**, **Економічна ментальність**, **Основні характеристики вітчизняної ментальності**.

Фактори, які корегують економічну ментальність: **Грибок засід та нерозуміння багатства**, **Неясна норма накопичення та схильність до мейн-стрімів**, **Не акцентовані права власності, соціальне утримання**, **Терпеливість, співреалізація контрагентів**, **Неформальний характер взаємодії економічних норм, справедливості**.

Фактори, які корегують економічну ментальність: **зміна економічного балансу, перехід до інститутів ринку, зміна цінностей та ціннісних орієнтирів вітчизняних громадян; глобалізація соціально-економічних процесів; підприємство, власність, відповідальність, мобільність, громадянське суспільство, демократія, індивідуалізм, свобода**.

Рис. 2.8. Характеристика економічної ментальності як неформального інституту системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці *

* Джерело: систематизовано автором

Ретельно скопійована схема з деякими скороченнями; крім того, текст «Основні характеристики російської ментальності» замінено на «Основні характеристики вітчизняної ментальності», а «орієнтації російських громадян» – на «орієнтирів вітчизняних громадян». Плагіат.

Економічна ментальність як неформальний інститут системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці

Категорії: **Економічна поведінка**, **Економічний образ мислення**, **Економічна ментальність**, **Основні характеристики російської ментальності**.

Фактори, коректують економічну ментальність (період 1991-2013): **зміна економічного балансу, перехід до інститутів ринку**, **підприємство, чужість власності, мобільність**, **громадянське суспільство, демократія, індивідуалізм, свобода**, **глобалізація соціально-економічних процесів**, **типова модель економічного поведіння (стандартизація потреб і поведінки), глобалізацій ментальності**.

Рис. 1. Характеристика економічної ментальності як інституту

<p>С. 160–161.</p>	<p>С. 29.</p>
---------------------------	----------------------

<...> Таким чином, **економічна ментальність – 1) є суб'єктивною інформацією, тобто внутрішнім і суб'єктивним регулятором поведінки, невіддільний від певного господарюючого суб'єкта; 2) характеризується усіма атрибутивними ознаками неформальних інститутів, оскільки вона є формою реалізації взаємодій між економічними агентами в системі забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці; імпліцитно містить механізм соціального контролю, який структурує зазначені взаємодії між економічними агентами; є неявною нормативною моделлю поведінки економічних агентів; 3) реалізується в організаційній моделі господарської поведінки агентів та відтворювального циклу, стереотипах заощадження і споживання, ступеня сприйнятливості інституційного середовища до інститутів, що трансформуються або ново створюються, та виступає залежно від характеру взаємодії з формальними інститутами в якості джерела поступальної макроекономічної динаміки або фактора консервації інституційного середовища і, відповідно, поряд із соціально-комунікативними чинниками, вихованням та освітою, визначає економічний образ мислення).**

Процеси глобалізації та інформатизації економічного простору призвели до становлення глобальної економічної ментальності, що обумовлює процеси уніфікації поведінку агентів системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці. В той же час унікальність вітчизняного економічного менталітету є одним із джерел формування стійких неефективних норм, які перешкоджають формуванню і реалізації інноваційно орієн-

Економіческая ментальность характеризуется всеми атрибутивными признаками неформальных институтов, поскольку она выступает формой реализации взаимодействия между экономическими агентами; имплицитно содержит механизм социального контроля, который структурирует указанные взаимодействия между экономическими агентами; представляет собой неявную нормативную модель поведения экономических агентов. Экономическая ментальность реализуется в организационной модели хозяйственного поведения агентов и воспроизводственного цикла, стереотипах сбережения и потребления, степени восприимчивости институциональной среды к импортируемым, трансформируемым и вновь создаваемым институтам и выступает в зависимости от характера взаимодействия с формальными институтами в качестве источника поступательной макроэкономической динамики или фактора консервации институциональной среды. Экономическая ментальность наряду с социально-коммуникативными факторами (воспитание, образование) определяет экономический образ мышления. Процессы глобализации и информатизации экономического пространства привели к становлению глобальной экономической ментальности, что обуславливает процессы унификации поведения агентов мегаэкономической системы. В то же время уникальность российского экономического менталитета является одним из источников формирования институциональных ловушек как устойчивых неэффективных норм, препятствующих формированию и реализации инновационно ориентированной стратегии развития

	<p>тованої стратегії розвитку національної економіки та інтерналізації негативних екстерналій.</p> <p>Доказом плагиату з боку Маргасової є те, що текст «процессы унификации поведения агентов» Маргасова неграмотно переклала як «процеси уніфікації поведінку агентів».</p> <p>Покликання на справжнє джерело немає.</p> <p>Текст «уникальность российского экономического менталитета» замінено на «унікальність вітчизняного економічного менталітету».</p>	<p>национальной экономики и интернализации отрицательных экстерналий.</p>
С. 195.		С. 29.
	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>3. <...> Поряд із цим, обґрунтовано, що економічна ментальність характеризується всіма атрибутивними ознаками неформальних інститутів, оскільки, вона є формою реалізації взаємодій між економічними агентами в системі забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці; імпліцитно містить механізм соціального контролю, який структурує зазначені взаємодії між економічними агентами; є неявною нормативною моделлю поведінки економічних агентів.</p>	<p>Экономическая ментальность характеризуется всеми атрибутивными признаками неформальных институтов, поскольку она выступает формой реализации взаимодействий между экономическими агентами; имплицитно содержит механизм социального контроля, который структурирует указанные взаимодействия между экономическими агентами; представляет собой неявную нормативную модель поведения экономических агентов.</p>
6	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна.</p> <p>Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці.</p> <p>Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Математические и инструментальные методы экономического анализа: управление качеством: Сб. науч. тр.</p> <p>/ Под науч. ред. д-ра экон. наук, проф. Б.И. Герасимова. – Тамб. гос. техн. ун-т. – Тамбов, 2003. Вып. 9. (https://web.archive.org/web/20220616072325/https://stu.ru/book/elib/pdf/2004/vyp9.pdf)</p>
С. 279–280.		С. 31–32.
	<p>Економіко-математична модель знакових, зважених знакових, функціональних знакових графів є розширенням математичної моделі графів. Крім графа $G(X, E)$, в модель включаються такі компоненти:</p> <p>1. Множина параметрів вершин (фактори ситуації) (X). Кожній вершині з їх множини X може співставлятися набір параметрів V.</p> <p>2. Функціонал перетворення дуг $F(V, E)$, що ставить у відповідність кожній дузі або вагу, або функцію.</p> <p>Якщо функціонал має вигляд:</p> $F(V_i, V_j, E_{ij}) = \begin{cases} +1, & \text{якщо зростання (падіння) } V_i, \text{ призводить до зростання (г} \\ -1, & \text{якщо зростання (падіння) } V_i, \text{ призводить до падіння (зрост} \end{cases}$ <p>то така модель є знаковим графом.</p> <p>Якщо функціонал має вигляд:</p> $F(V_i, V_j, E_{ij}) = \begin{cases} +W_{ij}, & \text{якщо зростання (падіння) } V_i, \text{ призводить до зростання (г} \\ -W_{ij}, & \text{якщо зростання (падіння) } V_i, \text{ призводить до падіння (зрост} \end{cases}$ <p>то така модель є зваженим знаковим графом. У цьому випадку W_{ij} є вагою відповідної дуги.</p> <p>Якщо функціонал має вигляд:</p> $F(V_i, V_j, E_{ij}) = f(V_i, V_j),$ <p>то така модель є функціональним знаковим графом.</p> <p>На розширених таким чином графах вводиться поняття імпульсу і імпульсного процесу в дискретно</p>	<p>Математическая модель знаковых, взвешенных знаковых, функциональных знаковых орграфов является расширением математической модели орграфов. Кроме орграфа $G(X, E)$, в модель включаются следующие компоненты:</p> <p>1) множество параметров вершин $V = \{v_i, i < N = \ X\ \}$. Каждой вершине ставится в соответствие ее параметр $v_i \in V$;</p> <p>2) функционал преобразования дуг $F(V, E)$, ставящий в соответствие каждой дуге либо знак, либо вес, либо функцию.</p> <p>1 Если функционал имеет вид:</p> $F(v_i, v_j, e_{ij}) = \begin{cases} +1, & \text{если рост (падение } v_i \text{ влечет за собой} \\ \text{рост (падение) } v_j; \\ -1, & \text{если рост (падение) } v_i \text{ влечет за собой} \\ \text{падение (рост) } v_j, \end{cases}$ <p>то такая модель называется знаковым орграфом.</p> <p>2 Если функционал имеет вид:</p> $F(v_i, v_j, e_{ij}) = \begin{cases} +w_{ij}, & \text{если рост (падение } v_i \text{ влечет за собой} \\ \text{рост (падение) } v_j; \\ -w_{ij}, & \text{если рост (падение) } v_i \text{ влечет за собой} \\ \text{падение (рост) } v_j, \end{cases}$ <p>то такая модель называется взвешенным знаковым орграфом. Здесь w_{ij} является весом соответствующей дуги.</p> <p>3 Если функционал имеет вид:</p> $F(v_i, v_j, e_{ij}) = f_{ij}(v_i, v_j),$ <p>то такая модель называется взвешенным знаковым орграфом.</p> <p>На расширенных таким образом орграфах вво-</p>

<p>часовому просторі. Імпульсом $P_i(n)$ у вершині x_i, у момент часу $n \in \mathbb{N}$ називається зміна параметра в цій вершині в момент часу n:</p> $P_i(n) = v_i(n) - v_i(n-1).$ <p>При цьому, нове значення параметра в вершині x_i визначається співвідношенням:</p> $v_i(n) = v_i(n-1) + \sum_{j=1}^N F(V_j, V_j, E_{ij}) P_j(n-1) + P_i^0(n)$ <p>Тут, маємо на увазі, що $P_i^0(n)$ – зовнішній імпульс, внесений у вершину x_i у момент часу n. З кінцево-різницевого рівнянь (3.4) і (3.5) легко отримати рівняння для імпульсу в досліджуваному процесі:</p> $P_i(n) = \sum_{j=1}^N F(V_j, V_j, E_{ij}) P_j(n-1) + P_i^0(n)$ <p>Орграфи з російського збірника перетворилися на просто графи у Вікторії Маргасової, а вершина e_i – у вершину x_i. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат. Усі ці зплагіачені формули є також у статті: Маргасова В. Г., Клименко Т. В. Економікобезпекознавство як інтегрований напрям забезпечення стійкості економіки до загроз (Науковий вісник ЧДІЕУ, 2014, № 4 (24), с. 7–16).</p>	<p>диться поняття імпульса і імпульсного процесу в дискретному часовому просторі.</p> <p>Імпульсом $P_i(n)$ в вершині x_i в момент часу $n \in \mathbb{N}$ називається зміною параметра в цій вершині в момент часу n:</p> $P_i(n) = v_i(n) - v_i(n-1).$ <p>При цьому значення параметра в вершині x_i визначається співвідношенням:</p> $v_i(n) = v_i(n-1) + \sum_{j=1}^N F(v_i, v_j, e_{ij}) P_j(n-1) + P_i^0(n),$ <p>здесь $P_i^0(n)$ – зовнішній імпульс, внесений у вершину e_i в момент часу n.</p> <p>Из конечно-разностных уравнений (4) и (5) легко получить уравнение для импульса в исследуемом процессе:</p> $P_i(n) = \sum_{j=1}^N F(v_i, v_j, e_{ij}) P_j(n-1) + P_i^0(n).$
<p>7</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Горелова Г. В., Радченко С. А. Программная система когнитивного моделирования социотехнических систем // Известия ТРТУ, 2004, 4(39), с. 227–231. (https://www.elibrary.ru/item.asp?id=12772217, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Gorelova_Radchenko_Programmnaya_systema.pdf)</p>
<p>С. 280.</p>	<p>С. 225.</p>
<p>Існують різні правила зміни параметрів моделі. Параметр x_i залежить від часу, тобто $x_i(t)$, $t = 1, 2, 3, \dots$, тоді можна визначити процес поширення збурення по графу, тобто перехід системи зі стану $(t-1)$ в t, $(t+1)$, ... наприклад, за правилом зміни параметрів у вершинах в момент t_{n+1}, якщо в момент часу t_n в вершини надійшли імпульси P.</p> $x_i(t_{n+1}) = x_i(t_n) + \sum_{v_j: e_{ij} \in E}^{k-1} f(x_i, x_j, e_{ij}) P_j(t_n) + Q_i(t_{n+1}) \quad (3.7)$ <p>Маргасова переписала і текст, і формулу без покликання. Плагіат.</p>	<p>Существуют различные правила изменения параметров модели. Пусть параметр x_i зависит от времени, т.е. $x_i(t)$, $t=1, 2, 3, \dots$ Тогда можно определить процесс распространения возмущения по графу, т.е. переход системы из состояния $t-1$ в t, $t+1$, ... например, по правилу изменения параметров в вершинах в момент t_{n+1}, если в момент времени t_n в вершины поступили импульсы P, то</p> $x_i(t_{n+1}) = x_i(t_n) + \sum_{v_j: e_{ij} \in E}^{k-1} f(x_i, x_j, e_{ij}) P_j(t_n) + Q_i(t_{n+1}). \quad (2)$
<p>8</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Экономическая безопасность: теория, методология, практика. / Под науч. ред. Никитенко П. Г., Булавко В. Г. – Минск: Право и экономика, 2009. (https://www.twirpx.com/file/1094004/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Nikitenko_Bulavko_Ekonomicheskaya_bezopasnost.pdf)</p>
<p>С. 293.</p>	<p>С. 353.</p>
<p>Подальше осмислення проблематики у сфері стратегічного управління стійкістю та забезпеченням економічної безпеки базувалося на уявленнях про суспільство як цілісний організм, функціонування якого може й має свідомо регулюватися з метою підвищення суспільного добробуту. Більш</p>	<p>Дальнейшее осмысление проблемы экономической безопасности основывалось на представлениях об обществе как целостном организме, функционирование которого может и должно сознательно регулироваться в целях повышения общественного благосостояния. Более активное раз-</p>

<p>активний розвиток полеміки про економічну безпеку почався в 1930-1940-х роках минулого століття, в період завершення епохи капіталізму вільної конкуренції і розгорнення „адміністративної революції”, коли стало домінувати розуміння того, що в інтересах суспільства ринкова саморегуляція має доповнюватися централізованим регулюванням. При цьому, як зазначалося вище, в економічній літературі залежність економічної безпеки від існуючої економічної теорії, як правило, висвітлюється поверхово. В результаті не завжди зрозуміло, під впливом яких причин формується і змінюється сутнісне розуміння економічної безпеки. Наприклад, передбачають, що боротьба з загрозами національній економіці є пряма реакція на самі ці загрози. На практиці розуміння того, що вважати загрозою і як з нею боротися, не є конкретністю. Між виникненням загрози і формуванням комплексу заходів щодо боротьби з нею завжди існує проміжна ланка – економічна концепція, яка усвідомлює та розкриває цю проблему.</p>	<p>вигляд полеміки об економічній безпеці почався в 1930-1940-х роках минулого століття, коли завершилась епоха капіталізму вільної конкуренції і розвернулася «адміністративна революція», коли стало доминировать понимание того, что в интересах общества рыночная саморегуляция должна дополняться централизованным регулированием.</p> <p>В экономической литературе зависимость экономической безопасности от существующей экономической теории, как правило, освящается поверхностно. В результате не всегда понятно, под влиянием каких причин формируется и изменяется сущностное понимание экономической безопасности. Например, предполагается, что противоборство с угрозами национальной экономике есть прямая реакция на сами эти угрозы. На практике же понимание того, что считать угрозой и как с ней бороться, не является конкретностью. Между возникновением угрозы и формированием комплекса мер по борьбе с ней всегда существует промежуточное звено – экономическая концепция, осмысляющая и раскрывающая эту проблему.</p>
<p>С. 293.</p>	<p>С. 353–354.</p>
<p>Водночас організаційні структури, які цілеспрямовано та системно захищають економічну безпеку, почали формуватися в ХХ ст., коли на теоретичному рівні сформувалися чотири основні підходи щодо визначення головної загрози економічній безпеці (табл. 4.1): меркантилістська концепція захисту від внутрішніх макроекономічних загроз (ХVI-ХVIII ст.); камералістська концепція захисту зовнішньоекономічної безпеки (з середини ХІХ ст.); кейнсіанська концепція захисту від внутрішніх макроекономічних загроз (з другої третини ХХ ст.); інституційна концепція захисту від адміністративних бар'єрів (з кінця ХХ ст.).</p>	<p>Организационные структуры, целенаправленно и системно защищающие экономическую безопасность, начали формироваться в ХХ веке, когда на теоретическом уровне сформировались три основных подхода по определению главной угрозы национальной экономической безопасности (табл. 5.1):</p> <ul style="list-style-type: none"> - меркантилистская концепция защиты от внутренних макроэкономических угроз (ХVI – ХVIII век); - камералистская концепция защиты внешнеэкономической безопасности (с середины ХІХ в.); - кейнсианская концепция защиты от внутренних макроэкономических угроз (со второй трети ХХ в.); - институциональная концепция защиты от административных барьеров (с конца ХХ в.).
<p>С. 295–296.</p>	<p>С. 354–355.</p>
<p>З методологічної точки зору потребують більш глибокого дослідження концептуальні положення зазначених підходів. Політизованою системою ведення господарства або типом економічної політики в ХVI-ХVIII ст. став меркантилізм, який припускав регламентацію підприємницької діяльності, коли держава не дозволяла споживачам вирішувати, що повинно вироблятися і залишала за собою право виділяти і розвивати ті види економічної діяльності, які вважало бажаними, забороняючи при цьому неприйнятні види господарювання, як їх здавалося. Хоча віра в „мудрість” державних чиновників вже загублена в розвинених країнах, але на периферії сучасного ринкового господарства меркантилістська політика продовжує залишатися повсякденною реальністю з осмисленням того, що ефективні правила, що регламентують реєстрацію і здійснення господарської діяльності, які вимагають від підприємця великих витрат часу і грошей, існують. На думку дисертанта, цікавими видаються положення камералістської концепції забезпечення економічної безпеки, засновником якої є німецький економіст Фрідріх Ліст. У цей період (ХІХ ст.) представники класичної політичної економії (А. Сміт та ін.), як основоположники економічної теорії та цілісної системи знань, формували свої концепції на основі</p>	<p>Меркантилистская теория Политизированной системой ведения хозяйства или типом экономической политики в ХVI-ХVIII веках стал меркантилизм, который предполагал регламентацию предпринимательской деятельности, когда государство не позволяло потребителям решать, что должно производиться и оставляло за собой право выделять и развивать те виды экономической деятельности, которые считало желательными, запрещая при этом кажущиеся ему неподходящими виды хозяйствования [122]. И хотя вера в «мудрость» государственных чиновников уже утеряна в развитых странах, но на периферии современного рыночного хозяйства меркантилистская политика продолжает оставаться обыденной реальностью с осмыслением того, что эффективные правила, регламентирующие регистрацию и осуществление хозяйственной деятельности, которые требуют от предпринимателя крупных затрат времени и денег, существуют.</p> <p>Камералистская концепция национальной экономической безопасности. Основоположником этой концепции национальной экономической безопасности является немецкий экономист Фридрих Лист. В этот период (ХІХ век) представители классической политической экономии (Адам Смит и др.), как</p>

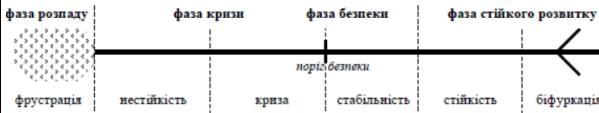
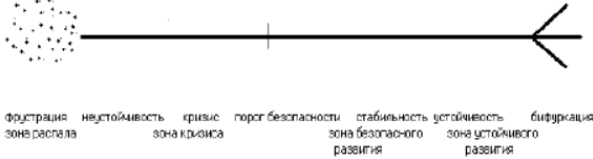
<p>уявленнь про природу людини, про суспільство, про уряди тощо. Згідно з класичним ліберальним підходом, кожна людина має власні інтереси і сама здатна відстоювати їх в активній автономній діяльності, причому найбільш ефективним чином. Суспільство при такому підході розглядається як сукупність індивідів, а „громадські інтереси” – як похідні від особистих, тобто у вигляді їх суми. Найкращим, на їх думку, вважалось те суспільство, яке найбільшою мірою дозволяло індивідам вільно реалізувати їх приватні інтереси. Уряд формується при цьому для захисту встановлених конституцією прав. Поряд із цим, Ф. Лист у своїй монографії „Національна система політичної економії” (1841 р.) вперше підійшов до політичної економії не як до універсальної системи законів ідеального суспільства, а як до історичної і компаративістської науки та виділив п'ять стадій економічного розвитку націй, у яких є особливі економічні інтереси. Він стверджував, що вільна торгівля вигідна, насамперед, передовим націям (наприклад, Великій Британії), а нації, які відносилися до числа відсталих (до яких тоді відносилися німецькі держави), опиняються приреченими на економічне відставання від передових. Ф. Лист відстоював концепцію комплексного розвитку Німеччини шляхом гармонійного поєднання фабрично-заводської промисловості з землеробством. Щоб захистити ще слабку німецьку промисловість від конкуренції дешевих імпортованих товарів, необхідно проведення протекціоністської політики, коли держава має свідомо брати під захист „своїх” підприємців, забезпечуючи їм захист від „чужих” за допомогою високих митних зборів на ввезені з-за кордону товари. Підвищення цін, вважав Ф. Лист, є неминучим наслідком протекціоністської політики і буде засобом „промислового виховання нації”, захисту національних економічних інтересів Німеччини.</p> <p>Маргасова вставляє фразу «На думку дисертанта», а потім продовжує переписувати чужий текст. Плагіат.</p>	<p>основоположники экономической теории и целостной системы знаний, строили свои концепции на основе представлений о природе человека, об обществе, о правительстве и т. д. В соответствии с классическим либеральным подходом, каждый человек имеет собственные интересы и сам способен отстаивать их в активной автономной деятельности, причем наиболее эффективным образом. Общество при таком подходе рассматривалось как совокупность индивидов, а «общественные интересы» - как производные от личных, то есть в виде их суммы. Лучшим, по их мнению, считалось то общество, которое в наибольшей степени позволяло индивидам свободно реализовать их частные интересы. Правительство, при этом создается свободными людьми для защиты установленных конституцией прав. <...></p> <p>Фридрих Лист в своей монографии «Национальная система политической экономии» (1841 г.) впервые подошел к политической экономии не как к универсальной системе законов идеального общества, а как к исторической и компаративистской науке и выделил пять стадий экономического развития наций, у которых есть особые экономические интересы. Он утверждал, что свободная торговля выгодна, прежде всего, передовым нациям (например, Великобритании), а отстающие нации, к числу которых тогда относились германские государства, оказываются обречены на экономическое отставание от передовых. Лист отстаивал концепцию комплексного развития Германии путем гармоничного сочетания фабрично-заводской промышленности с земледелием. Чтобы защитить еще слабую немецкую промышленность от конкуренции дешевых импортных товаров, необходимо проведение протекционистской политики, когда государство должно сознательно брать под защиту «своих» предпринимателей, обеспечивая им защиту от «чужих» при помощи высоких таможенных пошлин на ввозимые из-за рубежа товары. Повышение цен, считал Ф. Лист, является неизбежным следствием протекционистской политики и будет являться средством «промышленного воспитания нации», защиты национальных экономических интересов Германии.</p>
<p>С. 296–297.</p>	<p>С. 355–356.</p>
<p>І хоча національна економічна теорія Ф.Ліста та інших камералістів не змогла стати такою популярною, як класична політекономія А. Сміта і його послідовників, вона помітно вплинула на формування механізму захисту національних економічних інтересів від експансії розвинених країн Заходу. Саме завдяки сформованому механізму захисту національних економічних інтересів, деякі периферійні країни змогли вийти в економічні лідери (Німеччина, США тощо). Ф. Ліста вважають провідним представником камералістики, яка являє собою сукупність наукових теорій з проблем державного регулювання, а розроблений ним підхід до визначення національних економічних інтересів і національної економічної безпеки, який акцентує увагу на зовнішньоекономічних загрозах, можна віднести до камералістської концепції. Зауважимо, що розуміння економічної безпеки з позиції „камералістики” передбачає, що основна боротьба за забезпечення цієї безпеки лягає на уряди, що ініціюють закони про обмеження імпорту, а також на митні і прикордонні служби, які ведуть боротьбу з контрабандою</p>	<p>И хотя национальная экономическая теория Листа и других камералистов не смогла оказаться такой популярной, как классическая политэкономия А. Смитта и его последователей, она оказала заметное влияние на формирование механизма по защите национальных экономических интересов от экспансии развитых стран Запада. Именно благодаря сформированному механизму защиты национальных экономических интересов, некоторые периферийные страны смогли выйти в экономические лидеры (Германия, США и др.). Фридриха Листа считают ведущим представителем камералистики, которая представляет собой совокупность научных теорий по проблемам государственного хозяйствования, а разработанную им версию национальных экономических интересов и национальной экономической безопасности, акцентирующую внимание на внешнеэкономических угрозах, можно отнести к камералистской версии.</p> <p>Понимание национальной экономической безопасности с позиции «камералистики» предполагает, что основная борьба за обеспечение этой без-</p>

<p>зарубіжних товарів. Якщо до кінця XIX ст. проблеми захисту національної економічної безпеки були актуальні в основному для периферійних країн, то в першій половині XX ст. наявність об'єктивних загроз національній економіці стало насущним явищем для розвинених країн. При цьому істотно змінилося розуміння внутрішнього змісту джерел цих загроз, причин їх виникнення і напрямів їх подолання. У цей період на перший план виходять кейнсіанська концепція економічної безпеки.</p>	<p>опасности ложится на правительства, иницирующие законы об ограничении импорта, а также на таможенные и пограничные службы, ведущие борьбу с контрабандой зарубежных товаров. Кейнсианская концепция национальной экономической безопасности. Если до конца XIX века проблемы защиты национальной экономической безопасности были актуальны в основном для периферийных стран, то в первой половине XX века наличие объективных угроз национальной экономике стало насущным явлением для развитых стран. При этом существенно изменилось понимание внутреннего содержания источников этих угроз, причин их возникновения и путей по организации борьбы с ними.</p>
<p>С. 297–298.</p>	<p>С. 356.</p>
<p>Периферійні країни, до яких у першій половині XIX ст. відносилася Німеччина, основною зовнішньою загрозою своїй національній економічній безпеці вважали конкуренцію з боку більш економічно розвинених та сильних країн. Під час Великої депресії США на порозі економічної катастрофи виявилися й інші високорозвинені країни. Тому під захистом національної економічної безпеки стали розуміти протидію руйнуючих для економіки впливів не тільки ззовні, але й зсередини. У цих умовах новий підхід до розуміння національної економічної безпеки, сформулював в 1930-х роках англійський економіст Джон Кейнс, який головними джерелами небезпеки для національної економіки став вважати не конкуренцію іноземних товарів, а безробіття та економічну депресію [106]. Щоб усунути ці загрози уряду рекомендувалося здійснювати активне регулювання господарської діяльності шляхом не лише введення держзамовлень і субсидій, але й прямого адміністративного контролю за конкуренцією. Далі, нова економічна теорія національної економічної безпеки, типова для розвинених країн XX ст. перебувала під впливом послідовників Д. Кейнса, які іменувалися кейнсіанцями. У середині XX ст. вплив кейнсіанства на проблему економічної безпеки дещо зменшився та почалася ера неокласичної економічної теорії. Кейнсіанці сподівалися на мудрість державного регулювання, а неокласики підкреслювали її обмеженість, пропонуючи методи протидії загрозам національним економічним інтересам, які відрізнялися від кейнсіанських. На рівні декларацій неокласики продовжували стверджувати, що єдиним економічним суб'єктом господарської діяльності є індивід, і в той же час сприймали кейнсіанство в частині існування загальнодержавних економічних проблем (безробіття, зниження темпів зростання, інфляція), причинами виникнення яких є внутрішні проблеми розвитку національних економік як цілого.</p> <p>Покликання [106] у Маргасової – те саме, що [123] у Нікитенко: Кейнс Дж. М. «Общая теория занятости, процента и денег». Але очевидно, що текст вона брала не у Кейнса, а в Нікитенка. Плагіат.</p>	<p>Периферийные страны, к которым в первой половине XIX века относилась Германия, основной опасной внешней угрозой своей национальной экономической безопасности считали конкуренцию со стороны более экономически сильных стран. Во время Великой депрессии США на пороге экономической катастрофы оказались и другие высокоразвитые страны. Поэтому под защитой национальной экономической безопасности стали понимать противодействие разрушительным для экономики воздействиям не только извне, но изнутри.</p> <p>В этих условиях новый подход к пониманию национальной экономической безопасности, сформулировал в 1930-х годах английский экономист Джон Кейнс, который главными источниками опасностями для национальной экономики стал считать не конкуренцию иностранных товаров, а безработицу и экономическую депрессию [123]. Чтобы устранить эти угрозы правительству рекомендовалось осуществлять активное регулирование хозяйственной деятельности путем не только введение госзаказов и субсидий, но и прямого административного контроля за конкуренцией. Далее, новая экономическая теория национальной экономической безопасности, типичная для развитых стран XX находилась под влиянием последователей Д. Кейнса, которые именовались кейнсианцами.</p> <p>В последней трети XX века влияние кейнсианства на проблему национальной экономической безопасности несколько уменьшилось и началась эра неоклассической экономической теории. Кейнсианцы уповали на мудрость государственного регулирования, а неокласики подчеркивали ее ограниченность, предлагая методы борьбы с угрозами национальным экономическим интересам, резко отличные от кейнсианских. На уровне деклараций неокласики продолжали утверждать, что единственным экономическим субъектом хозяйственной деятельности является индивид, и в тоже время воспринимали кейнсианство в части существования общегосударственных экономических проблем (безработица, снижение темпов роста, инфляция), причинами возникновения которых являются внутренние проблемы развития национальных экономик, как целого.</p>
<p>С. 298–299.</p>	<p>С. 357.</p>
<p>Наприкінці XX ст. в системі неокласичної економічної теорії стали спостерігатися явища кризи і сучасні економісти стали сумніватися в коректності базової моделі „людини економічної”, а уряди різ-</p>	<p>В конце XX века в системе неоклассической экономической теории стали наблюдаться явления кризиса и современные экономисты стали сомневаться в корректности базовой модели «человека</p>

<p>них країн – в ефективності запропонованих ними заходів, дії яких були в основному спрямовані на зміцнення приватної власності і боротьбу з інфляцією. На роль пріоритетної економічної теорії став претендувати інституціональний функціоналізм – економічна теорія, що акцентує увагу на економічних „правилах гри” (інститутах). Розкриття проблеми національної економічної безпеки з позиції інституціоналізму пов'язано з ім'ям перуанського економіста Ернандо де Сото. У монографії „Інший шлях” (1989 р.) Е. де Сото [306] були викладені результати досліджень про роль і значення тіньової економіки в сучасній ринковій економіці. Це був принципово новий підхід до пояснення причин зростання тіньової економіки, якісної оцінки тіньового та легального бізнесу в периферійних і полупериферійних країнах. Причиною розростання міського неформального сектора Е. де Сото вважав не відсталість і кримінальність бідних і мігрантів, нездатних знайти собі місце у легальному секторі, а бюрократичну заорганізованість, що перешкоджає вільному розвитку конкурентних відносин. Якщо раніше вважалося, що легальний сектор є носієм сучасної економічної культури, а тіньовий сектор гальмом господарського розвитку, то Е. де Сото показав, що легальна економіка цих країн окутана меркантилістськими узами, в той час як тіньова економіка встановлює демократичний економічний порядок, організовуючи своє приватне господарство на засадах вільної конкуренції. Зазначимо, що основною причиною масової тіньової економічної активності, вважав Е. де Сото, є неефективний правовий режим, коли „процвітання фірми меншою мірою залежить від того, наскільки добре вона працює, і більшою – від витрат, що накладаються на неї законом. Підприємець, який краще може маніпулювати цими правилами або зв'язками з чиновниками, виявляється більш успішним, ніж той, хто займається безпосередньо виробництвом” [306]. У цьому зв'язку можна констатувати про таке: головною загрозою національної економіки є не „провали ринку”, а „провали держави”. Так само, як і країни „третього світу”, Україна теж залежна від нелегальної економічної діяльності, що дає привід багатьом аналітикам заявляти про деградацію національної економіки і навіть про крах ринкових реформ.</p> <p>Маргасова замінила в переписаному тексті Беларусь на Україну. Плагіат. Покликання [306] у Маргасової – те саме, що [124] у Нікитенка: Сото Э. де. «Иной путь. Невидимая революция в третьем мире». – М.: Catallaxy, 1995.</p>	<p>экономического», а правительства разных стран – в эффективности предлагаемых ими мер, действия которых были в основном направлены на укрепление частной собственности и борьбу с инфляцией. На роль пріоритетной экономической теории стал претендовать институционализм – экономическая теория, акцентирующая внимание на экономических «правилах игры» (институтах). Раскрытие проблемы национальной экономической безопасности с позиции институционализма связано с именем перуанского экономиста Эрнандо де Сото [124]. В монографии «Иной путь», опубликованной в 1989 году Э. де Сото [124], были изложены результаты исследований о роли и значении теневой экономики в современном рыночном хозяйстве. Это был принципиально новый подход к объяснению причин роста теневой экономики, общественные оценки теневого и легального бизнеса в периферийных и полупериферийных странах. Причиной разрастания городского неформального сектора Э. де Сото считал не отсталость и криминальность бедняков и мигрантов, не способных найти себе место в легальном секторе, а бюрократическую заорганизованность, препятствующую свободному развитию конкурентных отношений [124]. Если ранее считалось, что легальный сектор является носителем современной экономической культуры, а теневой сектор – тормозом хозяйственного развития, то Э. де Сото показал, что легальная экономика этих стран опутана меркантилистскими узами, в то время как теневая экономика устанавливает демократический экономический порядок, организуя свое частное хозяйство на принципах свободной конкуренции.</p> <p>Основной причиной массовой теневой экономической активности, считал Э. де Сото, является неэффективный правовой режим, когда «цветение фирмы в меньшей степени зависит от того, насколько хорошо она работает, и в большей – от издержек, налагаемых на нее законом. Предприниматель, который лучше может манипулировать этими правилами или связями с чиновниками, оказывается более успешным, чем тот, кто занимается непосредственно производством» [122]. В этой связи можно констатировать, что главной угрозой национальной экономики являются не «провалы рынка», а «провалы государства».</p> <p>Так же, как и страны «третьего мира», Беларусь тоже зависима от нелегальной экономической деятельности, что дает повод многим аналитикам заявлять о деградации национального хозяйства и даже о крахе рыночных реформ.</p>
<p>С. 299.</p>	<p>С. 357–358.</p>
<p>Але якщо слідувати концепції Е. де Сото, то недостатньо розвитку ринкових відносин. В такому разі у розвитку неформального бізнесу слід бачити симптом не хвороби, а, швидше розв'язання проблеми щодо „одужання економіки” і проблема повинна полягати в тому, як домогтися її формалізації. Якщо з позиції теорії Е. де Сото розглядати сучасну Україну, то можна стверджувати, що в ній співіснують три типи організації господарської діяльності: меркантилістська держава, яка створює режим найбільшої сприятливості для нечисленних фаворитів; населення, яке зневіралося в можливості законного вирішення своїх проблем, що призво-</p>	<p>Но если следовать концепции Э. де Сото, то недостаточно развития рыночных отношений. В таком случае в развитии неформального бизнеса следует видеть симптом не болезни, а, скорее разрешение проблемы по выздоровлению экономики и проблема должна состоять в том, как добиться ее формализации.</p> <p>Если с позиции теории Э. де Сото рассматривать современную Россию, то можно утверждать, что в ней сосуществуют три типа организации хозяйственной деятельности:</p> <p>– меркантилистское государство, создающее режим наибольшего благоприятствования для не-</p>

<p>дить до змушення їх займатися нелегальним бізнесом; країна, де люди багато працюють, сприйнятливо до нового, але найбільшою її сферою є тіньова економіка. Таким чином, засвідчено, що інституціональна концепція за своїм змістом передбачає, що основними загрозами економічній безпеці є адміністративні бар'єри у вигляді недосконалих законів або неефективне виконання існуючих законів. Тому основними заходами щодо стримування цих загроз може стати комплекс заходів щодо прийняття нових законів, які за своїм змістом відповідали б нормам економічної демократії, коли існував би належний контроль за їх виконанням.</p> <p>Маргасова переписує чужий текст і замінює «современную Россию» на «сучасну Україну». Та ще й пише «засвідчено, що». Плагіат.</p>	<p>многочисленных фаворитов;</p> <p>- люди, которые разуверились в возможности законного решения своих проблем, что приводит их к вынужденности заниматься насильственной преступностью;</p> <p>- страна, где люди много работают, восприимчивы к новому, но наиболее крупной ее провинцией является теневая экономика. <...></p> <p>Таким образом, институциональная концепция по своему содержанию предполагает, что главными угрозами национальной экономической безопасности являются административные барьеры в виде плохих законов или плохого выполнения существующих законов. Поэтому основными мерами сдерживания этих угроз могут стать комплекс мер по принятию новых законов, которые по своему содержанию соответствовали бы нормам экономической демократии, когда существовал бы надлежащий контроль за их исполнением.</p>
<p>С. 299–300.</p>	<p>С. 358.</p>
<p>Чотири основні моделі (доктрини) національної економічної безпеки – меркантилістська, камералістська, кейнсіанська і інституціональна в принципі не відкидають одна одну, а певною мірою взаємодоповнюються. Тому завдання національної політики держави повинно полягати в концентрації обмежених ресурсів з метою відображення всіх найбільш небезпечних видів загроз.</p> <p>При виборі пріоритетів щодо захисту національної економічної безпеки слід виходити з того, до якої групи належить конкретна країна. Наприклад, для більш розвинених країн найбільш актуальним може бути підхід Д.М. Кейнса, для менш розвинених – теорія Е. де Сото. Теорія Ф. Листа в умовах глобалізованої економіки може мати значення для всіх країн, але за своїм значенням належить до другорядних.</p>	<p>Четыре основные модели (доктрины) национальной экономической безопасности – меркантилистская, камералистская, кейнсианская и институциональная в принципе не отвергают друг друга, а в определенной мере взаимодополняют себя. Поэтому задача национальной политики государств должна состоять в концентрации ограниченных ресурсов в целях отражения наиболее опасных всех видов угроз.</p> <p>При выборе приоритетов по защите национальной экономической безопасности следует исходить из того, к какой группе принадлежит конкретная страна. Например, для более развитых стран наиболее актуальным может являться подход Д.М. Кейнса, для менее развитых – теория Э. де Сото. Теория Ф. Листа в условиях глобализирующейся экономики может иметь значение для всех стран, но по своему значению относится к второстепенным.</p>
<p>9</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернівці, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Чимитова А. Б. , Микульчинова Е.А. Вопросы устойчивого и безопасного развития региона: Учебное пособие. – Улан-Удэ: Изд-во ВСГТУ, 2007. (https://www.twirpx.com/file/1506869/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Chimitova_Mikulchinova_Voprosy.pdf)</p>
<p>С. 122–123; 123–124.</p>	<p>С. 118.</p>
<p>Не можна обійти поза увагою ту обставину, що згідно Концепції управляти економікою можна тільки комплексно. При дослідженні проблеми стійкості економіки до загроз економічній безпеці виникає необхідність визначення меж безпечного розвитку економіки та вироблення граничних значень, які дозволяють оцінити граничний рівень зміни параметрів розвитку економіки, за межами якого виникають небезпеки в тій чи іншій сфері.</p> <p><...></p> <p>Граничні значення безпечного розвитку економіки – це кількісні індикатори (параметри) економічної безпеки, що характеризують допустимий рівень розвитку, за межами якого є небезпека, що супроводжується втратою контролю з боку держави в будь-якій сфері. Граничні значення індикаторів економічної безпеки надають кількісну визначеність реалізації національних інтересів в різних сферах діяльності держави.</p>	<p>При исследовании проблемы экономической безопасности неизбежно возникает необходимость определения границ безопасного функционирования страны и выработки пороговых значений, позволяющих оценивать предельный уровень изменения параметров развития народного хозяйства, за пределами которого возникают опасности в той или иной сфере. Пороговые значения экономической безопасности – это количественные индикаторы или параметры, характеризующие допустимый уровень безопасности развития, за пределами которого наступают опасности, сопровождаемые потерей контроля со стороны государств в какой-либо сфере. Пороговые значения индикаторов экономической безопасности придают количественную определенность реализации национальных интересов в различных сферах деятельности</p>

<p>Цей самий текст можна знайти на с. 150–151 у статті: Маргасова В. Г. Концепція забезпечення стійкості економіки України системно-синергетичного типу // Чернігівський науковий часопис Чернігівського державного інституту економіки і управління. Сер. 1 : Економіка і управління. – 2014. – № 1. – С. 144–155 (http://irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Chnch_ekon_2014_1_22.pdf). А це означає, що Маргасова переписала собі в статтю, а потім і в дисертацію чужий текст з російського посібника. Плагіат.</p>	<p>страны.</p>
<p>С. 124.</p>	<p>С. 118.</p>
<p>Однак зазначимо, що порівняно з природними процесами, у суспільно-економічних сферах вибір параметрів безпечного розвитку різко ускладнюється. Це обумовлено тим, що в економіці як ключовій ланці соціально-суспільного розвитку багато процесів переплітаються і діють взаємообумовлено: нерідко позитивні результати одних перекриваються негативними інших; зміна якісних параметрів у різних, пов'язаних між собою сферах, відбувається різнонаправлено; результативність економічних процесів в короткотерміновому періоді та довгостроковій перспективі не збігається.</p> <p>Маргасова пише, що вона щось там «зазначає», але весь цей текст – продовжує переписувати з російської книжки. Плагіат.</p>	<p>По сравнению с естественными процессами в общественно-экономических сферах выбор параметров безопасного развития резко осложняется. Это обусловлено тем, что в экономике как ключевом звене социально-общественного развития многие процессы переплетаются и действуют взаимобусловленно: нередко положительные результаты одних перекрываются отрицательными моментами других; изменение качественных параметров в различных, связанных между собой, сферах происходит разнонаправленно; результативность экономических процессов в краткосрочном периоде и долгосрочной перспективе не совпадает.</p>
<p>С. 124–125.</p>	<p>С. 118–119.</p>
<p>Тоді, для формування адекватної системи індикаторів та визначення їхніх граничних значень задля ідентифікації вимірів стійкості економіки до загроз ЕБ необхідно сформувати, розробити та обґрунтувати особливий методологічний підхід до здійснення вибору таких показників і, відповідно, визначення умов, яким вони повинні відповідати. Зокрема, необхідно передбачити і те, що (доведено автором у [170, 180, 187]:</p> <ul style="list-style-type: none"> - при виборі граничних значень необхідно виходити з того, що їх рівень залежить від конкретно історичних умов розвитку; - проблеми забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці різко загострюються в періоди криз і структурних перетворень, відповідно змінюються гранично допустимі показники та параметри соціально-економічного розвитку держави; - критерії та параметри стійкості економіки до загроз економічній безпеці є рухомими: вони визначаються рівнем розвитку продуктивних сил, природно-географічними особливостями, морально-духовним станом суспільства тощо; - при визначенні граничних значень необхідно оцінювати соціально-економічну ситуацію не за окремо взятим показником, а за їх сукупністю, тому що критичне відхилення одного-двох параметрів від гранично допустимих величин не завжди адекватно оцінює теперішній стан в цілому. <p>Покликання [170] – це: Маргасова В.Г. Оптимізація механізмів державного регулювання економічної безпеки // Формування ефективних механізмів управління в умовах пріоритетів знанневої компо-</p>	<p>Для выработки индикаторов и пороговых значений экономически безопасного развития необходимо специфический методологический подход выбора таких показателей и условий, которым они должны отвечать:</p> <ul style="list-style-type: none"> ♦ при выборе пороговых значений экономической безопасности необходимо исходить из того, что уровень предельных величин зависит от конкретно-исторических условий развития. Например, уровень жизни, вполне достойный для периода 30–40-летней давности, становится неприемлемым в современных условиях; ♦ проблемы национальной безопасности резко обостряются в периоды кризисов и структурных преобразований. Соответственно меняются предельно допустимые показатели и параметры социальных, экономических, культурных и других сфер жизнедеятельности государства; ♦ критерии и параметры национальной безопасности являются подвижными. Они определяются уровнем развития производительных сил, природно-географическим положением, нравственно-духовным состоянием общества и т. д. Отсюда следует, что унифицированные показатели далеко не всегда объективно отражают уровень развития данного общества. Предельные значения развития, вполне приемлемые для развития одной страны, являются весьма низкими, не отвечающими условиям жизнедеятельности другой;

<p>ненти економічного розвитку: [колективна монографія]; під ред. к.е.н., доц. Л.С. Ладонько. – Ніжин: ТПК "Орхідея" ФОП Лук'яненко В.В., 2013. – С.403-432.</p> <p>Покликання [180] – це: Маргасова В.Г. Фінансове забезпечення інноваційної основи структурних зрушень // Фінансовий механізм структурної модернізації економіки України: [монографія]; за заг. ред. С.В. Онишко, В.П. Унінець-Ходаківської]. – Ірпінь: Вид-во Нац. ун-ту ДПС України, 2013. – С. 290-302.</p> <p>Покликання [187] – це: Маргасова В.Г., Роговий А.В. Економічна безпека в умовах глобалізації // Фінансова політика в контексті глобальних перетворень суспільного розвитку: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Том I. – Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2011. – С.156-158.</p> <p>Тобто Маргасова визнає, що в трьох її публікаціях присутній плагіат із російської книжки 2007 р.: «доведено автором у [170,180,187]».</p>	<p>♦ при определении пороговых значений необходимо, согласно теории социальной устойчивости, оценивать социально-экономическую ситуацию не по отдельно взятому показателю, а по их совокупности, так как критическое отклонение одного-двух параметров от предельно допустимых величин далеко не всегда правильно оценивается сложившемся положением в целом.</p>
<p>С. 125.</p>	<p>С. 119–120.</p>
<p>На основі поглибленого системного оцінювання результативності репрезентації концептуальних уявлень про стійкість економіки до загроз ЕБ і гранично-критичних показників, що характеризують її стан, можна визначити коридор, який складається з декількох фаз розвитку економіки від нестійкого до стійкого стану, що схематично представлено на рис. 1.19.</p> <p style="text-align: center;"><i>РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ</i></p> <p>Рис. 1.19. Коридор розвитку економіки від нестійкого до стійкого стану *</p> <p><i>Джерело: авторська розробка</i></p> <p>Рисунок в дисертації Маргасової є копією рисунка з російського підручника, текст на рисунку перекладений українською. Твердження Маргасової, що це її авторська розробка, не відповідає дійсності. Плагіат.</p>	<p>На основі исследования теоретических основ устойчивости развития и безопасности экономических систем, предельно-критических показателей, характеризующих состояние безопасности, мы выделяем в развитии экономической системы зоны и точки, отраженные на рис. 2.</p> <p>Рис.2. Коридор развития экономической системы</p>
<p>С. 130–131.</p>	<p>С. 120–121; 135.</p>
<p>З огляду на сказане й доведено вище дисертантом, признаємо таке: біфуркація є показником якісної невизначеності, коли єдине ціле „якість” раптом розпадається, зникає, поступаючись місцем спочатку можливим, а потім вже й дійсним новим якість, коли має місце боротьба якостей, їх відбір у ході стихійної або керованої конкуренції. Тоді, на основі вище зазначеного можна стверджувати, що у безпечному стані економіка здатна з певною достовірністю своєчасно розпізнавати і блокувати фактори небезпеки, що можуть призвести до порушення функцій елементів системи і зв'язків між ними, в результаті чого підвищується ймовірність порушення або руйнування системи. При цьому, сутність стійкості економіки до загроз економічній безпеці відображається системою граничних значень економічних показників (індикаторів економічної безпеки), а рівень останніх нижче граничної межі призводить до незворотності цього процесу та наближення до зони фрустрації. Підводячи, певним чином,</p>	<p>С. 120–121.</p> <p>Бифуркация - показатель качественной неопределенности, когда единое целое качество вдруг распадается, исчезает, уступая место сначала возможным, а затем уже и действительным новым качествам, когда имеет место борьба качеств, их отбор в ходе стихийной или управляемой конкуренции⁸¹.</p> <p>Таким образом, изучив методологические основы устойчивости и экономической безопасности, можно сделать следующие выводы:</p> <p>в экономической науке экономическая безопасность рассматривается как способность экономики к стабильному и устойчивому развитию, прогрессу и совершенствованию. Под безопасностью экономической системы мы понимаем такое ее состояние, при котором она способна с определенной достоверностью своевременно распознавать и блокировать факторы опасности, которые могут привести к нарушению функций элементов системы и связей между ними, в результате чего может</p>

	<p>підсумок викладених теоретико-концептуальних обґрунтувань дисертанта, можна сформулювати методологічно значимі положення, що детермінують специфічний підхід до пізнання сутності та змісту (а також і стратегічного інструментарію реалізації завдань) системи стратегічного управління забезпеченням стійкості економіки до загроз економічній безпеці. При цьому, підтверджуємо, що, на думку дисертанта, стійкість – це найважливіша характеристика економіки, яка відображає її стан. Стійкість економіки характеризує міцність і надійність її елементів, вертикальних, горизонтальних та інших внутрішньосистемних зв'язків, здатність витримувати внутрішні та зовнішні „навантаження”.</p> <p>Таким чином, посвідчуємо, що економічне зростання України – є складовою соціально-економічного розвитку держави, який, у свою чергу, розглядається як процес, який включає стадії як зростання, так і падіння, кількісні та якісні зміни в економіці.</p> <p>Маргасова пише: «підтверджуємо, що, на думку дисертанта», «посвідчуємо», а далі переписує текст з російського підручника. Плагіат.</p>	<p>произошли нарушение или разрушение системы; сущность экономической безопасности отражается системой пороговых значений экономических показателей. Когда определенные экономические показатели ниже пороговых показателей, можно говорить о необратимости данного процесса. В этом случае ситуация начинает приближаться к фрустрации.</p> <p>С. 135. Устойчивость экономики характеризует прочность и надежность ее элементов, вертикальных, горизонтальных и других связей внутри системы, способность выдержать внутренние и внешние «нагрузки».</p> <p><...> Рост есть составляющая экономического развития, при этом последнее понимается как процесс, включающий стадии, как увеличения, так и спада, количественных и качественных изменений в экономике.</p>
	С. 325–326.	С. 5.
	<p>На сьогодні, коли відбулася переоцінка соціально-економічних пріоритетів суспільного розвитку, коли на економічну ситуацію в країні впливають не тільки державні структури влади, але й суб'єктивно-об'єктивні внутрішні та зовнішні обставини, такі як нерегульованість механізму територіального устрою України, деформації соціально-економічного розвитку країни, криміналізація економіки, визначення критеріїв економічної безпеки набуває пріоритетного значення.</p> <p>Маргасова переписує чужий текст і замінює «Росії» на «України». Плагіат.</p>	<p>В настоящее время, когда произошла переоценка социально-экономических приоритетов общественного развития, когда на экономическую ситуацию в стране влияют не только государственные структуры власти, но и субъективно-объективные внутренние и внешние обстоятельства такие как неотрегулированность механизма федерального устройства России, региональная суверенизация, деформации социально-экономического развития страны, криминализация экономики, определение критериев экономической безопасности, приобретают приоритетное значение.</p>
10	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Листопад М. Е. Концептуальные подходы к обеспечению экономической безопасности страны в глобальном мире // Вестник Южно-Уральского государственного университета. Серия: Экономика и менеджмента. 2009 г., № 41, с. 4–12. (https://cyberleninka.ru/article/n/kontseptualnye-podhody-k-obespecheniyu-ekonomicheskoy-bezopasnosti-strany-v-globalno-mire)</p>
	С. 327–330.	С. 5–6.
	<p>Усвідомлення нових геоекономічних параметрів сучасного світу необхідно для того, аби ясно визначити контури національної доктрини розвитку в рамках глобального економічного простору. З цієї точки зору, вплив геоекономіки на національний стратегічний вибір можна звести до таких положень:</p> <p>1. Зміна організаційно-економічної архітектури світового господарства. Переважаючим стає тип міжнародних господарських і науково-виробничих об'єднань з центром у вигляді вузькоспеціалізованого ядра, в якому концентруються адміністративне та фінансове керівництво, стратегічне планування, наукові дослідження. Це ядро оточено безліччю організацій і фірм, що належать різним країнам, які виконують науково-технічні, виробничі, консалтин-</p>	<p>Осознание новых геоекономических параметров современного мира необходимо для того, чтобы ясно определить контуры национальной доктрины развития в рамках глобального экономического пространства. С нашей точки зрения, влияние геоекономики на национальный стратегический выбор можно свести к следующим положениям.</p> <p>1. <i>Изменения организационно-экономической архитектуры мирового хозяйства.</i> Преобладающим становится тип международных хозяйственных и научно-производственных объединений с центром в виде узкоспециализированного ядра, в котором концентрируются административное и финансовое руководство, стратегическое планирование, научные исследования. Это ядро окружено множеством принадлежащих различным странам</p>

гові функції, надають різні види послуг. Результатом цієї тенденції стало створення транснаціональних корпорацій, міжнародних підприємницьких мереж та альянсів, з появою яких для підприємств, що входять до їх складу, конкурентні можливості не вимірюються більше накопиченим ними потенціалом. Він багатократно збільшується за рахунок використання порівняльних переваг різних країн, ефекту синергії та системи „особливих” відносин, які виникають у цих об'єднаннях.

2. Зміна характеру міжнародного розподілу праці. По-перше, процеси обміну та взаємодії йдуть в сучасній економіці не тільки і не стільки між країнами, скільки між світовими спеціалізованими відтворювальними центрами і всередині них. Ланками міжнародних відтворювальних центрів стають економічні структури, що відносяться до різних національних економік, а організаційною формою найчастіше є транснаціональні корпорації (ТНК) та їх об'єднання. Відповідно, основні суб'єкти поділу праці в сучасному світовому господарстві – великі транснаціональні структури та їх об'єднання. По-друге, в умовах вільного руху капіталу по всьому світу втрачають свою актуальність порівняльні переваги країн, засновані на їх кращій забезпеченості як базовими (природними), так і розвиненими (наприклад, висококваліфікованим персоналом) факторами виробництва, які раніше становили основу національної спеціалізації. По-третьє, виділення у сучасній світовій економіці „центру”, який володіє розвиненим науково-технічним і економічним потенціалом, та світової „периферії”, яка значно відстає за вказаними характеристиками, сприяє тому, що на зміну переважно технологічному поділу праці приходиться поділ праці за принципом життєвого циклу. При цьому країни „центру” прагнуть закріпити за собою стадію наукових досліджень і розробок, сприяючи, з одного боку, зниженню екологічної напруженості, зростанню рівня життя і освіти населення своїх країн і поглибленню відставання країн „периферії” – з іншого.

3. Зміни в напрямках та структурі міжнародних зв'язків. По-перше, основні процеси міжнародного обміну в сучасній економіці йдуть між відтворювальними центрами, а не між національними економіками. Стикі взаємодії цих центрів представляють собою нові економічні кордони, які можуть не збігатися з національними. За своєю конфігурацією світові відтворювальні центри рухливі, а відповідно, й економічні межі нової глобальної економіки носять постійно мінливий характер. Саме в цих межах у ході конкурентної боротьби йде безперервний переділ світу. По-друге, тривалий період часу міжнародна торгівля товарами залишалася головною формою економічних зв'язків у світовій економіці. Однак до кінця ХХ ст. її роль стала спадати, поступаючись місцем міжнародному руху капіталу і фінансових операцій, адже освоєння ринків збуту і дешевих природних ресурсів країн світу через інве-

організацій і фірм, виконующих науково-технічні, виробничі, консалтингові функції, оказующих различные виды услуг. Организационно-управленческие подходы, сформировавшиеся на уровне крупных корпораций, как бы воспроизводятся на уровне мирового хозяйства. Результатом этой тенденции явилось создание транснациональных корпораций, международных предпринимательских сетей и альянсов, с появлением которых для входящих в их состав предприятий конкурентные возможности не измеряются более накопленным ими потенциалом. Он многократно возрастает за счет использования сравнительных преимуществ различных стран, эффекта синергии и системы «особых» отношений, возникающих в этих объединениях.

2. *Изменение характера международного разделения труда.* Во-первых, процессы обмена и взаимодействия идут в современной экономике не только и не столько между государствами, сколько между мировыми специализированными производственными центрами и внутри них. Звеньями международных производственных центров становятся экономические структуры, относящиеся к различным национальным экономикам, а организационной формой чаще всего выступают транснациональные корпорации (ТНК) и их объединения. Следовательно, основные субъекты разделения труда в современном мировом хозяйстве – крупные транснациональные структуры и их объединения. Во-вторых, в условиях свободного перемещения капитала по всему миру теряют свою актуальность сравнительные преимущества стран, основанные на их лучшей обеспеченности как базовыми (природными), так и развитыми (например, высококвалифицированный персонал) факторами производства, которые ранее составляли основу национальной специализации. В-третьих, выделение в современной мировой экономике обладающего развитым научно-техническим и экономическим потенциалом «центра» и значительно отстающей по названным характеристикам мировой «периферии» способствует тому, что на смену преимущественно технологическому разделению труда приходит разделение труда по принципу жизненного цикла. При этом страны «центра» стремятся закрепить за собой стадию научных исследований и разработок, способствуя, с одной стороны, снижению экологической напряженности, росту уровня жизни и образования населения своих стран и углублению отставания стран «периферии» – с другой.

3. *Изменения в направлениях и структуре международных связей.* Во-первых, основные процессы международного обмена в современной экономике идут между воспроизводственными центрами, а не между национальными экономиками. Стихи взаимодействия этих центров представляют собой новые экономические границы, которые могут не совпадать с национальными. По своей конфигурации мировые воспроизводственные центры подвижны, а соответственно, и экономические границы новой глобальной экономики носят постоянно изменяющийся характер. Именно по этим границам в ходе конкурентной борьбы идет непрерывный процесс перемел мира. Во-вторых, длительный период времени международная торговля товарами оставалась главной формой экономических связей в мировой экономике. Однако к концу ХХ века ее роль стала убывать, уступая место международ-

<p>ствання й виробництво затребуваних тим чи іншим національним ринком товарів виявилось набагато вигідніше експорту товарів. Відбуваються зміни й у самій структурі міжнародного руху капіталу: перше місце, утримуване до кінця 1980-х рр. прямими іноземними інвестиціями, перейшло в 1990-ті рр. до міжнародних портфельних інвестицій. Такі зміни можна пояснити зростаючими ризиками підприємницької діяльності й небажанням інвесторів залежати від результатів роботи одного конкретного підприємства. По-третє, слід особливо зупинитися на зростанні ролі міжнародного руху фінансових інструментів, що істотно відзначилося з середини минулого століття. Якщо спочатку фінансова сфера виконувала обслуговуючу роль щодо міжнародного руху товарів і факторів виробництва та зводилася до забезпечення міжнародних розрахунків, то потім приблизно з середини ХХ ст. вона перетворилася в самостійну сферу фінансових і валютних спекуляцій, які значною мірою відірвані від реального виробництва. Реальні масштаби діяльності фінансової сфери не піддаються оцінці і, відповідно, не можуть ефективно контролюватись.</p> <p>4. Зміни в системі розподільчих відносин. Глобальний статус наднаціональних виробничих і науково-виробничих структур реалізується й у питаннях розподілу і перерозподілу сукупного світового доходу. У глобальному світі наднаціональні економічні структури виконують функцію, аналогічну функції держави в національній економіці, що за допомогою податків та інших заходів здійснює оперативний перерозподіл доходу між різними групами населення, господарюючими суб'єктами тощо. Іншими словами, склалася мегаструктура, що реалізує дію цього механізму на наднаціональному рівні. Масштаб її дії незрівнянно ширше, оскільки здійснюється перерозподіл усього сукупного світового доходу між географічними персонажами, представленими потужними наднаціональними центрами відтворювальними.</p> <p>Це, мабуть, унаслідок комп'ютерного перекладу Маргасова отримала смішну фразу «наднаціональними центрами відтворювальними»? Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p>ному движению капитала и финансовым операциям. И это не случайно. Освоение рынков сбыта и дешевых природных ресурсов стран мира через инвестирование и производство востребованных тем или иным национальным рынком товаров оказалось гораздо выгодней экспорта товаров. Происходят изменения и в самой структуре международного перемещения капитала: первое место, удерживаемое до конца 1980-х гг. прямыми зарубежными инвестициями, перешло в 1990-е гг. к международным портфельным инвестициям. Такие перемены можно объяснить возрастающими рисками предпринимательской деятельности и нежеланием инвесторов связывать свою судьбу с результатами работы одного конкретного предприятия. В третьих, следует особо остановиться на обозначившемся в середине прошлого века существенном возрастании роли международного движения финансовых инструментов. Если первоначально финансовая сфера выполняла обслуживающую роль относительно международного движения товаров или факторов производства и сводилась к обеспечению международных расчетов, то затем примерно с середины XX века она превратилась в самостоятельную сферу финансовых и валютных спекуляций, в значительной степени оторванную от реального производства. Реальные масштабы деятельности финансовой сферы не поддаются оценке и, соответственно, не могут эффективно контролироваться.</p> <p>4. <i>Изменения в системе распределительных отношений.</i> Глобальный статус наднациональных производственных и научно-производственных структур реализуется и в вопросах распределения и перераспределения совокупного мирового дохода. В глобальном мире наднациональные экономические структуры выполняют функцию, сходную с функцией государства в национальной экономике, которое при помощи налогов и иных мер осуществляет оперативное перераспределение дохода между различными группами населения, хозяйствующими субъектами и т.д. Иными словами сложилась мегаструктура, реализующая действие этого механизма на наднациональном уровне. Масштаб ее действия неизмеримо шире, поскольку осуществляется перераспределение всего совокупного мирового дохода между геоэкономическими персонажами, представленными мощными наднациональными воспроизводственными центрами.</p>
<p>С. 331.</p>	<p>С. 6.</p>
<p>Вперше на ієрархічність глобальної економіки й нерівноправне становище в ній національних держав зазначив В. Валлерстейн у працях щодо світо-системного аналізу. Він виділив „три структурні позиції світу-економіки – серцевина (центр), периферія і напівпериферія”. При цьому ключовим моментом, що визначає місце країни в глобальній економіці, він вважав наявність сильного державного механізму, технологічної та військової могутності: „Як тільки ми отримали різницю в силі державних машин, в дію вступив нерівний обмін, нав'язаний сильними державами слабким, державами серцевини периферійним регіонам. Таким чином, капіталізм використовує не тільки присвоєння</p>	<p>Впервые на иерархичность глобальной экономики и неравноправное положение в ней национальных государств указал И. Валлерстайн в своих работах по миросистемному анализу. Он выделил «три структурные позиции мира-экономики – сердцевина (центр), периферия и полупериферия». При этом ключевым моментом, определяющим положение страны в глобальной экономике, он считал наличие сильного государственного механизма, технологической и военной мощи: «Как только мы получили разницу в силе государственных машин, в действие вступил неравный обмен, навязываемый сильными государствами слабым, государствами сердцевины периферийным регионам. Та-</p>

<p>власником додаткової вартості, виробленої працівником, але й привласнення зоною серцевини додаткової вартості, виробленої в світоekonomіці в цілому» [402]. Аналогічних суджень дотримувався і Ш. Беттельхейм, який вважав, що „тенденція капіталістичного способу виробництва до перетворення у всесвітній проявляється не тільки через конституювання групи національних економик, які формують складну ієрархічну структуру, включаючи імперіалістичний полюс і полюс країн, що перебувають під пануванням першого, і не тільки через антагоністичні відносини, що розвиваються між різними „національними економиками” та різними державами, але й через постійне подолання „національних меж” великим капіталом в гонитві за надприбутком” [363, с. 295].</p> <p>Покликання [402] і [363] – на праці Валлерстейна і Беттельхейма, але сам цей текст Маргасова переписала зі статті Листопад. Плагіат.</p>	<p>ким образом, капитализм использует не только присвоение собственником прибавочной стоимости, производимой работником, но и присвоение зоной сердцевины прибавочной стоимости, производимой в мироэкономике в целом» [3]. Аналогичных суждений придерживался и Ш. Беттельхейм, считавший, что «тенденция капиталистического способа производства к превращению во всемирный проявляется не только через конституирование группы национальных экономик, которые формируют сложную иерархическую структуру, включая империалистический полюс и полюс стран, находящихся под господством первого, и не только через антагонистические отношения, развивающиеся между различными «национальными экономиками» и различными государствами, но и через постоянное преодоление «национальных пределов» крупным капиталом в погоне за свехприбылью» [4].</p>
<p>С. 331.</p>	<p>С. 6–7.</p>
<p>Погоджуємося з висловлюванням, що ефекти глобалізації, які отримують розвинені в економічному й науково-технічному відношенні країнами „центру”, багато в чому формуються за рахунок країн „периферії”, що використовуються в якості постачальників дешевих ресурсів та робочої сили, а також як місце „скидання” екологічно брудних виробництв. Маючи більш розвинену науково-технічну базу, що дозволяє економічно й соціально розвиватися, отримуючи виняткові конкурентні переваги, вони закріплюють за собою в міжнародному поділі праці стадію науково-технічних розробок, „скидаючи” в менш розвинені країни виробниче тиражування розробленого продукту або технології.</p> <p>Маргасова пише: «Погоджуємося з висловлюванням», але не вказує, чи це висловлювання, і не дає покликання. Плагіат. Доказом плагіату є черговий ляп комп’ютерного перекладу з російської: «...які отримують розвинені... країнами».</p>	<p>Действительно, эффекты глобализации, получаемые развитыми в экономическом и научно-техническом отношении странами «центра» во многом формируются за счет стран «периферии», используемых в качестве поставщиков дешевых ресурсов и рабочей силы и место «сброса» экологически грязных производств. Обладая более развитой научно-технической базой, позволяющей в условиях возрастающей значимости инноваций для экономического и социального развития получать исключительные конкурентные преимущества, они закрепляют за собой в международном разделении труда стадию научно-технических разработок, сбрасывая в менее развитые страны производственное тиражирование разработанного продукта или технологии.</p>
<p>С. 332.</p>	<p>С. 7.</p>
<p>Отримання національною економікою позитивних ефектів глобалізації багато в чому визначається рівнем її розвитку. Зокрема, можна з упевненістю стверджувати, що сучасна глобалізація здійснюється на користь провідних країн світу, які досягли постіндустріальної стадії розвитку .</p>	<p>Таким образом, получение национальной экономикой положительных эффектов глобализации во многом определяется уровнем ее развития. В частности, можно с уверенностью утверждать, что современная глобализация осуществляется в пользу ведущих стран мира, достигших постиндустриальной стадии развития.</p>
<p>С. 332.</p>	<p>С. 8.</p>
<p>Функціонування глобальної економіки в її сучасному вигляді багато в чому залежить від збереження сформованої ієрархії країн з притаманним їй нерівним розподілом винагород. Глобальні економічні гравці, переслідуючи свої економічні інтереси всередині єдиного світового економічного простору, прагнуть, у той же час, деформувати цей простір для своєї вигоди, організовуючи вплив на держави, деякі з яких набагато сильніше, ніж інші, але жодна з яких не контролює світову систему у його цілісності. Але оскільки глобальна економіка ієрархічна, можливості новачків зайняти в ній високе місце свідомо обмежені, адже слаборозвиненість одних країн – необхідна умова для процвітання інших.</p>	<p>Кроме того, функционирование глобальной экономики в ее современном виде во многом зависит от сохранения сложившейся иерархии стран с присущим ей неравным распределением вознаграждений. Глобальные экономические игроки, преследуя свои экономические интересы внутри единого мирового экономического пространства, стремятся в то же время деформировать это пространство для своей выгоды, организуя влияние на государства, некоторые из которых намного сильнее, чем другие, но ни одно из которых не контролирует мировую систему в его целостности.</p> <p>Но поскольку глобальная экономика иерархична, возможности новичков занять в ней высокое</p>

	Звідси логічно випливає прагнення високорозвинених країн „центру” до підтримки сформованого „status quo” та недопущення появи нових конкурентів у боротьбі за перерозподіл світового доходу.	место заведомо ограничены, так как успех одних чреват серьезными проблемами для других, а резкий подъем новых лидеров, как и упадок старых, грозит для всей системы дестабилизацией и потрясениями. Иными словами, слаборазвитость одних стран – необходимое условие для процветания других. Отсюда логически вытекает стремление высокоразвитых стран «центра» к поддержанию сложившегося «status quo» и недопущению появления новых конкурентов в борьбе за перераспределение мирового дохода.
11	Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	Макуха С. М. Протиріччя світогосподарських зв'язків і форм їх розв'язання в умовах включення перехідних економік у глобалізаційний процес. – Дисертація ... докт. екон. наук. – Харків, 2006. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0506U000540/)
	С. 330.	С. 34; 90; 77.
	Отже, економічна глобалізація – новий рівень інтернаціоналізації та міжнародної економічної інтеграції, що характеризується інтенсифікацією і новою якістю міжнародних зв'язків у планетарних масштабах. Національні господарства та їх суб'єкти перетворюються на складову частину світового відтворювального процесу, стають частиною планетарної економіки. Економічна глобалізація є суперечливим процесом. З одного боку, в ході глобалізації зближуються окремі національні економіки, що значно полегшує інтеграційні процеси і забезпечує підвищення їх ефективності, прискорює ринкову трансформацію країн з перехідною економікою. З іншого боку, глобалізація обмежує свободу вибору методів економічної політики цих держав, спрямованих на пошук найбільш дієвих моделей перехідного періоду. Національна держава зіштовхується з принципово новою ситуацією: вона все більше втрачає можливість ефективно використовувати такі традиційні важелі макроекономічного регулювання як імпорتنі бар'єри та експортні субсидії, курс національної валюти та ставка рефінансування центрального банку.	С. 34. Економічна глобалізація – сучасний етап розв'язання економічного протиріччя світового господарства, новий рівень інтернаціоналізації та міжнародної економічної інтеграції, що характеризується інтенсифікацією і новою якістю міжнародних зв'язків у планетарних масштабах. Національні господарства та їх суб'єкти перетворюються у складову частину світового відтворювального процесу, стають частиною планетарної економіки. С. 90. 9. У ході глобалізації зближуються окремі національні економіки. Ця обставина значно полегшує інтеграційні процеси і забезпечує підвищення їх ефективності, прискорює ринкову трансформацію країн із перехідною економікою. Одночасно економічна глобалізація обмежує свободу вибору методів економічної політики цих держав, спрямованих на пошук найбільш дієвих моделей перехідного періоду. С. 77. Отже, “Національна держава зіштовхується з принципово новою ситуацією: воно все більше втрачає можливість ефективно використовувати такі традиційні важелі макроекономічного регулювання як імпорتنі бар'єри та експортні субсидії, курс національної валюти й ставка рефінансування центрального банку. В умовах уже достатньо...”
12	Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	Парахонський Б. О. та ін. Міжнародне безпекове середовище: виклики і загрози національній безпеці України. – К. : НІСД, 2013. (http://web.archive.org/web/20191005170329/http://old2.niss.gov.ua/content/articles/files/Kononenko_NB-23e37.pdf)
	С. 332.	С. 20.
	Отже, серед негативів глобалізації є прогресуюче наростання розриву у рівнях економічного розвитку між найбільш розвиненими та відсталими країнами і у світовому масштабі, і в межах окремих, у т.ч. і найбільш благополучних держав. Глобалізація стимулює масштабну концентрацію капіталу в найбільш розвинених країнах, що домінують у світовій економіці, насамперед, у США, країнах ЄС та Японії. Цей самий текст без покликання присутній і в	Серед негативів глобалізації називають прогресуюче наростання розриву у рівнях економічного розвитку між найбільш розвиненими та відсталими державами і у світовому масштабі, і в межах окремих, у т.ч. і найбільш благополучних держав. Глобалізація стимулює масштабну концентрацію капіталу в найбільш розвинених країнах, що домінують у світовій економіці, насамперед у США, країнах ЄС та Японії.

<p>статті: Маргасова В.Г. Економічна політика забезпечення стійкості економіки України в системі міжнародної економічної безпеки (Вісник Чернігівського державного технологічного університету. – 2014. – №3(76). – С. 124–134.</p>	
<p>С. 337.</p>	<p>С. 7.</p>
<p>Унаслідок стрімких змін, що відбуваються в характері сучасного безпекового середовища, існує потреба реконцептуалізації та подальшого уточнення типів новітніх загроз. Відповідно, крім розподілу на „традиційні” та „нетрадиційні”, сучасні безпекові загрози ще характеризують як „жорсткі” (hard security threats) та „м’які” (soft security threats). Власне „м’які” й „жорсткі” загрози корелюють із розрізненням двох типів безпеки – відповідно „жорсткої” (hard security) і „м’якої” (soft security). „Жорстка” безпека включає воєнні та оборонні аспекти національної безпеки держави, натомість „м’яка” безпека зосереджується на потенційних політичних, соціальних і економічних викликах національній безпеці [392, с. 6].</p> <p>Покликання [392] у Маргасової – це те саме, що покликання №2 у Парахонського: Moustakis, F. (2003). Soft Security Threats in the New Europe, Marshal European Centre for Security Studies, Managing the Challenges of Soft Security Threats in the 21st Century / C. George. – Report of the Conference April 7-9.</p> <p>Очевидний плагіат.</p>	<p>Унаслідок стрімких змін, що відбуваються в характері сучасного безпекового середовища, існує потреба реконцептуалізації та подальшого уточнення типів новітніх загроз. Відповідно, крім розподілу на «традиційні» та «нетрадиційні», сучасні безпекові загрози ще характеризують як «жорсткі» (hard security threats) та «м’які» (soft security threats). Власне «м’які» і «жорсткі» загрози корелюють із розрізненням двох типів безпеки – відповідно «жорсткої» (hard security) і «м’якої» (soft security). «Жорстка» безпека включає воєнні та оборонні аспекти національної безпеки держави, натомість «м’яка» безпека зосереджується на потенційних політичних, соціальних та економічних викликах національній безпеці². Іншими словами, «м’яка» безпека включає в себе майже все, крім суто оборонних питань³.</p>
<p>С. 338.</p>	<p>С. 8.</p>
<p>В умовах глобалізації „м’які” загрози безпеці постійно збільшують свою вагу. На думку експертів, дія деяких із таких загроз особливо помітно виявляється на теренах посткомуністичних країн, які перебувають у стані трансформації [362]. Відповідно й Україна потрапляє до зони підвищеного ризику з погляду дії „м’яких” загроз, притаманних глобальному середовищу безпеки [364].</p> <p>Текст переписаний майже один в один, разом із покликаннями. Перед ним та після нього – абзаци з книги Парахонського з указуванням на нього як на джерело (№235). У цьому абзаці джерело запозичення не вказано, і читач може отримати хибне уявлення, що авторка нібито читала англійські джерела.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>В умовах глобалізації «м’які» загрози безпеці постійно збільшують свою вагу. На думку експертів, дія деяких із таких загроз особливо помітно виявляється на теренах посткомуністичних держав⁶, які перебувають у стані трансформації. Таким чином, Україна потрапляє до зони підвищеного ризику з погляду дії «м’яких» загроз, притаманних глобальному середовищу безпеки⁷.</p>
<p>С. 341.</p>	<p>С. 10.</p>
<p>У сучасних умовах Україна, як і інші нові незалежні держави, зіткнулася з україн гострим протиріччям: з одного боку – інтереси становлення і зміцнення державності вимагають інтенсифікації процесів культурного відродження і розвитку національної ідентичності, з другого – процес модернізації соціально-економічної системи потребує найширшої відкритості країни, внаслідок чого суспільство стає об’єктом інтенсивних, далеко не завжди бажаних політичних, економічних, соціальних і культурних впливів.</p>	<p>У сучасних умовах Україна, як і інші нові незалежні держави, зіткнулася з україн гострим протиріччям: з одного боку – інтереси становлення і зміцнення державності вимагають інтенсифікації процесів культурного відродження і розвитку національної ідентичності, з другого – процес модернізації соціально-економічної системи потребує найширшої відкритості країни, внаслідок чого суспільство стає об’єктом інтенсивних, далеко не завжди бажаних, політичних, економічних, соціальних і культурних впливів.</p>
<p>С. 341.</p>	<p>С. 11.</p>
<p>До особливого типу загроз можна віднести політичні, економічні, військово-політичні загрози національним інтересам і безпеці України, які, будучи</p>	<p>До особливого типу загроз можна віднести політичні, економічні, військово-політичні загрози національним інтересам і безпеці України, які, будучи</p>

<p>за формою вияву внутрішніми, за джерелами виникнення є зовнішніми. До них можна віднести кризи у постачанні і транзиті енергоносіїв, зовнішню підтримку внутрішньої нестабільності та сепаратизму, діяльність міжнародного криміналу, терористичних організацій на території України тощо. Слід зазначити, що відсутність чіткої межі між внутрішніми та зовнішніми загрозами є однією із суттєвих ознак сучасного безпекового середовища.</p>	<p>за формою вияву внутрішніми, за джерелами виникнення є зовнішніми. До них можна віднести кризи у постачанні і транзиті енергоносіїв, зовнішню підтримку внутрішньої нестабільності та сепаратизму, діяльність міжнародного криміналу, терористичних організацій на території України тощо. Слід зазначити, що відсутність чіткої межі між внутрішніми та зовнішніми загрозами є однією із суттєвих ознак сучасного безпекового середовища.</p>
<p>С. 341–342.</p>	<p>С. 47–48.</p>
<p>Для України на сьогодні не існує альтернативи входженню до глобальної системи світової економіки й політики. Україна не може перебувати в стані ізоляції, концентруючи увагу переважно на проблемах власної економіки та відмежовуючись від іншого світу. Такий шлях прирікає країну на довічне відставання від інших держав і матиме наслідком її занепад, а то й поставить у залежність від домінуючих в добу глобалізації сил. Ізольована від світових технологічних новацій країна самотужки неспроможна забезпечити прогрес і неодмінно програє.</p> <p>Процес входження України у світовий простір може спиратися на реальні ресурсні можливості її економічного, соціально-політичного і духовно-інтелектуального потенціалу. Проголошена мета – стати стабільною демократичною державою – не тільки не суперечить принципам побудови майбутньої Європи, але навпаки, найкращим чином узгоджується з європейською безпекою в цілому. Розбудова державності та системи її національної безпеки має здійснюватися таким чином, щоб виключити можливість виникнення загроз національним інтересам з боку інших країн. У цьому процесі в інтересах України формування стабільного та безпечного міжнародного середовища.</p>	<p>Для України як порівняно молодій державі не існує альтернативи входженню до глобальної системи світової економіки й політики. Україна не може перебувати в стані ізоляції, концентруючи увагу переважно на проблемах власної економіки та відмежовуючись від іншого світу. Такий шлях прирікає країну на довічне відставання від інших держав і матиме наслідком її занепад, а то й поставить у залежність від домінуючих в добу глобалізації сил. Ізольована від світових технологічних новацій країна самотужки неспроможна забезпечити прогрес і неодмінно програє.</p> <p>Процес входження України у світовий простір може спиратися на реальні ресурсні можливості її економічного, соціально-політичного і духовно-інтелектуального потенціалу. Проголошена нею мета – стати стабільною демократичною державою – не тільки не суперечить принципам побудови майбутньої Європи, але навпаки, найліпшим чином узгоджуватиметься з європейською безпекою в цілому.</p> <p>Розбудова державності та її системи національної безпеки має здійснюватися таким чином, щоб виключити можливість виникнення загроз національним інтересам з боку інших країн. У цьому процесі в інтересах України формування стабільного та безпечного міжнародного середовища.</p>
<p>С. 342.</p>	<p>С. 49.</p>
<p>Найважливішим пріоритетом національного інтересу є посилення позицій країни в процесі значного економічного розвитку, адже в процесі глобалізації виявилася майже абсолютна закономірність: жодна країна не здатна досягти серйозного економічного росту добробуту населення без зростаючого залучення у світову економіку. У структурі національних інтересів на перший план також виходить прагнення до володіння передовими технологіями, що забезпечують сумісність із найсучаснішими засобами інформації, зв'язку і транспорту. Разом з тим глобалізація вносить свої зміни у сферу національної та міжнародної безпеки й визначення засобів протидії сучасним загрозам у будь-якій сфері.</p>	<p>Найважливішим пріоритетом національного інтересу є посилення позицій країни в процесі значного економічного розвитку, тому що в процесі глобалізації виявилася майже абсолютна закономірність: жодна країна не здатна досягти серйозного економічного росту добробуту населення без зростаючого залучення у світову економіку.</p> <p>У структурі національних інтересів на перший план також виходить прагнення до володіння передовими технологіями, що забезпечують сумісність із найсучаснішими засобами інформації, зв'язку і транспорту. Разом з тим глобалізація вносить свої зміни у сферу національної та міжнародної безпеки й визначення засобів протидії сучасним загрозам у будь-якій сфері.</p>
<p>С. 342.</p>	<p>С. 50.</p>
<p>Прийняття сучасної моделі безпеки є необхідною передумовою входження України до світової цивілізації на рівноправних засадах і основою здійснення самостійної внутрішньої та зовнішньої політики. Відсутність такої моделі спричиняє зневажливе ставлення до країни, змушеної йти у фарватері політики інших держав і посідати те місце, яке їй буде відведене.</p>	<p>Прийняття сучасної моделі безпеки є необхідною передумовою входження України до світової цивілізації на рівноправних засадах і основою здійснення самостійної внутрішньої та зовнішньої політики. Відсутність такої моделі спричиняє зневажливе ставлення до країни, змушеної йти у фарватері політики інших держав і посідати те місце, яке їй буде відведене.</p>
<p>С. 355–356.</p>	<p>С. 4–5.</p>
<p>(Висновки до розділу 4) 5. Процеси глобалізації перетворилися на най-</p>	<p>Процеси глобалізації перетворилися на найваж-</p>

	<p>важливіший чинник впливу на безпекову політику провідних країн світу на найближчу, середньо- та довгострокову перспективи, що ставить перед Україною нагальне завдання визначити та оцінити характер і значущість сучасних викликів і загроз для її національної безпеки. У глобалізованому суспільстві негативні наслідки глобалізації значно більше вражають державу, яка залишилася поза межами простору розвинених країн світу.</p>	<p>лівіший чинник впливу на безпекову та оборонну політику провідних країн світу на найближчу, середньо- та довгострокову перспективи, що ставить перед нашою державою нагальне завдання визначити та оцінити характер і значущість сучасних викликів і загроз для її національної безпеки.</p> <p>У глобалізованому суспільстві негативні наслідки глобалізації значно більше вражають державу, яка залишилася поза межами простору розвинених країн світу.</p>
13	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Харламов А. В. Глобализация и экономическая безопасность государства // Известия Санкт-Петербургского государственного экономического университета, 2010, № 5, с. 22–28. (https://cyberleninka.ru/article/n/globalizatsiya-i-ekonomicheskaya-bezopasnost-gosudarstva-1)</p>
	С. 333.	С. 23.
	<p>Отже, найважливіша суперечність глобалізації полягає в тому, що цей процес як розширює відносну свободу для держав і їх господарюючих суб'єктів, так і стискає її, приводячи дії господарюючих суб'єктів не стільки до економічної вигоди, скільки до слідування визначеним, нехай навіть неписаним, правилами. Все це характеризує глобалізацію як об'єктивну реальну силу, яка визначає взаємозв'язок і взаємозалежність країн на основі економічних і політичних процесів, що охоплює всі сфери життєдіяльності і підживлюється новими процесами розвитку. Причому це несе для країн-учасниць не лише вигоди, а й нові небезпеки, що, в свою чергу, визначає їх подальшу зовнішню і внутрішню політику як в економіці, так і в інших сферах людської діяльності.</p>	<p>Таким образом, обнаруживается важнейшее противоречие глобализации: этот процесс как расширяет относительную свободу для государств и их хозяйствующих субъектов, так и сжимает ее, приводя действия хозяйствующих субъектов не столько к экономической выгоде, сколько к следованию определенным, пусть даже неписанным, правилам. Именно в этом направлении на протяжении последних лет проблема глобализации исследуется учеными всего мира.</p> <p>Все это характеризует глобализацию как объективную реальную силу, которая определяет взаимосвязь и взаимозависимость стран на основе экономических и политических процессов, охватывает все сферы жизнедеятельности и подпитывается новыми процессами развития. Причем это несет для стран-участниц не только выгоды, но и новые опасности, что, в свою очередь, определяет их дальнейшую внешнюю и внутреннюю политику как в области экономики, так и в других областях человеческой деятельности.</p>
	С. 336–337.	С. 25.
	<p>На сьогодні економічна безпека розглядається як така сукупність можливостей національної економіки, умов їх реалізації, інститутів державної влади та інструментів управління, за якою забезпечується захист національних інтересів на світовому і вітчизняному економічному просторі та розвиток економічного потенціалу, а також створюються умови для переходу до інноваційної й одночасно соціально орієнтованої економіки. Це визначення має складну структуру, яку можна уявити, виходячи з трьох компонентів.</p> <p>Перший – здатність вітчизняної економіки забезпечувати економічний суверенітет країни і лідируючі позиції в глобальному світі, а також адаптуватися до мінливих зовнішніх умов.</p> <p>Другий – здатність мати таку систему оцінок, яка не тільки достовірно визначає рівень економічної безпеки вітчизняної економіки, але й є індикатором, що визначає напрямки, за якими слід забезпечувати його подальше підвищення.</p> <p>Третій компонент – можливість і готовність інститутів державної влади ефективно протидіяти глобальним економічним загрозам не тільки з вико-</p>	<p>Считаем, что сегодня под экономической безопасностью следует понимать такую совокупность возможностей национальной экономики, условий их реализации, институтов государственной власти и инструментов управления, при которой обеспечивается защита национальных интересов на мировом и отечественном экономическом пространстве и развитие экономического потенциала, а также создаются условия для перехода к инновационной и одновременно социально ориентированной экономике. Данное определение имеет сложную структуру, которую можно представить, исходя из трех компонентов.</p> <p>Первый — способность российской экономики обеспечивать экономический суверенитет страны и лидирующее положение в глобальном мире, а также адаптироваться к меняющимся внешним условиям.</p> <p>Второй — способность иметь такую систему оценок, которая не только достоверно определяет уровень экономической безопасности российской экономики, но и является индикатором, определяющим направления, по которым следует обеспечивать его дальнейшее повышение.</p> <p>Третий компонент — возможность и готовность институтов государственной власти эффективно противодействовать возникающим глобальным</p>

<p>ристанням економічних можливостей, але й за допомогою підвищення ефективності управління, а також створення таких економічних і правових умов, які забезпечують зростання потенційних та реальних можливостей національної господарської системи.</p> <p>На основі цих трьох компонентів визначаються напрями, пов'язані з ускладненням функції держави, що призведе до змін у системі контролю і може стати найважливішою точкою в переході управлінських функцій від державної бюрократії до наддержавної або міждержавної. Це принципово змінить і всю внутрішню систему економічної організації суспільства, а також систему забезпечення економічної безпеки, адже при розробці внутрішніх правил, норм і інструментів господарського життя враховуються або беруться за основу міжнародні правила, норми і досвід тих країн, які є визнаними лідерами в тій чи іншій сфері діяльності або з якими забезпечено тісне економічне співробітництво.</p> <p>«Російську економіку» Маргасова замінила на «вітчизняну економіку». Плагіат.</p>	<p>экономическим угрозам не только с использованием экономических возможностей, но и посредством повышения эффективности управления, а также создания таких экономических и правовых условий, которые обеспечивают рост потенциальных и реальных возможностей национальной хозяйственной системы.</p> <p>На основе этих трех компонентов определяются направления, связанные с усложнением функции государства. Считаем, что это приведет и уже приводит к изменениям в системе контроля и может стать важнейшей точкой в переходе управленческих функций от государственной бюрократии к надгосударственной или межгосударственной. Это принципиально изменит и всю внутреннюю систему экономической организации общества, а также систему обеспечения экономической безопасности. Формально это уже выражается в том, что государственный аппарат управления практически любой страны мира, в том числе России, при разработке внутренних правил, норм и инструментов хозяйственной жизни учитывает или берет за основу международные правила, нормы и опыт тех стран, которые являются признанными лидерами в той или иной сфере деятельности или с которыми обеспечено тесное экономическое сотрудничество [7, с. 8].</p>
<p>С. 338–339.</p>	<p>С. 25–26.</p>
<p>Отже, в цілому трансформація глобальної системи безпеки держав полягає в збільшенні ролі проблем „м'якої безпеки”, яка базується на таких соціально-економічних підсистемах як фінансова, екологічна, боротьба з бідністю тощо. Питання „жорсткої безпеки” все більше переміщуються в сферу змагання в сфері нових технологій. У цьому плані особливу роль відіграють ТНК, які прагнуть підпорядкувати інтересам універсалізації світового економічного простору всі перспективні сегменти економіки та економічну політику різних держав.</p> <p>На території ТНК приймаючих країн, як правило, останні самостійно визначають спеціалізацію й тим самим впливають на тенденції розвитку галузевої структури економіки країн, а також на спосіб і характер їх участі в міжнародному поділі праці і реалізацію моделі поділу праці. Це не може не впливати на економічну безпеку в ході розвитку в приймаючих країнах експортоорієнтованих галузей сировинного комплексу, виробництва проміжної або готової стандартизованої продукції, екологічно брудних або трудомістких виробництв і т.д. Результатом такої діяльності є формування вкрай неефективною, неконкурентоспроможною, морально застарілої структури національного господарства і зниження рівня економічної безпеки країни.</p> <p>Практика забезпечення економічної безпеки при цьому ускладнюється через те, що глобалізація та НТП породили новий етап розвитку – інформаційну економіку. В ній складаються інші макропропорції між її складовими підсистемами й виникають нові загрози, що впливають на характер і рівень економічної безпеки.</p>	<p><...> В целом трансформация глобальной системы безопасности государств заключается в увеличении роли проблем «мягкой безопасности», которая базируется на таких социально-экономических подсистемах, как финансовая, экологическая, борьба с бедностью и др. Вопросы «жесткой безопасности» все больше перемещаются в сферу соревнования в области новых технологий. В этом плане особую роль играют ТНК, которые стремятся подчинить интересам универсализации мирового экономического пространства все перспективные сегменты экономики и экономическую политику различных государств. Россия здесь не является исключением. <...></p> <p>На территории принимающих стран ТНК, как правило, совершенно самостоятельно определяют специализацию и, тем самым, оказывают воздействие на тенденции развития отраслевой структуры экономики стран, а также на способ и характер их участия в международном разделении труда и реализацию модели разделения труда. Это не может не оказывать влияния на экономическую безопасность в ходе развития в принимающих странах экспортоориентированных отраслей сырьевого комплекса, производства промежуточной или готовой стандартизированной продукции, экологически грязных или трудоемких производств и т. д. Результатом такой деятельности является формирование крайне неэффективной, неконкурентоспособной, морально устаревшей структуры национального хозяйства и снижение уровня экономической безопасности страны [1, с. 56].</p> <p>Практика обеспечения экономической безопасности при этом усложняется. Это объясняется еще и тем, что глобализация и НТП породили новый этап развития — информационную экономику. В ней складываются иные макропропорции между составляющими ее подсистемами и возникают новые угрозы, воздействующие на характер и уровень экономической безопасности.</p>

	<p>С. 340.</p>	<p>С. 26.</p>
	<p>Результати аналізу зазначених проблем свідчать про те, що запобігання новим загрозам пов'язано зі здатністю швидко отримувати, обробляти, передавати, використовувати інформацію й робити нову, так, щоб мінімізувати економічну небезпеку для господарюючих суб'єктів і держави в цілому. Відповідно, якщо раніше успіх господарської діяльності залежав у більшій мірі від комбінації класичних факторів виробництва, то сьогодні він визначається використанням складної комбінації капіталу, інформаційних та інтелектуальних ресурсів для швидкого і якісного економічного зростання та забезпечення економічної безпеки як запоруки успіху, стабільності та розвитку.</p>	<p>Результати аналізу вказаних проблем свідчать про те, що запобігання новим загрозам пов'язано зі здатністю швидко отримувати, обробляти, передавати, використовувати інформацію й робити нову, так, щоб мінімізувати економічну небезпеку для господарюючих суб'єктів і держави в цілому. Відповідно, якщо раніше успіх господарської діяльності залежав у більшій мірі від комбінації класичних факторів виробництва, то сьогодні він визначається використанням складної комбінації капіталу, інформаційних та інтелектуальних ресурсів для швидкого і якісного економічного зростання та забезпечення економічної безпеки як запоруки успіху, стабільності та розвитку.</p>
<p>14</p>	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Перепечка С. Методологія SEDA. Аналіз устойчивости экономического развития. – 2013. (http://web.archive.org/web/20171015063036/https://dplayer.ru/42994016-Etologiya-seda-analiz-ustoychivosti-ekonomicheskogo-razvitiya-strany-ocenka-sravnitelnoy-effektivnosti-strany-otnosheniya.html)</p>
	<p>С. 350–351.</p>	<p>С. 48.</p>
	<p>Компанія „The Boston Consulting Group” запропонувала методику аналізу сталості економічного розвитку країни (SEDA), що враховує поточний рівень добробуту, недавній прогрес (за останні п'ять років) та довгострокову сталість. Ця методика дозволяє порівнювати рівень соціально-економічного розвитку країни за такими параметрами як доходи, економічна стабільність, зайнятість, рівність доходів, громадянське суспільство, управління, освіта, охорона здоров'я, довкілля та інфраструктура.</p> <p>Маргасова змінила текст «сравнивать уровень социальноэкономического развития 150 стран» на «порівнювати рівень соціально-економічного розвитку країни», не зазначивши, з якими країнами, хоча очевидно, що порівнюють кілька об'єктів, а не один не зрозуміло з чим. Плагіат.</p>	<p>Методологія SEDA (Аналіз устойчивости экономического развития страны), недавно розроблена компанією The Boston Consulting Group, являється інструментом діагностики і порівняльного аналізу, використовуваним для оцінки устойчивости экономического развития страны и успешности преобразования ее экономического роста в благосостояние граждан. <...> Во-вторых, SEDA оценивает развитие на трех временных горизонтах: текущий уровень благосостояния, недавний прогресс (за последние пять лет) и долгосрочная устойчивость. <...> Методологія SEDA позволяет сравнивать уровень социальноэкономического развития 150 стран по таким параметрам, как доходы, экономическая стабильность, занятость, равенство доходов, гражданское общество, управление, образование, здравоохранение, окружающая среда и инфраструктура.</p>
	<p>С. 351.</p>	<p>С. 49–50.</p>
	<p>За оцінками експертів Україна посідає 56 місце серед 150 країн світу. При цьому на основі розрахунку коефіцієнту відношення добробуту до багатства України визначено, що добробут населення країни на 51% більший, ніж очікуваний згідно з ВВП, що дає підстави зарахувати її до низки найбільш ефективних країн. Упродовж останніх п'яти років Україна продемонструвала значне зростання рівня добробуту населення, що дозволило країні опинитися в другому квантілі за динамікою останніх років (50-е місце з 150). При цьому коефіцієнт відношення зростання добробуту до зростання багатства вказує на те, що добробуту на 19% більше, ніж очікуваний на підставі зростання ВВП. Досить високий рівень коефіцієнта може бути частково пов'язаний із першими результатами реалізації деяких заходів із запропонованих економічних реформ на 2010-2014 роки, але він також відбиває низку об'єктивних чинників, таких як низький почат-</p>	<p>Среди проанализированных стран Украина находится во втором квантиле по текущему уровню развития (56-е место из 150). С учетом показателя ВВП на душу населения результаты оказываются довольно неожиданными: коэффициент отношения благосостояния к богатству Украины равен 1,51 (1 отражает среднее значение по 150 странам), то есть благосостояние населения Украины на 51% больше, чем ожидаемое на основании ВВП, что ставит ее в ряд наиболее эффективных стран. <...> В течение последних пяти лет Украина продемонстрировала также значительный рост уровня благосостояния населения, позволивший стране оказаться во втором квантиле по динамике последних лет (50-е место из 150). При этом коэффициент отношения роста благосостояния к росту богатства равен 1,19 (1 отражает среднее значение по 150 странам), то есть рост благосостояния на 19% больше, чем ожидаемый на основании ро-</p>

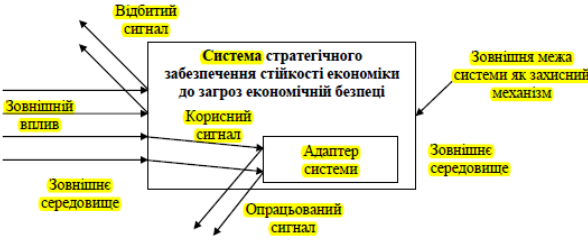
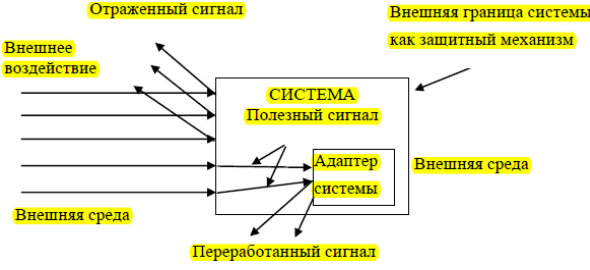
<p>ковий рівень добробуту населення і скорочення обсягу ВВП у 2009 році, що значно знизило статистику динаміки зростання ВВП, проте не мало довгострокового впливу на рівень добробуту.</p> <p>Маргасова не вказує, які експерти робили оцінки, і не наводить покликання на джерело. Плагіат.</p>	<p>ста ВВП. Таким образом, рост благосостояния населения Украины за последние пять лет соответствовал стране с ростом ВВП на уровне приблизительно 6% вместо 3%. Довольно высокий коэффициент может быть частично связан с первыми результатами реализации некоторых мер из запланированных экономических реформ на 2010-2014 гг., но он также отражает ряд объективных факторов, таких как низкий начальный уровень благосостояния населения и краткосрочное падение ВВП в 2009 г., значительно понизившее статистику динамики роста ВВП, но не имевшее долгосрочного влияния на уровень благосостояния.</p>
<p>С. 351.</p>	<p>С. 50.</p>
<p>Гнучкість методології SEDA дає можливість порівнювати країни з двома різними референтними групами: порівнюваними країнами і країнами-орієнтирами. Порівнювані країни мають схожі географічні, культурні й історичні ознаки, подібні економічні показники розвитку і тягар допущених помилок. До групи порівнюваних з Україною країн було відібрано Румунію, Росію, Казахстан і Болгарію. Країни-орієнтири мали подібні Україні стартові умови, але змогли досягти більш високого рівня соціально-економічного розвитку. За приклад таких країн-орієнтирів для України було відібрано Польщу, Словаччину й Чехію. Порівняння з ними дає можливість скористатися цінними уроками для планування подальшої стратегії розвитку країни.</p>	<p>Гибкость методологии SEDA позволяет производить сравнение с двумя различными референтными группами: сравниваемыми странами и странами-ориентирами.</p> <p>Сравниваемые страны обладают сходством географических, культурных и исторических признаков, подобными экономическими показателями развития и багажом извлеченных уроков. В группу сравниваемых с Украиной стран были отобраны Румыния, Россия, Казахстан и Болгария.</p> <p>Страны-ориентиры имели подобные рассматриваемой стране стартовые условия, но смогли достичь более высокого уровня социально-экономического развития. В качестве примера таких стран-ориентиров для Украины были выбраны Польша, Словакия и Чехия. Сравнение с ними предоставляет возможность получить ценные уроки для планирования дальнейшей стратегии развития рассматриваемой страны.</p>
<p>С. 352.</p>	<p>С. 50–51.</p>
<p>За показником динаміки останніх років SEDA Україна випереджає Чехію, Болгарію і Росію, тоді як її ВВП є одним із найнижчих у референтній групі і випереджає лише Чехію. У результаті цього показник відношення зростання добробуту до зростання багатства в Україні – один із найвищих у референтній групі. Україна за поточними показниками розвитку дещо відстає за середніми показниками від порівнюваних країн, але водночас, безумовно, значно відстає від країн-орієнтирів.</p> <p>Україна перебуває нарівні з країнами-орієнтирами або випереджає їх за трьома показниками: рівність доходів, зайнятість і освіта. Інші показники потребують подальшого розвитку, особливо управління, довкілля, доходи. Що стосується порівнюваних країн, Україна перебуває з ними приблизно на однаковому рівні розвитку за більшістю показників, перевершуючи їх в освіті і рівності доходів, але поступаючись за безпосередньо доходами. Україна продемонструвала більш високе зростання рівня добробуту населення у зіставленні з порівнюваними країнами і не дуже відстала від країн-орієнтирів. За найпроблемнішими показниками поточного рівня – управління, довкілля і доходи – також спостерігався не надто значний прогрес порівняно з країнами референтної групи. Ці три показники продовжуватимуть гальмувати розвиток України, доки вони не увійдуть в число головних пріоритетів країни.</p>	<p>По показателю динамики последних лет SEDA Украина опережает Чехию, Болгарию и Россию, в то время как ее ВВП является одним из самых низких в референтной группе и опережает лишь Чехию. В результате этого показатель отношения роста благосостояния к росту богатства в Украине один из самых высоких в референтной группе. Украина по текущим показателям развития немного отстает от средних показателей сравниваемых стран, но вместе с этим, безусловно, сильно отстает от стран-ориентиров.</p> <p>Украина находится наравне со странами-ориентирами или превосходит их по трем показателям: равенству доходов, занятости и образованию. Другие показатели нуждаются в дальнейшем развитии, особенно управление, окружающая среда, доходы. Что касается сравниваемых стран, Украина находится с ними примерно на одинаковом уровне развития по большинству показателей, превосходя их в образовании и равенстве доходов, но уступая по непосредственно доходам. Украина продемонстрировала незначительно высокий рост уровня благосостояния населения в сопоставлении со сравниваемыми странами и не так далеко отстала от стран-ориентиров. По самым проблемным показателям текущего уровня – управлению, окружающей среде и доходам – также наблюдался не слишком значительный прогресс в сравнении со странами референтной группы. Эти три показателя будут продолжать тормозить развитие Украины, пока они не попадут на рассмотрение правительства в качестве главных приоритетов.</p>

	<p>С. 352.</p> <p>Програма економічних реформ на найближчі роки, запланована урядом, певною мірою охоплює всі найважливіші показники SEDA, що дозволяє сподіватися на довгострокове утримання Україною високої позиції в рейтингу за умови успішної реалізації реформ. Зосередженість на найменш розвинених показниках і визначення правильних заходів для досягнення поставлених цілей мають стати пріоритетними галузями майбутнього розвитку України.</p> <p>Маргасова замінила слова «2010-2014 г.» словами «на найближчі роки». Це зрозуміло: хіба ж можна в дисертації 2014-го року писати про плани уряду на 2010 рік! Плагіат.</p>	<p>С. 52.</p> <p>Программа экономических реформ 2010-2014 гг., запланированная правительством, в той или иной мере охватывает все важнейшие показатели SEDA, что дает надежду на долгосрочное удержание Украиной высокой позиции в рейтинге при условии успешной реализации реформ. <...> Сосредоточенность на наименее развитых показателях и определение правильных мер достижения поставленных целей должны стать приоритетными областями будущего развития Украины.</p>
15	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Михалев О. В. Экономическая устойчивость хозяйственных систем: методология и практика научных исследований и прикладного анализа. – СПб.: Издательство Санкт-Петербургской академии управления и экономики, 2010. (https://www.twirpx.com/file/628269/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Mikhailov_Ekonomicheskaya_ustoychivost.pdf)</p>
	<p>С. 367.</p> <p>Таким чином, адаптивно-стійкий розвиток розглядається як перехідний етап від екстенсивного, а пізніше і інтенсивного зростання до стійкого розвитку. У цьому контексті, стійкість економічної системи в світлі уявлень системно-синергетичного підходу стає найважливішим чинником її динаміки. Взаємопов'язані переходи системи від порядку до хаосу і від хаосу до порядку (так званий „детермінований хаос“), як і біфуркаційні (поліфуркаційні) розриви, здійснюються тільки в сфері нестійкості. При цьому структурно і функціонально системи залишаються стійкими, такий дуалізм у розумінні стійкості економічних систем став можливий у зв'язку із стратегічним підходом до управління та розвитку цих систем. В результаті „поточна” нестійкість, яка призводить до невизначеності їх найближчого стану, стає стійкістю в довгостроковому аспекті, адже по суті змінює, адаптує систему, спрямовуючи її до стану з найбільшою стійкістю до викликів, найбільш імовірним у майбутньому. Відповідно, розвиток в синергетиці розглядається як зростання ступеня синтезу порядку і хаосу (самоорганізації), обумовлений прагненням системи до максимуму стійкості.</p>	<p>С. 26–27.</p> <p>Устойчивость экономической системы в свете представленной синергетики становится важнейшим фактором ее динамики. Взаимосвязанные переходы системы от порядка к хаосу и от хаоса к порядку (так называемый детерминированный хаос), как и бифуркационные (полифуркационные) разрывы, осуществляются только в области неустойчивости. При этом структурно и функционально системы остаются устойчивыми, такой дуализм в понимании устойчивости экономических систем стал возможен в связи со стратегическим подходом к управлению и развитию этих систем. В результате «текущая» неустойчивость, приводящая к неопределенности их ближайшего состояния, становится устойчивостью в долгосрочном аспекте, так как, по сути, изменяет, адаптирует систему, устремляя ее к аттрактору – состоянию с наибольшей устойчивостью к вызовам, наиболее вероятным в будущем. Соответственно, развитие в синергетике понимается как рост степени синтеза порядка и хаоса (самоорганизации), обусловленный стремлением системы к максимуму устойчивости, или в терминах гегелевской диалектики – разрешение противоречий между хаосом и порядком на более высоком уровне понимания их взаимоотношений.</p>
	<p>С. 368–369.</p> <p>З іншого боку, нелінійний характер ССЗСЕЕБ припускає її здатність до самодії, що зовні проявляється в непропорційності причин і наслідків (вхідного і вихідного сигналу), тобто вони можуть бути досить стійкими щодо суттєвих флуктуацій одного походження та абсолютно нестійкими щодо малих флуктуацій іншого роду. Іншими словами, малі збурення середовища можуть призводити до серйозних наслідків для досліджуваної системи, що</p>	<p>С. 27–28.</p> <p>С другой стороны, нелинейный характер пригожинских систем, подразумевающий их способность к самодействию, что внешне проявляется в непропорциональности причины и следствия (входного и выходного сигнала), делает эти системы выборочно устойчивыми: они могут быть весьма устойчивы по отношению к существенным флуктуациям одной природы и совершенно неустойчивы по отношению к малым флуктуациям иной природы¹. Другими</p>

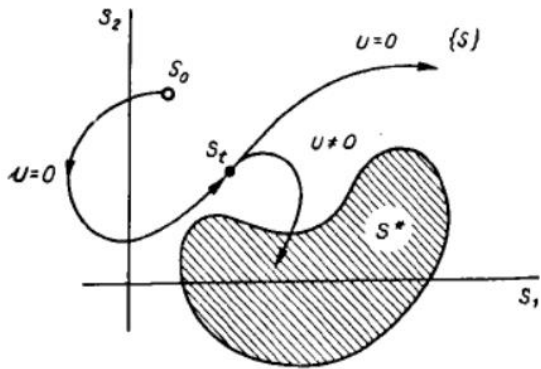
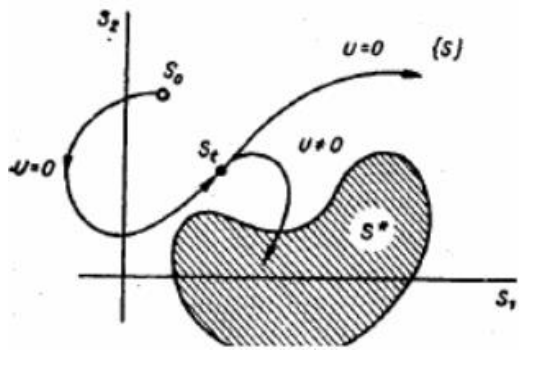
	<p>функціонує у цьому середовищі.</p> <p>Таким чином, якщо в кібернетичній проблемі підтримки стійкості як центральна умова керуваності системи вирішується шляхом використання механізмів негативного зворотного зв'язку, то увагу синергетики більшою мірою звернено на „дзеркальний” бік стійкості – нерівноважні, нестабільні структури як найбільш природній стан більшості реальних (відкритих і нелінійних) систем, через нестійкість яких за певних умов виникає стійкість систем більш високого порядку, на інших тимчасових горизонтах.</p> <p>Доказом плагіату є неправильний переклад Маргасовою слів «на інших временных горизонтах»: вона написала «на інших тимчасових горизонтах», а треба було «на інших часових горизонтах». Звідси випливає, що вона не розуміє різниці між російськими словами «временный» і «временной».</p>	<p>словами, малые возмущения среды могут приводить к серьезным последствиям для системы, функционирующей в этой среде.</p> <p>Таким образом, если в кибернетике проблема поддержания устойчивости как центральное условие управляемости системы решается путем использования механизмов отрицательной обратной связи, а в тектологии А. А. Богданова (общей теории систем) устойчивость основывается на принципах организации (дискретности, иерархичности и т. д.), то внимание синергетики в большей мере обращено на «зеркальную» сторону устойчивости — неравновесные, нестабильные структуры как наиболее естественные состояния большинства реальных (открытых и нелинейных) систем, через неустойчивость которых при определенных условиях возникает устойчивость систем более высокого порядка, на иных временных горизонтах.</p>
С. 369.		С. 29.
16	<p>У той же час моделювати адаптивну ССЗСЕ_{ЕБ} в межах системно-синергетичного підходу необхідно з певною обережністю, адже будь-яка динамічна система володіє „пам'яттю”, тобто не забуває початкових (граничних) умов, тоді як саме „забування” початкових умов є критеріальною ознакою сильно нерівноважних структур.</p>	<p>В то же время моделировать экономическую систему в терминах синергетики нужно с известной осторожностью: любая социальная система обладает «памятью», т. е. не забывает начальных (граничных) условий, тогда как именно «забывание» начальных условий является критерияльным признаком сильно неравновесных структур.</p>
16	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrntei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Гузь М. Г., Коломицева А. О. Моделі трансформаційної економіки. Курс лекцій для самостійного та поглибленого вивчення дисципліни. – Донецьк: ДУІ і ШІ «Наука і освіта», 2008. (http://ea.donntu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/18298/1/Основная часть МТЭ.pdf)</p>
С. 370.		С. 251.
16	<p>На основі вище викладеного, можна стверджувати, що сутність адаптації полягає в тому, що знання про об'єкт та середовище, в якому він функціонує, невизначені, а відома лише приналежність їх до заданого класу. Окрім, цього задана мета управління, від якої залежить бажана поведінка об'єкта (системи). Це обумовлює необхідність побудови алгоритму управління (адаптивний регулятор системи), який забезпечує досягнення мети за певний проміжок часу для будь-якого об'єкта та умов його функціонування, належних заданому класу.</p>	<p>Подібне формулювання основних понять теорії адаптації, пов'язана з тим, що знання про об'єкт і середовище, в якому він функціонує, невизначені. Відома лише приналежність їх заданому класу і мета керування, від якої залежить бажана поведінка об'єкта. Задача полягає в тому, щоб знайти алгоритм керування (адаптивний регулятор), що забезпечує досягнення мети за скінчений час для будь-якого об'єкта і умов його функціонування, котрий належить заданому класу.</p>
С. 370.		С. 252.
16	<p>Управління в економіко-соціальних системах не може відбуватися за усередненими характеристиками, адже в цьому випадку не забезпечити належного ефекту (під час здійснення управління змінюється як сама система, так і середовище, в якому вона функціонує). Відповідно, математична формалізація процесу управління економіко-соціальними системами веде до побудови моделі, яка не є достатньою мірою адекватною реальній системі.</p>	<p>Керування в соціально-економічних системах не може вестися за усередненими характеристиками, бо це не дає необхідного ефекту: доки воно відбувається, змінюється й сама система, й оточуюче її середовище. Внаслідок цього математична формалізація процесу управління економіко-соціальними системами веде до побудови моделі, що не є достатньою мірою адекватною даній системі.</p>
С. 370–371.		С. 253.
16	<p>Узагальнюючи надбання наукової думки щодо концепції управління економіко-соціальними системами, зазначимо, що при проектуванні стійкості</p>	<p>Для формування системи управління соціально-економічними об'єктами необхідно визначити структуру моделі процесу. Оскільки реально вона</p>

<p>економіки до загроз економічній безпеці необхідно визначити структуру моделі процесу, адже вона заздалегідь невідома. В моделі мають змінюватися структура та параметри у відповідності зі змінами характеристик процесу при функціонуванні. Отже, така модель буде адаптивною, побудованою із використанням ітеративних методів, при цьому в кожен проміжок часу функціонування системи відбувається оцінка значень її параметрів за даними вхідних і вихідних змінних.</p>	<p>не відома наперед, необхідно проектувати моделі з гнучкими параметрами і структурою. Тобто в моделі, що описує процес, мають змінюватися структура і параметри в відповідності зі змінами характеристик процесу під час функціонування. Така модель згідно з прийнятими положеннями буде називатися адаптивною. Її побудова пов'язана з використанням ітеративних методів. Тут у кожному моменті часу функціонування соціально-економічної системи робиться оцінювання значень її параметрів за даними вхідних і кінцевих змінних.</p>
<p>С. 371.</p>	<p>С. 255.</p>
<p>Зважаючи на вищезазначене, нами виділено основні положення щодо формування адаптивної ССЗСЕ_{ЕБ}, яку будемо розглядати як таку, в якій у результаті змін характеристик ендо- та екзогенних властивостей системи відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування самої системи.</p>	<p>Таким чином, адаптивна модель системи керування соціально-економічним об'єктом – це така модель, у якій внаслідок зміни характеристик внутрішніх і зовнішніх властивостей об'єкта відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування даного об'єкта.</p>
<p>С. 371.</p>	<p>С. 253.</p>
<p><...> Одним з факторів, що обумовлює застосування моделей адаптивного типу, є стаціонарність зовнішнього середовища. Неможливість формального опису впливу, що збурує, в економіко-соціальних системах пов'язана з цією специфічною природою відхилень, що відбуваються у відповідних процесах із ймовірнісним характером їх появи. Необхідність врахування змін зовнішнього середовища в умовах невизначеності призводить до використання адаптивних моделей. Відповідно адаптивне налаштування формальної моделі адаптивної ССЗСЕ_{ЕБ} відбувається за даними поточної і прогнозованої інформації про вхідні та вихідні змінні системи.</p> <p>Маргасова, переписуючи чужий текст, пропустила слово «не» у фразі «є не стаціонарність зовнішнього середовища», і вийшла позбавлена сенсу думка про те, що адаптуватися треба до стаціонарного середовища. Плагіат.</p>	<p>Одним із головних чинників, які зумовлюють застосування адаптивних моделей, є не стаціонарність зовнішнього середовища. Неможливість формального опису збурюючих впливів у соціально-економічних системах пов'язана із специфічною природою відхилень, які відбуваються в відповідних процесах, і з ймовірним характером їх появи. Необхідність врахування змін зовнішнього середовища в умовах невизначеності призводить до необхідності застосування адаптивних моделей. Адаптивне підстроювання формальної моделі виконується за даними поточної і прогнозованої інформації, і кінцевих змінних системи.</p>
<p>С. 371–372.</p>	<p>С. 254.</p>
<p>ССЗСЕ_{ЕБ} характеризується великою кількістю елементів і зв'язків між ними (деякі з яких за своєю сутністю є нефункціональними), високим ступенем динамічності, впливом різних чинників. Необхідно відмітити той факт, що процеси, які відбуваються в цій системі, важко формалізуються, що обумовлює вирішення задачі синтезу оптимального управління у два етапи: побудова програмної (планової) траєкторії та визначення управляючого впливу, що реалізує програму. Вказані етапи мають такі назви:</p> <ul style="list-style-type: none"> - планування, що трактується як визначення оптимальної програми траєкторії ССЗСЕ_{ЕБ} на конкретний період часу; - регулювання, яке визначається як знаходження управляючих впливів, що направлені на усунення дестабілізуючих впливів випадкових збурень, котрі відхиляють ССЗСЕ_{ЕБ} від оптимальної програмної траєкторії. 	<p>Сучасні соціально-економічні системи відрізняються великою кількістю елементів і зв'язків між ними, високим рівнем динамічності, наявністю не функціональних зв'язків між елементами, впливом різних за своєю природою шумів (перешкод). Процеси, що відбуваються в цих системах, погано формалізуються. Тому задача синтезу оптимального керування вирішується в два етапи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) побудова програмної (планової) траєкторії; 2) визначення керуючого впливу, що реалізує програму. <p>З погляду систем соціально-економічного типу ці етапи мають назви „планування” і „регулювання”.</p> <p>Планування трактується як визначення оптимальної програми траєкторії керованої соціально-економічної системи на конкретний період часу, а регулювання – як знаходження керуючих впливів, які спрямовані на усунення дестабілізуючих впливів випадкових збурень, які відхиляють керовану соціально-економічну систему від оптимальної програмної траєкторії.</p>
<p>С. 372.</p>	<p>С. 255–256.</p>

<p>Більшість факторів, які характеризують функціонування ССЗСЕ_{ЕБ}, є важковимірювальними, а між деякими з них існують якісні зв'язки. До того ж, протікання планового та регульованого процесу, а також екзогенний вплив на нього складно точно передбачити через дію випадкових факторів. Для цієї системи є властивою невизначеність: істинна (пояснюється властивостями процесів і зовнішнього середовища) та інформаційна (через неточності вимірювання процесів).</p> <p>Можна стверджувати, що модель адаптивної ССЗСЕ_{ЕБ} складається з двох взаємопов'язаних частин: адаптивної системи планування та адаптивної системи регулювання, які структурно є повною ідентичністю та включають у свою чергу такі взаємопов'язані складові як: модель планування (регулювання); імітаційну модель формування процесу; внутрішній (імітаційний) адаптер; зовнішній (об'єктивний) адаптер.</p> <p>Зовнішній адаптер на основі аналізу характеристик об'єкта та екзогенного середовища вибирає модель задачі планування, а також імітаційну модель, здійснюючи тим самим структурну адаптацію ССЗСЕ_{ЕБ}. За результатами виконання планів минулих років та попередніх збурюючих впливів цей адаптер підлаштовує параметри в моделі планування (регулювання) та імітаційної моделі, яка включає імітаційні моделі об'єкта, середовища та системи регулювання. Згідно імітаційної моделі здійснюється реалізація плану та оцінюються втрати, які не дозволяють досягнути бажаного ефекту. Імітація реалізації плану виконується декілька разів з метою отримання статистично значущих оцінок показників плану. У разі визнання плану, з урахуванням можливостей його реалізації, прийнятним, – він приймається до виконання, в іншому разі – внутрішній адаптер, базуючись на результатах імітації, підлаштовує параметри моделі планування та моделі регулювання, а робота схеми повторюється, починаючи з уточнення параметрів.</p> <p>Маргасова під час переписування чужого тексту зробила помилку: «об'єктивний» адаптер перетворився в неї на «об'єктивний» адаптер.</p>	<p>Багато чинників, які характеризують функціонування соціально-економічної системи, важко вимірювані, а між деякими існують якісні відносини. Крім того, хід планового і регульованого процесу, а також зовнішні впливи на нього не можна точно передбачити через вплив випадкових чинників. Через це для соціально-економічних систем виокремлюють істинну і інформаційну невизначеність. Перша пояснюється властивостями соціально-економіко-соціальних процесів і зовнішнього середовища, друга – неточностями виміру економіко-соціальних процесів.</p> <p>Таким чином, адаптивна модель системи керування соціально-економічним об'єктом – це така модель, у якій внаслідок зміни характеристик внутрішніх і зовнішніх властивостей об'єкта відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування даного об'єкта. Дана модель, враховуючи задачу синтезу оптимального керування, складається з двох взаємопов'язаних частин: адаптивної системи планування і адаптивної системи регулювання, котрі структурно повністю ідентичні і складаються з таких взаємопов'язаних частин:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ модель планування (регулювання); ✓ імітаційна модель формування процесу; ✓ внутрішній (імітаційний) адаптер; ✓ зовнішній (об'єктивний) адаптер. <p>Зовнішній адаптер на підставі аналізу характеристик об'єкта і зовнішнього середовища вибирає модель задачі планування, а також імітаційну модель, здійснюючи тим самим структурну адаптацію системи управління. Потім за результатами виконання планів минулих періодів і минулих збурюючих впливів він підстроює параметри в моделі планування (регулювання) і імітаційної моделі, що включає імітаційні моделі об'єкта, середовища і системи регулювання. За імітаційною моделлю здійснюється реалізація плану і оцінюються втрати, котрі не дозволяють досягти потенційного ефекту. Імітація реалізації плану виконується декілька разів для одержання статистично значущих оцінок показників плану. Якщо план з урахуванням можливостей його реалізації прийнятний, то він приймається до виконання. У протилежному разі внутрішній адаптер, ґрунтуючись на результатах імітації, підстроює параметри моделі планування і моделі регулювання, і робота схеми повторюється, починаючи з перерахунку плану з новими параметрами.</p>
<p>С. 444.</p>	<p>С. 255.</p>
<p>(Висновки до розділу 5)</p> <p>3. Адаптивна ССЗСЕ_{ЕБ} – це система, в якій у результаті змін характеристик ендо- та екзогенних її властивостей відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування самої системи. Формування адаптивної ССЗСЕ_{ЕБ} вимагає розроблення нових методів та моделей, які враховують наступні її якості: нестационарність, непередбачуваність поведінки, здатність до адаптації, спроможність протистояти руйнівному впливу, можливість до альтернативної поведінки, а також до змін власної структури, спрямованість до цілепокладання.</p>	<p>Таким чином, адаптивна модель системи керування соціально-економічним об'єктом – це така модель, у якій внаслідок зміни характеристик внутрішніх і зовнішніх властивостей об'єкта відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування даного об'єкта. Дана модель, враховуючи задачу синтезу оптимального керування, складається з двох взаємопов'язаних частин: адаптивної системи планування і адаптивної системи регулювання, котрі структурно повністю ідентичні і</p>

	<p>4. Модель адаптивної ССЗСЕ_{ЕБ} складається з двох взаємопов'язаних частин: адаптивної системи планування та адаптивної системи регулювання, які структурно є повною ідентичністю та включають, у свою чергу, такі взаємопов'язані складові, як: модель планування (регулювання); імітаційну модель формування процесу; внутрішній (імітаційний) адаптер; зовнішній (об'єктивний) адаптер.</p> <p>Маргасова вдруге під час переписування чужого тексту зробила помилку: «об'єктивний» адаптер перетворився в неї на «об'єктивний» адаптер.</p>	<p>складаються з таких взаємопов'язаних частин:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ модель планування (регулювання); ✓ імітаційна модель формування процесу; ✓ внутрішній (імітаційний) адаптер; ✓ зовнішній (об'єктивний) адаптер.
С. 452–453.		С. 255.
	<p>(ВИСНОВКИ)</p> <p>Адаптивна ССЗСЕ_{ЕБ} – це система, в якій у результаті змін характеристик ендо- та екзогенних її властивостей відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування самої системи.</p>	<p>Таким чином, адаптивна модель системи керування соціально-економічним об'єктом – це така модель, у якій внаслідок зміни характеристик внутрішніх і зовнішніх властивостей об'єкта відбувається відповідна зміна структури і параметрів регулятора управління з метою забезпечення стабільності функціонування даного об'єкта.</p>
17	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Заболеева-Зотова А. В., Фоменков С. А., Орлова Ю. А. Основы системного анализа: Учебное пособие. – Волгоград: ИУНЛ ВолгГТУ, 2012. (https://studfile.net/preview/5885669/)</p>
С. 363.		С. 39.
	<p>ССЗСЕ_{ЕБ}, як і будь-якій складній системі, що розвивається, притаманний не тільки фактор відкритості, але й наявність в середині спеціальних механізмів захисту та адаптації. Ці механізми дозволяють обробляти та використовувати корисні для свого розвитку сигнали, які надходять ззовні системи, а механізми захисту, які наявні всередині системи, оберігають її від проникнення сигналів (у вигляді інформації, енергії тощо), опрацювати та засвоїти які система нездатна.</p>	<p>Сложную развивающуюся систему отличает не только фактор открытости, но и наличие внутри системы специальных механизмов защиты и адаптации от окружающей среды. Эти механизмы позволяют обработать и использовать полезные для своего развития сигналы, которые поступают извне системы, а механизмы защиты, имеющиеся внутри системы, предохраняют ее от проникновения сигналов в виде информации, энергии или вещества, переработать и усвоить которые система не способна.</p>
С. 363–364.		С. 39–40.
	<p>При взаємодії ССЗСЕ_{ЕБ} з оточуючим середовищем вона розподіляє зовнішній вплив (сигнал, інформацію) на два потоки: корисний та перероблений (рис. 5.3).</p> <p>Рис. 5.3. Схема взаємодії ССЗСЕ_{ЕБ} із зовнішнім середовищем*</p> <p>*Джерело: складено автором</p> <p>Корисний сигнал система поглинає та використовує для адаптації, самоорганізації та розвитку, а відбитий сигнал системою відкидається й він повертається у зовнішнє середовище. Ефективність системи забезпечується за таких умов:</p> <ul style="list-style-type: none"> - система містить адаптер з таким механізмом адаптації, який є адекватний зовнішньому середо- 	<p>При взаємодії будь-якої розвиваючої системи з оточуючим середовищем система розподіляє зовнішнє вплив (сигнал, інформацію) на два потоки (рис. 5).</p> <p>Рис. 5. Взаємодія будь-якої розвиваючої адаптивної системи з зовнішнім середовищем</p> <p>Полезный сигнал – система поглинає і використовує в цілях адаптації, самоорганізації і розвитку, а отраженный сигнал системою відкидається, і він повертається до зовнішнього середовища. Система розвивається найкращим чином тільки тоді, коли:</p> <ul style="list-style-type: none"> - система містить адаптер з таким механізмом адаптації, який є адекватний зовнішньому воз-

<p>вищу;</p> <ul style="list-style-type: none"> - у системі є завершена межа з середовищем чи захисні механізми від середовища, які дозволяють убезпечити її від небезпечних сигналів, що адаптер нездатен опрацювати; - існує сприятливе неагресивне середовище, яке містить усі необхідні фактори для підтримання адаптера та межі системи в стані ефективної працездатності, й не піддає систему негативним впливам, з якими не може впоратися ані адаптер, ані межа системи. <p>У разі нездатності системи та її межі протистояти негативному (агресивному) зовнішньому впливу, може настати катастрофа або загибель системи.</p> <p>Доказами плагіату є неправильні переклади слів, які зробила Маргасова: «внешнее воздействие» треба перекладати як «зовнішній вплив», а не «зовнішнє середовище»; «совершенная граница» – як «досконала межа», а не «завершена межа»!</p> <p>Покликання на справжнє джерело немає. Плагіат.</p>	<p>действию;</p> <ul style="list-style-type: none"> – у системі має бути ідеальна межа з середовищем чи захисні механізми від середовища, які дозволяють оградити її від небезпечних сигналів, які адаптер не може обробити; – існує сприятливе неагресивне середовище, яке містить усі необхідні фактори для підтримання адаптера та межі системи в стані ефективної працездатності, й не піддає систему негативним впливам, з якими не може впоратися ні адаптер, ні межа системи. <p>Якщо адаптер системи та її межа виявляються не здатними протистояти поганому (агресивному) зовнішньому впливу, то може статися катастрофа або кінець системи.</p>
<p>С. 364.</p>	<p>С. 41.</p>
<p>Важливо відмітити, що нерівновага системи є необхідною умовою її розвитку, адже саме в умовах нерівноваги система не тільки підвищує свою ентропію та прагне до більш ймовірного врівноваженого стану, але й одночасно в ній можливі спонтанні переходи, які супроводжуються зниженням ентропії та виникненням так званих „дисипативних структур“.</p> <p>Маргасова вводить в оману читачів, нібито це вона щось «відмічає». Плагіат.</p>	<p>С точки зрения синергетики и теории катастроф, равновесие в нашем мире представляет состояние весьма хрупкое. Неравновесность системы является необходимым условием ее развития. В условиях неравновесия система, предоставляющая сама себе, не только повышает свою энтропию и стремится к более вероятному равновесному состоянию, но и одновременно в ней возможны спонтанные переходы, сопровождающиеся снижением энтропии и возникновением диссипативных структур.</p>
<p>С. 373–374.</p>	<p>С. 42–43.</p>
<p>Реалізація своїх функцій адаптивною системою відбувається при досягненні заданої мети, якщо при цьому відбуваються процеси і параметри системи обмежені деякими граничними значеннями, за якими система неприпустимо змінюється або руйнується (рис. 5.6). Нормально функціонуюча система з її заданими функціями за рахунок впливу керуючих сигналів (M_1, \dots, M_i) перетворює входні сигнали (X_1, \dots, X_n) у вихідні сигнали (Y_1, \dots, Y_p).</p> <p>Рис. 5.6. Блок-схема управління адаптивною ССЗСЕЕБ *</p> <p>* Джерело: систематизовано автором</p> <p>Управління адаптивною системою представляє собою вплив на неї з метою досягти бажаних властивостей, зокрема гомеостазу. При управлінні від-</p>	<p>Управління. Управління об'єктом (системою) – це воздействие на него с целью достичь желаемых свойств его поведения, в частности, гомеостаза. Всякая нормальная система с ее заданными функциями за счет воздействия управляющих сигналов (M_1, \dots, M_i) преобразует входные сигналы (X_1, \dots, X_n) в выходные сигналы (Y_1, \dots, Y_p) (рис. 6).</p> <p>Рис. 6. Блок-схема управління системою</p> <p>При управленні системою (об'єктом) відбувається перехід (перехід) системи з одного стану в інший, т.е. управляється об'єкт під впливом керуючого змінює своє поведіння</p>

	<p>бувається перехід системи з одного стану в інший, тобто керований об'єкт під впливом керуючого змінює свою поведінку, так щоб досягти заданої мети, і за допомогою зворотного зв'язку видає відповідну реакцію про свій стан або поведінку.</p> <p>Доказом плагіату є бездумне копіювання Маргасовою чужого рисунку: цифри в «m1, m2» треба було написати у нижньому індексі, як і «m_n», тобто виправити помилку в книзі Заболєвої-Зотової. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>так, чтобы достичь заданной цели (или ценности), и при помощи обратной связи выдает ответную реакцию о своем состоянии или поведении. Поэтому процесс управления во многом представляет собой преобразование информации обратной связи в информацию управляющих воздействий.</p>
18	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Растрингин Л. А. Адаптация сложных систем. – Рига: Зинатне, 1981. (http://www.mtas.ru/Library/uploads/1189332881.pdf, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Rastrigin_Adaptatsia.pdf)</p>
С. 379–380.	С. 16.	
	<p>Простір ситуацій {S} визначається:</p> <ul style="list-style-type: none"> - по-перше, взаємозв'язком параметрів зовнішнього середовища, які визначають стан потреб системи та враховуються нею, але не можуть бути змінені: $S = (s_1, \dots, s_e) \quad (5.1)$ <ul style="list-style-type: none"> - по-друге, параметрами, які можуть бути змінені самою системою в необхідному напрямку з урахуванням конкретної ситуації, яка склалася навколо системи, тобто ситуація, яка сприймається системою, завжди є управляємою: $S(U) = (s_1(U), \dots, s_e(U)), \quad (5.2)$ <p>де U – управління системою.</p> <p>Через цей ситуаційний простір система сприймає зовнішнє середовище і впливи на неї та призводить до відхилення точки S вздовж якоїсь траєкторії (рис.5.8), що в процесі функціонування ССЗСЕ_{ЕБ} змушує звертатися до структури проблеми, що вивчається, та знаходити критерії для більш чи менш чіткого розмежування дійсних і уявних, актуальних, цінних і менш актуальних та значущих проблем.</p> <p>Рис. 5.8. Простір ситуацій функціонування ССЗСЕ_{ЕБ} *</p> <p>*Джерело: побудовано автором</p> <p>Маргасова перерисувала чужий рисунок навіть з помаркою біля букви U (ліворуч). Формули – ті самі, тільки слово «суб'єкт» замінено на «система». Покликання на справжнє джерело відсутнє.</p>	<p>Таким образом, субъект воспринимает окружающую среду ;как конечный или бесконечный набор ее параметров</p> $S = (S_1, \dots, S_e), \quad (1.1.7)$ <p>каждый из которых интересует субъекта и может быть им изменен. Иначе говоря, воспринимаемая субъектом ситуация всегда управляема:</p> $S(U) = (s_1(U), \dots, s_e(U)), \quad (1.1.8)$ <p>где U — управление субъекта.</p> <p>Введем понятие пространства ситуаций {S}, которое образуется указанными параметрами s_i ($i=1, \dots, e$). Каждая точка этого пространства определяет какую-то конкретную ситуацию, сложившуюся вокруг субъекта (рис. 1.1.5). Через это ситуационное пространство {S} субъект и воспринимает окружающие его среду и различные объекты.</p> <p>Естественный дрейф ситуации, вызванный изменением (эволюцией) среды, связанным, возможно, с действиями других субъектов, приводит к смещению точки S вдоль какой-то траектории (см. сплошную линию на рис. 1.1.5).</p> <p>Рис. 1.1.5. Пространство ситуаций.</p>

	Плагіат.	
	С. 380.	С. 20.
	<p>Структура характеризується F станом системи Y від її входів – неуправляемого X та управляемого U:</p> $Y = F(X, U) \quad (5.3)$ <p>Залежність F визначається алгоритмом, який вказує, як використовуючи інформацію про входах X та U, визначити вихід Y. Вигляд цього алгоритму з точністю до його параметрів і визначає структуру системи F. Тому, можна стверджувати, що модель F складається зі структури системи та її параметрів (структурної підсистеми):</p> $F = \langle St, C \rangle, \quad (5.4)$ <p>де St – структура моделі F; $C = (c_1, \dots, c_k)$ – її параметри.</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є фраза «інформацію про входах» (треба: «інформацію про входи»).</p>	<p><...> Под структурой будем понимать вид, характер зависимости F состояния объекта Y от его входов — неуправляемого X и управляемого U:</p> $Y = F(X, U). \quad (1.1.20)$ <p>В общем случае зависимость F определяется некоторым алгоритмом (правилом, инструкцией), который указывает, как, располагая информацией о входах X и U, определить выход Y. Вид этого алгоритма с точностью до его параметров и определяет структуру F. Условно можно считать, что модель F состоит из структуры и параметров:</p> $F = \langle St, C \rangle, \quad (1.1.21)$ <p>где St - структура модели F, $C = (c_1, \dots, c_k)$ — ее параметры.</p>
	С. 381.	С. 21.
	<p>Параметричний синтез моделі пов'язаний з визначенням її параметрів $C = (c_1, \dots, c_k)$:</p> $Y = F(X, U, C), \quad (5.5)$ <p>де обрана на попередньому етапі структура St відображена в модельному операторі F на основі отриманої про поведінку входів X та U та виходу Y системи, що й дозволяє серед множини можливих варіантів (альтернатив рішень) віднайти найкращі (які екстремізують критерій ефективності) та обрати адекватну модель ССЗСЕ_{ЕБ}.</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є фраза «на основі отриманої про поведінку» (треба: «на основі отриманої інформації про поведінку»).</p>	<p>IV. Параметрический синтез модели связан с определением параметров $C = (c_1, \dots, c_k)$ модели</p> $Y = F(X, U, C), \quad (1.1.22)$ <p>где выбранная на предыдущем этапе структура St отражена в модельном операторе F.</p> <p>Для определения параметров C модели, очевидно, необходимо иметь информацию о поведении входов X, U и выхода Y объекта. В зависимости от того, как получена эта информация, различают два подхода — идентификацию и планирование экспериментов с объектом.</p>
19	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Кривенко К. Т. Політична економія: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2001. (https://www.twirpx.com/file/1968309/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Krivenko_Politychna_Ekonomiya.pdf)</p>
	С. 50–51.	С. 51–52.
	<p>Реалізація національних інтересів пов'язана з розв'язанням характерних для них суперечностей. Фундаментальним принципом пізнання цих інтересів є пояснення їх через властиві їм внутрішні суперечності. Там де відсутня тотожність інтересів – існує відмінність, отже, властиві їм суперечність і конфлікт.</p> <p>Суперечності, властиві економічним інтересам, мають як суб'єктивну, так і об'єктивну основи. Перша зумовлена суб'єктивним підходом до інтересів, а друга заснована на відмінностях становища фізичних і юридичних осіб в економічних умовах діяльності щодо реалізації економічних інтересів. Реальною потребою економічного життя є досягнення єдності інтересів суб'єктів економічних відносин через реалізацію кожного з них на основі взаємодії та консенсусу. Характер суперечностей визначає можливі загрози національним економічним інтересам.</p>	<p>Економічні суперечності, їх характер і типи. Реалізація економічних інтересів пов'язана з розв'язанням характерних для них суперечностей. Фундаментальним принципом пізнання економічних інтересів та їх ролі в економічній життєдіяльності людей є пояснення їх через властиві їм внутрішні суперечності.</p> <p>Там де відсутня тотожність інтересів — існує відмінність, отже, властиві їм суперечність і конфлікт.</p> <p>Суперечності, властиві економічним інтересам, мають як суб'єктивну, так і об'єктивну основи. Перша зумовлена суб'єктивним підходом людей до інтересів, а друга заснована на відмінностях становища фізичних і юридичних осіб в економічних умовах діяльності з реалізації економічних інтересів. Так, є суттєва різниця між власником капіталу — наймачем робочої сили і найманими робітниками.</p> <p>Реальною потребою економічного життя є досягнення єдності інтересів суб'єктів економічних відносин через реалізацію кожного з них на основі взаємодії і консенсусу.</p>

20	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Двас Г. В. Влияние неопределенности на принятие решения в системе управления переходных экономик // Управленческое консультирование, 2005, №1, с. 152–167. https://cyberleninka.ru/article/n/vliyanie-neopredelennosti-na-prinyatie-resheniya-v-sisteme-upravleniya-perehodnyh-ekonomik</p>																																										
C. 52.		C. 158.																																										
	<p>З невизначеністю пов'язане існування ризику, тобто більш або менш передбачуваною можливістю виникнення в ході функціонування економічної системи ситуації, несприятливої з точки зору ефективності цілеспрямованого функціонування економічних систем.</p>	<p>Как уже отмечалось, неопределенность является обратной стороной существования риска — то есть более или менее предсказуемой возможности возникновения в ходе функционирования экономической системы ситуации, неблагоприятной с точки зрения эффективности целенаправленного функционирования ЭС¹⁶.</p>																																										
C. 53.		C. 160; 159.																																										
	<p>Тому, пропонується наступна класифікація ризиків забезпеченню економічної безпеки, найбільшою мірою адаптована до різних сторін управління цим процесом (табл. 1.7).</p> <p style="text-align: center;">Таблиця 1.7 Класифікація ризиків забезпеченню економічної безпеці*</p> <table border="1" data-bbox="279 1025 865 2114"> <thead> <tr> <th>Тип ризиків</th> <th>Клас ризиків</th> <th>Сутність ризиків</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="3">Ризики зміни зовнішнього середовища</td> <td>Ризики форс-мажорних обставин</td> <td>Природні та техногенні катастрофи, що не пов'язані з функціонування економічної системи</td> </tr> <tr> <td>Політичні ризики</td> <td>Ризики зміни правового середовища функціонування економічної системи, ризик виникнення військових дій</td> </tr> <tr> <td>Макроекономічні ризики</td> <td>Ризики зміни економічного оточення складної системи</td> </tr> <tr> <td rowspan="4">Ризики зміни керованої підсистеми</td> <td>Ризик зміни кон'юнктури</td> <td>Ризики, пов'язані зі зміною якісних і кількісних параметрів оцінки споживчих властивостей результатів функціонування економічної системи (зміна вимог користувачів результатами функціонування економічної системи або зміна вартості (якості) необхідних для функціонування економічної системи ресурсів)</td> </tr> <tr> <td>Технологічні ризики</td> <td>Ризики неможливості ефективного функціонування системи через фізичне порушення нормального функціонування технологічних елементів економічної системи</td> </tr> <tr> <td>Правові ризики</td> <td>Ризики настання відповідальності за заподіяння шкоди внаслідок функціонування економічної системи</td> </tr> <tr> <td>Проектні ризики</td> <td>Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через помилки при проектуванні економічної системи (неврахування яких-небудь факторів, помилкові вихідні дані або передумови, що виключають досягнення мети функціонування системи в разі її нор-</td> </tr> <tr> <td>Ризики системи, що управляє</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Тип ризиків	Клас ризиків	Сутність ризиків	Ризики зміни зовнішнього середовища	Ризики форс-мажорних обставин	Природні та техногенні катастрофи, що не пов'язані з функціонування економічної системи	Політичні ризики	Ризики зміни правового середовища функціонування економічної системи, ризик виникнення військових дій	Макроекономічні ризики	Ризики зміни економічного оточення складної системи	Ризики зміни керованої підсистеми	Ризик зміни кон'юнктури	Ризики, пов'язані зі зміною якісних і кількісних параметрів оцінки споживчих властивостей результатів функціонування економічної системи (зміна вимог користувачів результатами функціонування економічної системи або зміна вартості (якості) необхідних для функціонування економічної системи ресурсів)	Технологічні ризики	Ризики неможливості ефективного функціонування системи через фізичне порушення нормального функціонування технологічних елементів економічної системи	Правові ризики	Ризики настання відповідальності за заподіяння шкоди внаслідок функціонування економічної системи	Проектні ризики	Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через помилки при проектуванні економічної системи (неврахування яких-небудь факторів, помилкові вихідні дані або передумови, що виключають досягнення мети функціонування системи в разі її нор-	Ризики системи, що управляє			<p>C. 160. Не претендую на новизну и на особую гностическую ценность, автором предложена (см. таблицу 3) классификация рисков функционирования ЭС, в наибольшей степени адаптированная к различным сторонам управления ЭС.</p> <p>C. 159. Таблица 3. Классификация рисков функционирования экономических систем</p> <table border="1" data-bbox="893 1025 1481 2114"> <thead> <tr> <th>Тип рисков</th> <th>Класс рисков</th> <th>Суть рисков, примеры</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="3">Риски изменения внешней среды</td> <td>Риски форс-мажорных обстоятельств</td> <td>Природные катастрофы, техногенные катастрофы, не связанные с функционированием рассматриваемой ЭС</td> </tr> <tr> <td>Политические риски</td> <td>Риски изменения правовой среды осуществления функционирования ЭС, риск возникновения военных действий</td> </tr> <tr> <td>Макроэкономические риски</td> <td>Риски изменения экономического окружения рассматриваемой ЭС¹⁷</td> </tr> <tr> <td rowspan="3">Риски изменения управляемой подсистемы ЭС</td> <td>Риски изменения конъюнктуры</td> <td>Риски, связанные с изменением качественных и количественных параметров оценки потребительских свойств результатов функционирования ЭС — изменение требований пользователей результатами функционирования ЭС, изменение стоимости или качества необходимых для функционирования ЭС элементов (например, сырья для производственных ЭС или финансовых ЭС)</td> </tr> <tr> <td>Технологические риски</td> <td>Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за физического нарушения нормального функционирования технологических элементов ЭС¹⁸</td> </tr> <tr> <td>Правовые риски</td> <td>Риски наступления ответственности за причинение ущерба вследствие функционирования ЭС (штатного или нештатного) — экологический вред, решения судебных органов</td> </tr> <tr> <td>Риски управления</td> <td>Проектные риски</td> <td>Риски невозможности эффективного функционирования</td> </tr> </tbody> </table>	Тип рисков	Класс рисков	Суть рисков, примеры	Риски изменения внешней среды	Риски форс-мажорных обстоятельств	Природные катастрофы, техногенные катастрофы, не связанные с функционированием рассматриваемой ЭС	Политические риски	Риски изменения правовой среды осуществления функционирования ЭС, риск возникновения военных действий	Макроэкономические риски	Риски изменения экономического окружения рассматриваемой ЭС ¹⁷	Риски изменения управляемой подсистемы ЭС	Риски изменения конъюнктуры	Риски, связанные с изменением качественных и количественных параметров оценки потребительских свойств результатов функционирования ЭС — изменение требований пользователей результатами функционирования ЭС, изменение стоимости или качества необходимых для функционирования ЭС элементов (например, сырья для производственных ЭС или финансовых ЭС)	Технологические риски	Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за физического нарушения нормального функционирования технологических элементов ЭС ¹⁸	Правовые риски	Риски наступления ответственности за причинение ущерба вследствие функционирования ЭС (штатного или нештатного) — экологический вред, решения судебных органов	Риски управления	Проектные риски	Риски невозможности эффективного функционирования
Тип ризиків	Клас ризиків	Сутність ризиків																																										
Ризики зміни зовнішнього середовища	Ризики форс-мажорних обставин	Природні та техногенні катастрофи, що не пов'язані з функціонування економічної системи																																										
	Політичні ризики	Ризики зміни правового середовища функціонування економічної системи, ризик виникнення військових дій																																										
	Макроекономічні ризики	Ризики зміни економічного оточення складної системи																																										
Ризики зміни керованої підсистеми	Ризик зміни кон'юнктури	Ризики, пов'язані зі зміною якісних і кількісних параметрів оцінки споживчих властивостей результатів функціонування економічної системи (зміна вимог користувачів результатами функціонування економічної системи або зміна вартості (якості) необхідних для функціонування економічної системи ресурсів)																																										
	Технологічні ризики	Ризики неможливості ефективного функціонування системи через фізичне порушення нормального функціонування технологічних елементів економічної системи																																										
	Правові ризики	Ризики настання відповідальності за заподіяння шкоди внаслідок функціонування економічної системи																																										
	Проектні ризики	Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через помилки при проектуванні економічної системи (неврахування яких-небудь факторів, помилкові вихідні дані або передумови, що виключають досягнення мети функціонування системи в разі її нор-																																										
Ризики системи, що управляє																																												
Тип рисков	Класс рисков	Суть рисков, примеры																																										
Риски изменения внешней среды	Риски форс-мажорных обстоятельств	Природные катастрофы, техногенные катастрофы, не связанные с функционированием рассматриваемой ЭС																																										
	Политические риски	Риски изменения правовой среды осуществления функционирования ЭС, риск возникновения военных действий																																										
	Макроэкономические риски	Риски изменения экономического окружения рассматриваемой ЭС ¹⁷																																										
Риски изменения управляемой подсистемы ЭС	Риски изменения конъюнктуры	Риски, связанные с изменением качественных и количественных параметров оценки потребительских свойств результатов функционирования ЭС — изменение требований пользователей результатами функционирования ЭС, изменение стоимости или качества необходимых для функционирования ЭС элементов (например, сырья для производственных ЭС или финансовых ЭС)																																										
	Технологические риски	Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за физического нарушения нормального функционирования технологических элементов ЭС ¹⁸																																										
	Правовые риски	Риски наступления ответственности за причинение ущерба вследствие функционирования ЭС (штатного или нештатного) — экологический вред, решения судебных органов																																										
Риски управления	Проектные риски	Риски невозможности эффективного функционирования																																										

	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="276 174 416 376">Ризики системи управління</td> <td data-bbox="416 174 871 376">мального функціонування) Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через збої у системі управління (порушення зворотних зв'язків, неадекватна реакція на інформацію зворотного зв'язку)</td> </tr> </table> <p>* Джерело: згруповано автором</p> <p>Маргасова переписала чужу таблицю, але вказала, що це вона «згрупувала». Звідки взяла? Справжнє джерело не вказано. Плагіат.</p>	Ризики системи управління	мального функціонування) Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через збої у системі управління (порушення зворотних зв'язків, неадекватна реакція на інформацію зворотного зв'язку)	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="887 174 1007 376">ляющей подсистемы ЭС</td> <td data-bbox="1007 174 1487 376">ЭС из-за ошибок при проектировании ЭС (неучет каких-либо факторов, ошибочные исходные данные или предположения, исключение достижения цели функционирования системы в случае ее нормального функционирования)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="887 376 1007 566">Риски системы управления</td> <td data-bbox="1007 376 1487 566">Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за сбоев в системе управления (нарушение обратных связей, неадекватная реакция на информацию обратной связью, ошибки ЛПР)</td> </tr> </table>	ляющей подсистемы ЭС	ЭС из-за ошибок при проектировании ЭС (неучет каких-либо факторов, ошибочные исходные данные или предположения, исключение достижения цели функционирования системы в случае ее нормального функционирования)	Риски системы управления	Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за сбоев в системе управления (нарушение обратных связей, неадекватная реакция на информацию обратной связью, ошибки ЛПР)
Ризики системи управління	мального функціонування) Ризики неможливості ефективного функціонування економічної системи через збої у системі управління (порушення зворотних зв'язків, неадекватна реакція на інформацію зворотного зв'язку)							
ляющей подсистемы ЭС	ЭС из-за ошибок при проектировании ЭС (неучет каких-либо факторов, ошибочные исходные данные или предположения, исключение достижения цели функционирования системы в случае ее нормального функционирования)							
Риски системы управления	Риски невозможности эффективного функционирования ЭС из-за сбоев в системе управления (нарушение обратных связей, неадекватная реакция на информацию обратной связью, ошибки ЛПР)							
21	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Данильян О. Г. та ін. Філософія права. – Харків: Право, 2009. (https://www.twirpx.com/file/867288/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Danilyan_Filosofiya_prava.pdf)</p> <p>Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>						
С. 58.		С. 27–28.						
	<p>На нашу думку, важливо доповнити вище наведений перелік й такими принципами як інтерсуб'єктивність та детермінізм. Принцип інтерсуб'єктивності полягає в тому, що сутність економічної безпеки не розчиняється у свідомості суб'єкта чи в зовнішньому економічному просторі, а розкривається у взаємодії суб'єктів. Виходячи з цієї точки зору, зміст економічної безпеки відображається у нових економічних умовах глобалізації та співіснування економік різних держав. У цьому контексті відбувається перехід від концепції монособ'єкта (індивіда, суспільства) до концепції полісуб'єкта, що знаходить вияв у дискурсі (обміні знаннями та досвідом щодо забезпечення економічної безпеки національної економіки).</p>	<p>Ці концепції намагаються подолати характерне для класичної філософії права протиставлення об'єкта і суб'єкта, буття і свідомості, а отже, прагнуть до урахування об'єктивних умов та ідеї права у процесі створення і застосування законів. Принцип інтерсуб'єктивності означає, що сенс права не розчиняється у свідомості суб'єкта чи зовнішньому соціальному світі, а розкривається у взаємодії (комунікації) суб'єктів (принаймні двох, а в принципі - усіх). Основною конструкцією праворозуміння тут є договір.</p> <p>Характерний для неklasичних концепцій природного права принцип інтерсуб'єктивності виражає такі особливості сучасного соціо-гуманітарного пізнання: а) перехід від концепції монособ'єкта (індивіда чи суспільства) до концепції полісуб'єкта, що виявляється у дискурсі; б) визнання мови як справжньої реальності, завдяки якій <...></p>						
22	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Мацегора О. Ю. Організаційно-економічний механізм реалізації стратегії соціально-економічного розвитку регіону // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2013. – № 16. – С. 130–134. (http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&image_file_name=PDF/VSUNU_2013_16_28.pdf)</p> <p>Стаття Мацегори містить цитату з публікації: Алимов О.М., Микитенко В. В. Стратегічний потенціал – сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку // Продуктивні сили України. – 2006. – №1. – С.135–150, з якою виявлені збіги в дисертації Маргасової.</p>						
С. 64.		С. 132.						
	<p>Однак, у сучасному стихійному середовищі, що змінюється, вибрана стратегія сама по собі не є чинником успіху, не гарантує виживання та успішний розвиток, але приносить певне осмислення дій</p>	<p>...О.М. Алимов та В.В. Микитенко слушно зауважують, що «в сучасному стихійному середовищі, що змінюється, вибрана стратегія, власне, не є чинником успіху, не гарантує виживання та успішний розвиток, але привносить певне осмислення</p>						

<p>і порядок. А успіх притаманний тим національним економікам, чії стратегії орієнтуються на активне використання внутрішнього потенціалу для змін зовнішнього оточення, а не просто здійснюють пристосування та адаптацію до змін у спільному економічному просторі.</p> <p>Маргасова переписала текст зі статті Алімова й Микитенко (2006 р.) без покликання. Оскільки ця стаття відсутня в Інтернеті, наводимо для порівняння цитату зі статті Алімова й Микитенко в статті Мацегори.</p> <p>Відсутність покликання і вступне слово «Однак» мало б справити враження, що це саме Маргасова робить якісь висновки, але це не так. Плагіат.</p>	<p>дій та порядок; успіх притаманний тим підприємствам, галузям та національним економікам, чії стратегії орієнтуються на активне використання внутрішнього потенціалу для змін зовнішнього середовища, а не просто здійснюють пристосування та адаптацію до змін у суспільному економічному просторі» [4].</p> <p>Покликання [4] – це: Алімов О. М., Микитенко В. В. Стратегічний потенціал – сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку // Продуктивні сили України. – 2006. – №1. – С.135–150.</p>
<p>23</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Владимиров А. И. Концептуальные основы национальной стратегии России. Военно-политический аспект. – Автореферат дисс. ... канд. полит. наук. – Москва, 2004. (https://www.dissercat.com/content/kontseptualnye-osnovy-natsionalnoi-strategii-rossii-voenno-politicheskii-aspekt/read/pdf)</p>
<p>С. 64.</p>	<p>С. 15.</p>
<p>У відповідності з вказаним автором вище, необхідно врахувати те, що державна стратегія є особливим різновидом цілеспрямованої владної діяльності держави, спрямованої на сукупність економічних, матеріальних, політичних, психологічних, інституційних та інших факторів, що впливають на зміни національно-державної системи через сформульовані довгострокові генеральні цілі розвитку, які визначають межі та вектор можливих дій суб'єктів системи і прийнятих ними рішень. Стратегія визначає і реалізує сукупність стратегічних (базових) цілей, напрямів існування і дій держави, що забезпечують її розвиток, а також безпеку, розвиток і добробут населення країни. Стратегічна мета – намічений результат дій держави, досягнення якого призводить до суттєвих позитивних змін якості (і міжнародного статусу) самої держави і створює передумови успішного національного розвитку, вона досягається реалізацією системи внутрішніх і зовнішніх стратегічних дій.</p>	<p>Национальная Стратегия - есть целенаправленная деятельность государства по управлению бытием нации, в соответствии с осознанным и избранным нацией Путем, обеспечивающим безусловное сохранение и развитие России как государства, суперэтноса и цивилизации, она должна замысливаться, планироваться и реализовываться масштабами десятилетий, веков, эпох и континентов. Она определяет и реализует совокупность стратегических (базовых) целей, направлений существования и действий государства, обеспечивающих его цивилизационное выживание и развитие, а так же безопасность, развитие и благополучие населения страны.</p> <p><...></p> <p>Стратегическая цель государства - есть наметаемый результат действий государства стратегического масштаба, достижение которого приводит к коренным позитивным изменениям качества (и международного статуса) самого государства и создает предпосылки успешного (безопасного) национального развития, она достигается проведением системы внутренних и внешних стратегических действий.</p>
<p>24</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Безверхая О. Н. Принцип целенаправленности в формировании и реализации экономической политики государства // Известия Оренбургского государственного аграрного университета, 2008, т. 1, №17-1, с. 129–132. (https://cyberleninka.ru/article/n/printsip-tselenapravlenosti-v-formirovanii-i-realizatsii-ekonomicheskoy-politiki-gosudarstva)</p>
<p>С. 65.</p>	<p>С. 129.</p>
<p>Підтвердимо, що формування Стратегії є складним процесом, що включає в себе взаємозв'язки, економічні відносини, закономірності, які зумовлюють цілі, спрямованість і результати реалізації. Складність формування Стратегії і важливість її результативності обумовлюють необхідність дотримання низки вимог, яким має підкорятися цей</p>	<p>Формирование стратегии экономической политики государства есть сложный экономический процесс, включающий в себя взаимосвязи, экономические отношения, закономерности, которые определяют цели, направленность и результаты реализации. Сложность формирования экономической политики и важность ее результатив-</p>

	<p>процес. Більше того, якість формування Стратегії знаходиться в залежності від принципів, що складають науковий початок, основу вимог для її реалізації.</p> <p>Маргасова пише, що вона «підтверджує», але не вказує, що саме вона підтверджує. Покликання на джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ности обуславливают необходимость соблюдения ряда требований, которым должен подчиняться этот процесс. Более того, качество формирования стратегии экономической политики находится в зависимости от принципов, составляющих научное или нравственное начало, основу требований для ее реализации.</p>						
25	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Луканкина Ю. И. Исторические этапы формирования региональной экономической политики // Социально-экономические явления и процессы, 2012, №12, с. 193–197. (https://cyberleninka.ru/article/n/istoricheskie-etapy-formirovaniya-regionalnoy-ekonomicheskoy-politiki)</p>						
	С. 65–66.	С. 196.						
	<p><...> Практика функціонування національної економіки свідчить, що найбільш оптимальною є оцінка ефективності Стратегії за такими напрямками: 1) порівняння прогнозованих показників з фактично досягнутими; 2) міжнародні зіставлення, що дозволяють визначити, чи справила реалізація Стратегії вплив на досягнення більш високих темпів економічного розвитку, зростання добробуту народу, в яких за базу порівняння обирають багато у чому схожі національні економіки, де державний вплив здійснюється іншими методами; 3) співвідношення фактичних і граничних показників економічної безпеки держави.</p> <p>Маргасова переписала текст з книги Бабашкіної (2006 р.) без покликання. Оскільки ця книга відсутня в Інтернеті, наводимо для порівняння цитату з книги Бабашкіної в статті Луканкіної. Плагіат.</p>	<p>По мнению А. М. Бабашкиной, эффективность государственного регулирования можно оценить по следующим основным критериям:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) сравнение прогнозируемых показателей с фактически достигнутыми; 2) международные сопоставления, позволяющие определить, оказало ли регулирование влияние на достижение более высоких темпов экономического развития, роста благосостояния народа, на более рациональное использование ресурсов, в которых за базу сравнения следует избирать во многом схожие национальные экономики, где уровень регулирования больше или меньше; 3) соотнесение фактических и пороговых показателей экономической безопасности страны; в частности, в число показателей экономической безопасности входит возможность страны осуществлять расширенное воспроизводство и др. [1] <p>Покликання [1] – це: Бабашкина А. М. Государственное регулирование национальной экономики. М., 2006.</p>						
26	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Чуприна М. О. Розроблення технологій управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості України // Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Економіка». Вип. 4(2). 2010, т. 18, №10/1, с. 41–47. (https://www.dnu.dp.ua/docs/visnik/fecon/program_56_a3d9401b2e3.pdf)</p>						
	С. 66–67.	С. 44.						
	<p>Погляди на сутність і зміст стратегічного потенціалу дозволяють структурувати його на основі багатолінійного і багаторівневого аналізу, який значно поглиблює можливості об'єктивного усвідомлення процесів, пов'язаних зі змінами у економічній сфері України. Багатолінійний і багаторівневий підхід до осмислення природи СП виділяє набагато складнішу сукупність потенціалів, розділених, як вважаємо, на групи за кількома самостійними основами:</p> <p>1 група – за матеріальною основою. У відповідності з нею СП держави утворюють ресурсний та сировинний потенціали, виробничий (його похідна техніко-технологічний) та енергетичний і його похідна – потенціал енергозбереження (теоретичний, технологічно доступний, економічно доцільний);</p> <p>2 група – за макро-основою. Цю групу складають потенціали: географічний, геополітичний, гео-економічний, глобальних інформаційно-комуніка-</p>	<p>Таблиця 1. Структуризація стратегічного потенціалу економіки держави на засадах інформаційного та синергетичного світосприймання*</p> <table border="1" data-bbox="898 1753 1479 2105"> <thead> <tr> <th data-bbox="898 1753 1026 1854">Класифікація субпотенціалів</th> <th data-bbox="1026 1753 1479 1787">Склад групи субпотенціалів</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="898 1854 1026 1989">За матеріальною основою</td> <td data-bbox="1026 1854 1479 1989">утворюють ресурсний та сировинний потенціали, виробничий (його похідна техніко-технологічний) та енергетичний і його похідна – потенціал енергоефективності</td> </tr> <tr> <td data-bbox="898 1989 1026 2105">За макроосновою</td> <td data-bbox="1026 1989 1479 2105">просторово-територіальний, геополітичний, гео-економічний, глобальних інформаційно-комунікаційних систем, експортний</td> </tr> </tbody> </table>	Класифікація субпотенціалів	Склад групи субпотенціалів	За матеріальною основою	утворюють ресурсний та сировинний потенціали, виробничий (його похідна техніко-технологічний) та енергетичний і його похідна – потенціал енергоефективності	За макроосновою	просторово-територіальний, геополітичний, гео-економічний, глобальних інформаційно-комунікаційних систем, експортний
Класифікація субпотенціалів	Склад групи субпотенціалів							
За матеріальною основою	утворюють ресурсний та сировинний потенціали, виробничий (його похідна техніко-технологічний) та енергетичний і його похідна – потенціал енергоефективності							
За макроосновою	просторово-територіальний, геополітичний, гео-економічний, глобальних інформаційно-комунікаційних систем, експортний							

	<p>ційних, транспортних систем;</p> <p>3 група – за факторною основою. В дану групу входять економічний (його похідні – воєнно-економічний та фінансовий), екологічний, політичний, інноваційно-інвестиційний, соціальний та правовий потенціали;</p> <p>4 група – за основою системного, універсального функціонування. Група об'єднує потенціали: організаційний, управлінський, науковий, трудовий, інтелектуальний, інформаційний, без об'єктивізації яких неможливі будь-які зміни у економічній сфері держави.</p> <p>Маргасова переписує текст або зі статті Чуприни 2010-го року (якої немає в списку літератури до дисертації), або з книги Данилишина 2008-го року (вона є в списку під №57), але будь-яке покликання на джерело відсутнє. При цьому вона «вважає», що це саме вона розподіляє стратегічний потенціал на групи. Плагіат.</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="895 174 1027 315">За факторною основою</td> <td data-bbox="1027 174 1487 315">економічний (його похідні – воєнно-економічний, конкурентний та фінансовий), екологічний, політичний, інноваційно-інвестиційний, соціальний та правовий потенціали</td> </tr> <tr> <td data-bbox="895 315 1027 510">Системного, універсального функціонування</td> <td data-bbox="1027 315 1487 510">організаційний, аналітичний, управлінський, науковий, трудовий та інтелектуальний, без об'єктивізації яких неможливі будь-які зміни як в економічній, так і в енергетичній сферах держави</td> </tr> </table> <p>* Систематизовано та обґрунтовано автором статті за даними [2].</p> <p>Покликання [2] – це: Данилишин Б. М., Микитенко В. В. Феноменологічні альтернативи економічного зростання України: монографія: у 2-х т. – Т. 1. – К.: РВПС України НАН України, ЗАТ «Нічлава», 2008.</p>	За факторною основою	економічний (його похідні – воєнно-економічний, конкурентний та фінансовий), екологічний, політичний, інноваційно-інвестиційний, соціальний та правовий потенціали	Системного, універсального функціонування	організаційний, аналітичний, управлінський, науковий, трудовий та інтелектуальний, без об'єктивізації яких неможливі будь-які зміни як в економічній, так і в енергетичній сферах держави
За факторною основою	економічний (його похідні – воєнно-економічний, конкурентний та фінансовий), екологічний, політичний, інноваційно-інвестиційний, соціальний та правовий потенціали					
Системного, універсального функціонування	організаційний, аналітичний, управлінський, науковий, трудовий та інтелектуальний, без об'єктивізації яких неможливі будь-які зміни як в економічній, так і в енергетичній сферах держави					
27	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Пістунов І. М. Економічна кібернетика: Навч. посібник. – Дніпропетровськ: НГУ, 2009. (https://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/161061/Пістунов%20Економічна%20Кібернетика.pdf?sequence=1)</p>				
	С. 103.	С. 5.				
	<p>Економічна кібернетика – це науковий напрям, що займається застосуванням ідей і методів кібернетики в економічних системах. Найчастіше під економічною кібернетикою розуміють галузь науки, що виникла на стику математики і кібернетики з економікою, включаючи математичне програмування, дослідження операцій, економіко-математичні моделі, економетрію та математичну економію. Економічна кібернетика розглядає економіку, а також її структурні та функціональні ланки як системи, в яких відбуваються процеси регулювання і управління, які реалізуються рухом та перетворенням інформації. Методи економічної кібернетики дають можливість стандартизувати та уніфікувати цю інформацію, раціоналізувати отримання, передачу і обробку економічної інформації, обґрунтувати структуру та склад технічних засобів її обробки.</p>	<p>Економічна кібернетика ж, як один з наукових напрямів кібернетики, – займається додатком ідей і методів кібернетики до економічних систем. У розширеному сенсі під словами економічна кібернетика розуміють область науки, що виникла на стику математики і кібернетики з економікою, включаючи математичне програмування, дослідження операцій, економіко-математичні моделі, економетрику і математичну економію. Економічна кібернетика розглядає економіку, а також її структурні і функціональні частини як складні системи, в яких протікають процеси регулювання і управління, що реалізуються рухом і перетворенням інформації. Методи економічної кібернетики дають можливість стандартизувати і уніфікувати цю інформацію, раціоналізувати отримання, передачу і обробку економічної інформації, обґрунтувати структуру і склад технічних засобів її обробки.</p>				
28	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Контрольная работа на тему: «Современные концепции относительности». (Автор неизвестен) 2009. (https://knowledge.allbest.ru/biology/c-3c0a65635a3ac68a4d53a88521206d37.html)</p>				
	С. 127–128.	С. 43–44.				
	<p>По-друге, під впливом ресурсів, які надходять до системи, та умов, які формуються ззовні, всередині системи повільно накопичуються кількісні зміни і ситуація поступово загострюється: між її окремими елементами розриваються старі зв'язки і виникають нові, зникають деякі старі елементи і зароджуються нові. Зміни, що відбуваються, інколи бувають настільки великими і значними, що система може опинитися в нестійкому стані. Цей рушійний момент в житті системи називають точкою бифуркації (от лат. bifurcus – роздвоєний; в економіці –</p>	<p>4.1 Бифуркации</p> <p>Под влиянием поступающих в систему ресурсов (вещество, энергия, информация) и складывающихся внешних условий в ней медленно накапливаются количественные изменения, ситуация постепенно обостряется: между ее отдельными элементами рвутся старые связи и возникают новые, разрушаются некоторые старые элементы и зарождаются новые. Происходящие изменения иногда бывают столь масштабны и значительны, что система может оказаться в неустойчивом состоянии. Этот поворотный момент в ее жизни называют</p>				

<p>розгалуження структури економічної системи; роздвоєння траєкторії, характеру функціонування соціально-економічної системи).</p> <p>Приведені вище характеристики цього стану, хоча, й нестійкі, але, мають перспективу у напрямі оновлення системи, це точка „вибору” майбутнього шляху розвитку, який визначає співвідношення між двома протилежними тенденціями. З одного боку, ресурсні потоки та випадкові флуктуації провокують підвищення ентропії системи, що призводить до нарощування хаосу і, в кінцевому рахунку, може призвести до її руйнування. З іншого боку, система прагне зберегти стійкість за рахунок переструктурування і формування нового порядку, і таким чином знизити ентропію. Яка з них буде домінуючою, залежить від більшості випадкових факторів і загально визначається зовнішніми та внутрішніми умовами, а також якістю ресурсів, які надходять до системи.</p>	<p>точкой бифуркации (от лат. bifurcus - раздвоенный, вилка).</p> <p>Это состояние, хотя и неустойчиво, но имеет перспективу в плане обновления системы, это точка "выбора" дальнейшего пути развития. Его определяет соотношение между двумя противоположными тенденциями. С одной стороны, ресурсные потоки и случайные флуктуации провоцируют повышение энтропии системы, что ведет к нарастанию хаоса и, в конечном итоге, может привести к ее разрушению. С другой - система стремится сохранить устойчивость за счет переструктурирования и формирования нового порядка, и таким образом снижает энтропию. Какая из них будет преобладать, зависит от множества случайных факторов и во многом определяется внешними и внутренними условиями, а также качеством поступающих ресурсов.</p>
<p>С. 128.</p>	<p>С. 44–45.</p>
<p>Тоді признаємо, що перед системою, яка самоорганізується, в точках біфуркації відкривається множинність варіантів шляхів розвитку. Одночасно, як відомо з результатів, приведених у [22; 95; 359; 390], виникає багато дисипативних динамічних мікроструктур – праобразів майбутніх станів системи – фракталів (англ. fractal – дрібний).</p> <p>Покликання [22] – це: Бесчастний А.В. Механізми регулювання економічної безпеки національної економіки: дис. ... канд. екон. наук. – Донецьк, 2010.</p> <p>Покликання [95] – це: Івашина О.Ф. Інституціоналізація економічного. – Дніпропетровськ: Наука та освіта, 2009.</p> <p>Покликання [359] – це: Юрків Н.Я. Концептуальні моделі економічної безпеки соціально-економічних систем в умовах їх інноваційно-інвестиційної модернізації / Н.Я. Юрків // Проблеми науки. – 2012. – №6. – С.2-8.</p> <p>Покликання [390] – це: Maul, H.W. (1984), Energy, Minerals and Western Security. Baltimore, Johns Hopkins Univ. Press, USA.</p> <p>Очевидно, що перші три покликання фальшиві за датою, четверте – американська праця – тим більше фальшиве.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>4.2 Фракталы</p> <p>В точках бифуркации перед самоорганизующейся системой открывается множество вариантов (поле) путей развития. Одновременно возникает множество диссипативных динамических микроструктур - праобразов будущих состояний системы - фракталов (англ. fractal - дробный).</p>
<p>С. 128.</p>	<p>С. 44–45.</p>
<p>Тоді, у точці біфуркації відбувається своєрідна конкуренція фракталів, здійснюється їх відбір, йде боротьба за виживання в нових умовах. У результаті конкуренції здійснюється випадковий вибір тієї структури, що найбільш адаптивна до зовнішніх і внутрішніх умов, які склалися в цих умовах, що в межах предмета нашого дослідження має особливе значення. Однак, слід зважати і на те, що більшість із фракталів є нежиттєздатними, оскільки є невіддними, з точки зору фундаментальних законів економіки. Вони або повністю руйнуються, або залишаються як окремі рудименти, архаїчні залишки минулого, з якими часто зустрічаємося не тільки в світі природи, але в житті суспільства та економіці (засвідчено у робота [41; 57; 135; 137]).</p> <p>Покликання [41] – це: Власюк О.С. Аналітична оцінка стратегічних напрямів та заходів щодо реа-</p>	<p>В точке бифуркации происходит своеобразная конкуренция фракталов, осуществляется их "отбор", идет "борьба за выживание" в новых условиях. В результате конкуренции происходит самопроизвольный выбор той структуры, которая наиболее адаптивна к сложившимся на данный момент внешним и внутренним условиям.</p> <p>Большинство из фракталов нежизнеспособны, так как оказываются невыгодными с точки зрения фундаментальных законов природы (законы сохранения массы-энергии, энтропии-информации, принцип минимизации энергии и др.). Они либо разрушаются полностью, либо остаются как отдельные рудименты, архаические остатки прошлого, с которыми мы нередко сталкиваемся не только в мире природы, но и в жизни общества, языке и культуре народов.</p>

<p>лізації програми стабілізації економіки України. – К.: НІСД, 1998.</p> <p>Покликання [57] – це: Данилишин Б.М., Микитенко В.В. Феноменологічні альтернативи економічного зростання України (у 2-х тт.). – Т.1. – К.: ЗАТ „Нічлава”, 2008.</p> <p>Покликання [135] – це: Лихачев Д.С. Рождение нового через хаос // Полярность в культуре (сост. В.Е. Багно, Т.А. Новичкова). – СПб: Питер, 1996. – С.10-18.</p> <p>Покликання [137] – це: Ліпкан В.А. Синергетичний і гомеостатичний підходи до системи національної безпеки // Науковий вісник нац. академії внутрішніх справ. – 2003. – № 2.</p> <p>Перші три джерела відсутні в Інтернеті; до того ж покликання [135] – очевидно фальшиве.</p> <p>Покликання [137] фальшиве – там немає такого тексту (знайти цю статтю можна тут: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwi5rOm39LuAAxVm-yoKHV99B38QFn0ECA8QAQ&url=https%3A%2F%2Fgoal-int.org%2Fwp-content%2Fuploads%2F2014%2F03%2F5YNERG_A_PPROACH.doc&usq=AOvVaw2YZEV9MiNHcC8Fm-puVOaw&opi=89978449).</p> <p>Цей, попередній і наступний абзаци мають збіги саме з російською контрольною роботою, а це свідчить про плагіат і фальсифікацію джерел.</p>	
<p>С. 128–129.</p>	<p>С. 45.</p>
<p>Але, навіть якщо система розвивається згідно з цими законами, її майбутнє невизначено і принципово непередбачуване в силу значної ролі випадкового. Саме випадковість виступає винахідником і творцем майбутнього. Випадковий слабкий зовнішній вплив або слабкі флуктуації внутрішніх параметрів, приурочені до визначеного моменту розвитку системи, можуть привести до її великих внутрішніх змін. Флуктуації виникають хаотично, їх кількість велика, але більшість з них згасають, немов відскакуються всі зайві потоки, залишаючи лише ті, які створюють нове стійке макросередовище – аттрактори. Аттрактор притягує до себе велику кількість траєкторій розвитку системи, що визначаються різними початковими значеннями параметрів, створюючи своєрідну основу.</p>	<p>4.3 Аттракторы</p> <p>Но даже, если система развивается сообразно этим законам, картина ее будущего весьма неопределенна и принципиально непредсказуема в силу фундаментальной роли случайного. Именно случайность выступает изобретателем и творцом будущего. Случайное слабое внешнее воздействие или слабые флуктуации внутренних параметров, "приуроченные" к определенному моменту развития системы, могут привести к большим ее внутренним изменениям. Флуктуации возникают хаотично, их огромное количество, но большинство из них затухает, как бы отсекаются все лишние вихревые потоки, остаются только те, которые образуют новые устойчивые макросостояния (структуры) - аттракторы. Аттрактор как бы притягивает к себе множество траекторий развития системы, определяемых разными начальными значениями параметров, создавая своеобразный конус. В качестве его наглядной модели можно использовать рисунок на раковинах некоторых моллюсков.</p>
<p>29</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Коломієць І. Ф., Пабат О. В. Загрози та виклики економічній безпеці держави: синергетичний аспект // Регіональна економіка, 2011, №1, с. 7–13. (http://re.gov.ua/re201101/re201101_007_KolomiyetsI_F,PabatOV.pdf)</p>
<p>С. 129–130.</p>	<p>С. 10.</p>
<p>Поряд із вказаним вище слід признати і те, що для еволюційного розвитку економіки оптимальними є стабільно невеликі значення ентропії, що дозволяє системі впродовж значного періоду бути стабільною. Проте під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників виникають флуктуації різного походження, що спричиняє зростання значення ентропії. Максимальному значенню ентропії відповідає</p>	<p>Оптимальними для еволюційного розвитку системи економічної безпеки є стабільно невеликі значення ентропії, однак через уже згадувані нами флуктуації, підтримка системи в однаково рівноважному стані впродовж тривалого часу є неможливою. Флуктуації можуть виникати під впливом загроз та викликів економічній безпеці різного походження і приводять до швидкого зростання ен-</p>

<p>найбільша непорядкованість системи. У нерівно- важній замкненій системі процеси відбуваються таким чином, щоб ентропія зростала. Однорідний стан має більше значення ентропії, ніж неоднорідний. Оскільки національна економіка є відкритою і незамкненою, то в ній ці процеси можуть відбуватися зі зменшенням ентропії, тобто зі збільшенням порядку. У нерівноважних системах ентропія більш низька, а, отже, система є більш упорядкована, ніж рівноважна. Тоді, якщо рівень ентропії значно зростає та стає загрозливим для системи, то система потрапляє у точку біфуркації – фазу функціонування, в якій система має як мінімум два альтернативні шляхи розвитку – перехід до нового стану або повернення до попереднього.</p> <p>Признаємо, що оптимальним шляхом розвитку національного господарства для розвиненої (складної і структурованої) системи – є той варіант, під час якого економіка перебуватиме у стані відносної стабільності, близькому до гомеостазу (враховуючи сучасний стан її функціонування в умовах ресурсних обмежень і постійного нарощення суспільно-політичних і військово-економічних загроз українському державотворенню – засвідчено дисертантом у науковій праці [176]).</p> <p>Покликання [176] – це: Маргасова В.Г. Система забезпечення стійкості національної економіки та її безпеки: теорія, методологія, практика управління. – Чернігів: Десна Поліграф, 2014.</p> <p>Плагіат.</p>	<p>тропії системи. У випадку зростання ентропії вище за поріг стійкості ($e \rightarrow \infty$), який є індивідуальним для кожної системи економічної безпеки, така система переходить у зону «детермінованого хаосу», що характеризується інтенсивними і часто некерованими ззовні процесами руйнування старих і створення нових укладів. У цій зоні система економічної безпеки держави потрапляє у точку біфуркації (фаза функціонування, в якій система має як мінімум два альтернативні шляхи розвитку – перехід до нового стану або повернення до попереднього). У свою чергу, для варіанту повернення до попереднього стану притаманні кілька сценаріїв, які зображені як 1а, 1б, 1в, 2а, 2б та ін. на рис. 1 і відрізняються подальшою динамікою зміни ентропії системи економічної безпеки.</p> <p>Оптимальним шляхом розвитку для розвиненої (складної і структурованої) системи є варіант На, під час якого система економічної безпеки держави перебуває у стані відносної стабільності близькому до гомеостазу. Саме у достатньо складній системі існує можливість ефективного зрівноважування негативних впливів, у тому числі зовнішніх.</p>
<p>С. 166–167.</p>	<p>С. 11.</p>
<p>Важливим аспектом функціонування оригінальної системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці, з точки зору синергетики, є питання інтенсивності впливу факторів, які можуть вивести її до точки біфуркації. Як уже зазначалося, в нестабільному стані навіть найменший вплив може змінити розвиток цілої системи, а в стані близькому до рівноваги, часто й суттєві фактори мають лише локальне значення і не призводять до зміни стану цієї системи. Водночас, найстійкішою є саме складна система, оскільки в ній зміна параметрів лише одного з компонентів не призводить до зміни всіх інших і виходу системи із рівноваги. Відповідно, складність системи зумовлюється кількістю флуктуацій, яких вона зазнала за певний період часу.</p> <p>Маргасова пише «як уже зазначалося», але ж це не вона зазначала, вона лише наводила цитату зі статті Коломійця та Пабата на с. 130 своєї дисертації, де давала правильне покликання. А тут перше речення виглядає як її власна думка, та й усі інші речення також мають справити враження, що це вона сама все придумала. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Важливим аспектом функціонування системи економічної безпеки держави з точки зору синергетики є питання інтенсивності впливу факторів, які можуть вивести її до точки біфуркації. Вважається, що в нестабільному стані навіть найменший вплив може змінити розвиток цілої системи, а в стані близькому до рівноваги (гомеостазу) часто й суттєві фактори мають лише локальне значення і не призводять до зміни стану цієї системи.</p> <p>Водночас найстійкішою є саме складна система, оскільки у ній зміна параметрів лише одного з компонентів не призводить до зміни усіх інших і виходу системи із рівноваги. Відповідно складність системи зумовлюється кількістю флуктуацій, яких вона зазнала за певний період часу.</p>
<p>30 Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrntei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Степин В. Постнекласика: філософія, наука, культура. – СПб.: Издательский дом «Мір», 2009, с. 249–295. (сторінка сайту http://www.intelros.ru/intelros/reiting/rejting_09/materi_al_sofiy/6154-klassika-neklassika-postneklassika-kriterii-razlicheniya.html), де опублікована копія статті Стьопіна, збережена у вигляді файлу pdf, який розміщений тут: http://false-</p>

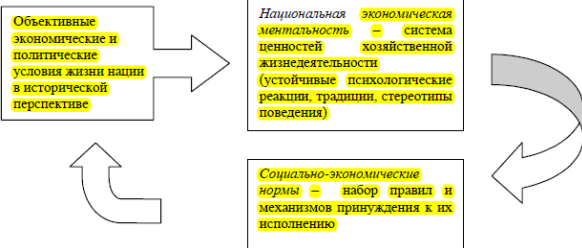
		science.ucoz.ua/Margasova/Stepin_Postneoklassika.pdf) Номери сторінок наведені за файлом pdf.
С. 143.	С. 1.	
<p>Аналізуючи діяльність суб'єкта наукового пізнання, спрямовану на постійне зростання і поглиблення об'єктивно-істинного знання, В. Стьопін охарактеризував етапи еволюції науки як „класику”, „некласику”, „постнеокласику”. При цьому кожний з етапів описується схемою „суб'єкт-засоби-об'єкт”, відрізняючись глибиною рефлексії, модифікацією когнітивно-методологічних засобів, соціокультурних норм і цілей. Поряд із вказаним вище, слід зазначити, що першим критерієм відмінності класичної, некласичної та постнеокласичної раціональності є тип системної організації об'єктів, що освоюються. Для освоєння об'єктів, організованих як прості системи, досить класичної раціональності. Некласичний тип раціональності забезпечує освоєння складних саморегульованих систем, постнеокласичний – складних систем, що саморозвиваються. Кожен з цих типів системних об'єктів представлений у науковому знанні відповідним кластером спеціальних наукових картин світу (дисциплінарних онтологій) і загальнонаукової картини світу. Ці картини задають системно-структурне бачення предмета наукового дослідження і тим самим репрезентують уявлення про те чи іншому типі системної організації досліджуваних об'єктів.</p> <p>На початку абзацу Маргасова згадує Стьопіна без покликання на його роботу, а потім пише «Поряд із вказаним вище, слід зазначити, що», тобто робить вигляд, нібито вона розвиває його висловлювання, а насправді переписує його статтю, до того ж із помилками: замість слова постнеокласичний постійно пише постнеокласичний.</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є недолік перекладу слів «представления о том или ином типе»: вона написала «уявлення про те чи іншому типі». Кричуща безграмотність! Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Первым критерием различения классической, неклассической и постнеклассической рациональности является тип системной организации осваиваемых объектов. Для освоения объектов, организованных как простые системы, достаточно классической рациональности. Неклассический тип рациональности обеспечивает освоение сложных саморегулирующихся систем, постнеклассический – сложных, саморазвивающихся систем.</p> <p>Каждый из этих типов системных объектов представлен в научном знании соответствующим кластером специальных научных картин мира (дисциплинарных онтологий) и общенаучной картиной мира. Эти картины задают системно-структурное видение предмета научного исследования и тем самым репрезентируют представления о том или ином типе системной организации изучаемых объектов.</p>	
С. 143–144.	С. 1.	
<p>Другим критерієм є відмінність в узагальненій схемі методу діяльності. Вона фіксує особливості засобів та операцій (дій) з об'єктом, що досліджується. Кожен новий тип системних об'єктів передбачає відповідну їй схему методу пізнавальної діяльності. Ця схема представлена у структурі основ науки особливим розумінням ідеалів і норм дослідження: ідеалів пояснення і опису, доказовості і обґрунтування, ідеалів будови і побудови наукового знання (засвідчено дисертантом у попередній праці [176]). А, у якості третього критерію відмінності типів раціональності виділяються особливості ціннісно-цільових структур суб'єкта діяльності. Ці структури детерміновані дуалістичним чином. З одного боку, вони повинні відповідати типу системного об'єкта, знання про який повинна виробити наука відповідної історичної епохи, а з іншого – відповідати прийнятним у культурі цієї доби домінуючим цінностям.</p> <p>Покликання [176] – це: Маргасова В.Г. Система забезпечення стійкості національної економіки та її</p>	<p>Вторым критерием выступает различие в обобщенной схеме метода деятельности. Она фиксирует особенности средств и операций (действий) с изучаемым объектом. Каждый новый тип системных объектов предполагает соответствующую ему схему метода познавательной деятельности. Эта схема представлена в структуре оснований науки особым пониманием идеалов и норм исследования: идеалов объяснения и описания, доказательности и обоснования, идеалов строения и построения научного знания. <...></p> <p>Наконец, в качестве третьего критерия различия типов рациональности можно выделить особенности ценностно-целевых структур субъекта деятельности. Эти структуры детерминированы двояким образом. С одной стороны, они должны соответствовать типу системного объекта, знание о котором должна выработать наука соответствующей исторической эпохи, а с другой – соответствовать принятым в культуре этой эпохи доминирующим ценностям.</p>	

<p>безпеки: теорія, методологія, практика управління. – Чернівці: Десна Поліграф, 2014. Тобто Маргасова своєю фразою «засвідчено дисертантом у попередній праці [176] зізнається (засвідчує), що в її монографії, як і в дисертації, теж є плагіат.</p>	
<p>С. 144.</p> <p>Прослідковуючи зміну об'єктів наукових досліджень у класичній, некласичній та постнекласичній науці, варто зауважити, що об'єктами сучасних міждисциплінарних досліджень все частіше стають унікальні системи, які характеризуються відкритістю і саморозвитком, якими є національна економіка та її економічна безпека. Діяльність з такими системами вимагає принципово нових стратегій. Взаємодія з ними людини протікає таким чином, що сама людська дія не є чимось зовнішнім, а неначе включається в систему, видозмінюючи кожного разу поле її можливих станів. Таким чином, необхідно признати, що на етапі фазових переходів, у точках біфуркації виникає спектр можливих сценаріїв розвитку системи. Який з них реалізується, залежить від умов взаємодії системи із середовищем. І якщо ми своїми діями створюємо визначені умови, при яких обмінні процеси із середовищем породжують незрозумілі аттрактори, які втягують систему в певне русло розвитку, то можна вважати, що ми сконструювали ці процеси своєю діяльністю. Але можна розглядати ці ж процеси як природні, як такі, що виражають сутнісні особливості об'єкта, що розвивається. Адже система (національна економіка та її економічна безпека) так влаштована, що реалізація одного з можливих сценаріїв розвитку виступає як умова і характеристика буття системи, як вираз її природи. І якщо ми своєю діяльністю направили розвиток системи по певному руслу, то це, одночасно, і штучне і природне, тобто жорсткі межі між ними стираються. У процесі діяльності із системами, що розвиваються, виникає проблема вибору деякої лінії розвитку із множини шляхів еволюції системи. Причому сам цей вибір незворотний і частіше всього не може бути однозначно прорахований.</p> <p>Маргасова своїми вставками у чужий текст – «варто зауважити, що», «Таким чином, необхідно признати, що» – намагається справити на читача враження, що це нібито вона сама пише такі розумні речення, але це не так. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 13.</p> <p>Объектами современных междисциплинарных исследований все чаще становятся системы, характеризующиеся открытостью и саморазвитием. Деятельность с такими системами требует принципиально новых стратегий. Взаимодействие с ними человека протекает таким образом, что само человеческое действие не является чем-то внешним, а как бы включается в систему, видоизменяя каждый раз поле ее возможных состояний.</p> <p>На этапе фазовых переходов, в точках бифуркации возникает спектр возможных сценариев развития системы. Какой из них реализуется, зависит от условий взаимодействия системы со средой. И если мы своими действиями создаем определенные условия, при которых обменные процессы со средой порождают странные аттракторы, которые втягивают систему в определенное русло развития, то можно считать, что мы сконструировали эти процессы своей деятельностью. Но можно рассматривать эти же процессы как естественные, как выражающие существенные особенности развивающегося объекта. Ведь система так устроена, что реализация одного из возможных сценариев развития выступает как условие и характеристика бытия системы, как выражение ее природы. И если мы своей деятельностью направили развитие системы по определенному руслу, то это одновременно и искусственное, и естественное. Жесткие грани между ними стираются. Искусственное предстает как вариант естественного.</p> <p>В процессе деятельности с развивающимися системами возникает проблема выбора некоторой линии развития из множества возможных путей эволюции системы. Причем сам этот выбор необратим и чаще всего не может быть однозначно просчитан.</p>
<p>С. 144–145.</p>	<p>С. 13–14.</p>
<p>Відтак, дисертантом засвідчено, що орієнтація сучасної науки на дослідження складних систем, що історично розвиваються, істотно перебудовує ідеали і норми дослідницької діяльності. Історичність системного комплексного об'єкта і варіабельність його поведінки передбачають широке застосування особливих способів опису і прогнозування його станів – побудова сценаріїв можливих ліній розвитку системи в точках біфуркації. З ідеалом будови теорії як аксіоматично-дедуктивної системи все більше конкурують теоретичні описи, засновані на застосуванні методу апроксимації, теоретичні схеми, що використовують комп'ютерні програми тощо. При цьому, змінюються уявлення і про стратегії емпіричного дослідження. Ідеал відтворено-</p>	<p>Ориентация современной науки на исследование сложных исторически развивающихся систем существенно перестраивает идеалы и нормы исследовательской деятельности. Историчность системного комплексного объекта и вариабельность его поведения предполагают широкое применение особых способов описания и предсказания его состояний — построение сценариев возможных линий развития системы в точках бифуркации. С идеалом строения теории как аксиоматически-дедуктивной системы все больше конкурируют теоретические описания, основанные на применении метода аппроксимации, теоретические схемы, использующие компьютерные программы, и т.д.</p> <p><...></p>

<p>сті експерименту щодо країн систем повинен розумітися в особливому сенсі. Якщо ці системи типологізуються, тобто якщо можна проекспериментувати над багатьма зразками, кожен з яких може бути виділена в якості одного й того ж початкового стану, то експеримент дасть той самий результат з урахуванням імовірнісних ліній еволюції системи (доведено автором дисертації у роботі [163, 176]).</p> <p>Покликання [163] – це: Маргасова В. Г. Інкорпорація потенціалу ментальності життєзабезпечення до методологічної схеми дослідження стійкості економіки України // Держава та регіон. – 2014. – №5. – С. 42-49.</p> <p>Покликання [176] – це: Маргасова В.Г. Система забезпечення стійкості національної економіки та її безпеки: теорія, методологія, практика управління. – Чернігів: Десна Поліграф, 2014.</p> <p>Тобто цей текст присутній ще у двох працях. Маргасова додає до чужого тексту: «Відтак, дисертантом засвідчено, що», «доведено автором дисертації».</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Изменяются представления и о стратегиях эмпирического исследования. Идеал воспроизводимости эксперимента применительно к развивающимся системам должен пониматься в особом смысле. Если эти системы типологизируются, т.е. если можно проекспериментировать над многими образцами, каждый из которых может быть выделен в качестве одного и того же начального состояния, то эксперимент даст один и тот же результат с учетом вероятностных линий эволюции системы.</p>
<p>С. 145.</p>	<p>С. 14.</p>
<p>Звідси, зауважимо, що відбувається трансформація ідеалу ціннісно-нейтрального дослідження. Об'єктивно істинне пояснення і опис щодо „людино розмірних” об'єктів не тільки допускає, але й припускає включення аксіологічних чинників до складу положень, що їх пояснюють. Виникає необхідність експлікації зв'язків фундаментальних внутрішньонаукових цінностей (пошук істини, зростання знань) із позанауковими цінностями загальноекономічного характеру.</p> <p>Малограмотна вставка «Звідси, зауважимо, що» до чужого тексту. Плагіат.</p>	<p>В этой связи трансформируется идеал ценностно-нейтрального исследования. Объективно истинное объяснение и описание применительно к “человекообразным” объектам не только допускает, но и предполагает включение аксиологических факторов в состав объясняющих положений. Возникает необходимость экспликации связей фундаментальных внутринаучных ценностей (поиск истины, рост знаний) с внеаучными ценностями общесоциального характера.</p>
<p>31</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Степин В. С. О философских основаниях синергетики // Синергетическая парадигма / Под ред. В. Г. Буданова. М., 2006. С. 97–102. (сторінка сайту https://spkurdyumov.ru/philosophy/ofilosofskix-osnovaniyah-sinergetiki-v-s-stepin/, де опублікована копія статті Стьопіна, збережена у вигляді файлу pdf, який розміщений тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Stepin_O_filosofckih_ocr_ovanayah_sinergetiki.pdf)</p> <p>Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
<p>С. 148.</p>	<p>С. 2.</p>
<p>Таким чином, підтвердимо, що синергетика має окреслити свою предметну сферу, визначити систему методологічних принципів дослідження і включити їх до складу сформованої системи наукового знання [16]. Для вирішення цих завдань передбачається: побудова особливої картини досліджуваної реальності (дисциплінарної онтології синергетики); формування ідеалів і норм синергетичного дослідження (пояснення й опису, доказовості та обґрунтування, будови і побудови знань); розробка філософських підстав синергетики, що за-</p>	<p>Междисциплинарность и трансдисциплинарность не противоречат статусу синергетики как особой дисциплины. В этом качестве она сегодня конституируется, и с этим связаны дискуссии относительно ее места в современной системе наук. Она должна очертить свою предметную область, определить систему методологических принципов исследования и включить их в состав сложившейся системы научного знания.</p> <p>Решение этих задач означает:</p> <ul style="list-style-type: none"> • построение особой картины исследуемой реальности (дисциплинарной онтологии синергетики), • формирование идеалов и норм синергетическо-

<p>безпечують обґрунтування її картини досліджуваної реальності, а також її методологічних настанов, що виражають прийняті ідеали і норми дослідження.</p> <p>Знову Маргасова пише «Таким чином, підтверди-мо», а потім переписує чужий текст. Покликання [16] – це стаття 2012-го року, яка не є справжнім джерелом запозиченого тексту. Плагіат.</p>	<p>го исследования (идеалов и норм объяснения и описания, доказательности и обоснования, строения и построения знаний),</p> <ul style="list-style-type: none"> • разработку философских оснований синергетики, обеспечивающих обоснование ее картины исследуемой реальности, а также ее методологических установок, выражающих принятые идеалы и нормы исследования.
<p>С. 148–149.</p>	<p>С. 2.</p>
<p>Усі ці уявлення синергетичної картини досліджуваної реальності вводять образ предмета дослідження як складної системи (економіки України), яка саморозвивається, і саме синергетика вивчає закономірності такої системи. Вона надмірна щодо тих завдань, у яких можна абстрагуватися від розвитку системи та фазових переходів. Але й системи, що розвиваються, в синергетиці вивчаються з особливих позицій, адже акцент робиться на ідеях цілісності, складності на протигагу ідеям елементаризму та редукціонізму. Кожен із цих теоретико-концептуальних підходів (холістський і елементаристський) є сильними ідеалізаціями, але можуть бути розглянуті як додаткові, необхідні для повноти опису процесів саморозвитку. Акцентуючи холістські аспекти, синергетика розкриває низку істотних закономірностей систем, що саморозвиваються, і саме в цьому полягає її перевага, але й її межі.</p>	<p>Все эти представления синергетической картины исследуемой реальности вводят образ предмета исследования как сложной, саморазвивающейся системы. Синергетика изучает закономерности таких систем. Она избыточна по отношению к тем задачам, в которых можно абстрагироваться от развития системы и фазовых переходов (а таких задач в науке множество). Но и развивающиеся системы в синергетике изучаются с особых позиций. Она делает акцент на идеях целостности, сложности в противовес идеям элементаризма и редукционизма. Каждый из этих подходов (холістський і елементаристський) представляют собой сильные идеализации. Но они могут быть рассмотрены как дополнительные (в смысле Н. Бора), необходимые для полноты описания процессов саморазвития. Акцентируя холістские аспекты, синергетика раскрывает ряд существенных закономерностей саморазвивающихся систем. В этом ее достоинство, но в этом и ее границы.</p>
<p>32</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернівці, 2014. (https://nrat.ukrintel.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Герасимова Е. М. Ментальність у структурі цінностей і цілей економічного знання // Мультиверсум. Філософський альманах. – К.: Центр духовної культури. – 2007. – № 62. – С. 71–92. (http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/73846)</p> <p>Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
<p>С. 150.</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Розв'язання проблеми забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці і, відповідно забезпечення високого рівня результативності реалізації авторської Стратегії – є неможливим без урахування особливого історичного досвіду, культури, специфічних принципів і засобів життєзабезпечення, що були здобуті кожним суспільством або цивілізацією протягом багатовікового існування (засвідчено у науковій праці дисертанта [163]). Ці чинники сьогодні визначають рівень ментальності того чи іншого народу.</p> <p>Покликання [163] – це: Маргасова В. Г. Інкорпорація потенціалу ментальності життєзабезпечення до методологічної схеми дослідження стійкості економіки України // Держава та регіон. – 2014. – №5. – С. 42-49. Тобто Маргасова знову засвідчує, що іще в одній її статті є плагіат.</p>	<p>Отже, розв'язання зазначених проблем є неможливим без урахування особливого історичного досвіду, культури, специфічних принципів і засобів життєзабезпечення, що були здобуті кожним суспільством або цивілізацією протягом багатовікового існування. Така ситуація сьогодні визначається як рівень ментальності того чи іншого народу.</p>
<p>С. 150.</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Економічна безпека, як відносно самостійна галузь світоглядних досліджень, формується і розвивається за певними правилами у кожного народу, починаючи з географічного фактору та закінчуючи</p>	<p>Економічні знання, як порівняно самостійна галузь світоглядних досліджень, формуються і розвиваються згідно з певними особливостями життя кожного народу, зазнаючи впливу і географічного</p>

<p>споконвічними есхатологічними уявленнями, а економічна наука, у свою чергу, теоретично розв'язує загальноекономічні проблеми крізь призму національних, тим самим безпосередньо забезпечує універсальний зв'язок економічної науки зі знанням в цілому.</p> <p>Маргасова переписала чужий текст, замінивши філософську науку на економічну науку, а загальнолюдські проблеми на загальноекономічні проблеми. Плагіат.</p>	<p>фактору, і споконвічних есхатологічних уявлень. Філософська наука, своєю чергою, теоретично розв'язує загальнолюдські проблеми буття крізь призму національних проблем, відтак безпосередньо забезпечуючи універсальний зв'язок економічної науки зі знанням в цілому.</p>
<p>С. 195.</p>	<p>С. 1.</p>
<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>3. Доведено, що розв'язання проблеми щодо забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці є неможливим без урахування особливого історичного досвіду, культури, специфічних принципів і засобів життєзабезпечення, що були здобуті суспільством протягом багатовікового існування, що визначається як рівень ментальності народу.</p>	<p>Отже, розв'язання зазначених проблем є неможливим без урахування особливого історичного досвіду, культури, специфічних принципів і засобів життєзабезпечення, що були здобуті кожним суспільством або цивілізацією протягом багатовікового існування. Така ситуація сьогодні визначається як рівень ментальності того чи іншого народу.</p>
<p>33</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Афонін Е. А. та ін. Концептуальні засади взаємодії політики й управління: Навч. посіб. – К.: НАДУ, 2010. (https://www.twirpx.com/file/617772/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Afonin_Konceptualni_zasady.pdf)</p> <p>У цій книзі є цитата з книги: Історія європейської ментальності. – Львів, 2006, з якою виявлені збіги в дисертації Маргасової; цієї книги немає в Інтернеті.</p>
<p>С. 151.</p>	<p>С. 268.</p>
<p>Так, зокрема, менталітет (ментальність) є системою поглядів, оцінок, норм і умонастроїв, що ґрунтується на наявних у цьому суспільстві знаннях і віруваннях і задає разом з домінуючими потребами та архетипами колективного несвідомого ієрархію цінностей, а значить і характерні для представників цієї спільноти переконання, ідеали, схильності, інтереси та інші соціальні установки, що відрізняють цю спільноту від інших (засвідчено у наукових джерелах [108; 254; 288]).</p> <p>Покликання [108] – це: Кенэ Ф. и др. Физиократы. Избранные экономические произведения / П.Н. Ключин (предисл.); пер. с фр., англ. и нем.; Юбилейн. изд. – М. : Эксмо, 2008.</p> <p>Покликання [254] – це: Никифоров А.Л. Соотношение рациональности и свободы в человеческой деятельности // Исторические типы рациональности. – Т.1. – М.: Институт философии РАН, 1995.</p> <p>Покликання [288] – це: Райзберг Б.А. Современный экономический словарь. – М.: ИНФРА-М, 2006.</p> <p>Очевидно, що, по-перше, покликання №108 і 288 не підходять за датою (справжнє джерело – 2006 р.).</p> <p>По-друге, очевидно, що всі три джерела є фальшивими, оскільки вони російськомовні, а збіг виявлений саме з українським джерелом. Плагіат.</p>	<p>Менталітет можна розглядати як "систему поглядів, оцінок, норм і умонастроїв, ґрунтовних на наявних у цьому суспільстві знаннях і віруваннях, які разом із домінуючими потребами й архетипами колективного несвідомого визначають ієрархію цінностей, а отже, й характерні для представників соціальної спільноти переконання, ідеали, схильності, інтереси й інші соціальні установки, що відрізняють цю спільноту від інших" [9, с. 14].</p> <p>Покликання [9] – це: Історія європейської ментальності. – Львів, 2006.</p>
<p>34</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014.</p>	<p>Нуреев Р. М. Экономические субъекты постсоветской России (институциональный анализ). – Москва: Московский общественный научный</p>

	<p>(https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>фонд, 2001. (https://www.twirpx.com/file/139717/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Nureev_Ekonomicheskiye_subekty.pdf) Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
С. 152.	<p>При цьому, признаємо, що економічна ментальність впливає на всі сфери життя суспільства. Особливості економічних цінностей і норм поведінки, властиві тією чи іншою мірою для всіх представників будь-якої етнічної групи, характеризують її національну економічну ментальність. Вплив економічної ментальності на розвиток національної економіки має наступний загальний вигляд (рис. 2.6): економічна ментальність (основний неформальний інститут) формується під впливом об'єктивних умов життя нації і визначає характер соціально-економічних норм (формальних інститутів), які, в свою чергу, формують історичну траєкторію соціально-економічного розвитку нації.</p> <p>Маргасова пише «признаємо, що», а далі переписує стару російську книжку 2001-го року, вислови з якої видає за свої власні. Плагіат.</p>	<p>С. 34.</p> <p>Национальная ментальность влияет на все сферы жизни общества, в том числе и на хозяйственную деятельность. Особенности экономических ценностей и норм поведения, характерные в той или иной степени для всех представителей какой-либо этнической группы, характеризуют ее национальную экономическую ментальность. Влияние национальной экономической ментальности на хозяйственное развитие современной России (как, впрочем, и любой другой страны) выглядит в самом общем виде так (рис. 2.1): национальная экономическая ментальность (основополагающий неформальный институт) формируется под влиянием объективных условий жизни нации и определяет характер социально-экономических норм (формальных институтов), которые, в свою очередь, формируют историческую траекторию хозяйственного развития нации.</p>
С. 153.	 <p>Рис. 2.6. Вплив ментальності на становлення економічних інститутів*</p> <p>* Джерело: згруповано автором</p> <p>Твердження Маргасової про те, що рисунок «згрупований автором», не відповідає дійсності. Насправді він є точною копією рисунка з російської книжки. Плагіат.</p>	<p>С. 35.</p> <p>Рис. 2.1. Влияние ментальности на становление экономических институтов</p>
С. 195.	<p>(Висновки до розділу 2)</p> <p>3. <...> Визнано, що економічна ментальність впливає на усі сфери життя суспільства та формується під впливом об'єктивних умов життя нації і визначає характер соціально-економічних норм (формальних інститутів), які, в свою чергу, формують історичну траєкторію соціально-економічного розвитку нації.</p>	<p>С. 34.</p> <p>Влияние национальной экономической ментальности на хозяйственное развитие современной России (как, впрочем, и любой другой страны) выглядит в самом общем виде так (рис. 2.1): национальная экономическая ментальность (основополагающий неформальный институт) формируется под влиянием объективных условий жизни нации и определяет характер социально-экономических норм (формальных институтов), которые, в свою очередь, формируют историческую траекторию хозяйственного развития нации.</p>
35	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Гайдай Т. В. Теоретико-методологические основы исследования экономической ментальности // Материалы Интернет-конференции «Россия: варианты институционального развития», 25.10–15.12.2006. (http://web.archive.org/web/20220322172820/http://ec)</p>

		socman.hse.ru/data/595/113/1231/Gaidai.pdf
	С. 153.	С. 2–3.
	<p>Щодо структури економічної ментальності – загальноприйнятої концепції не існує. На нашу думку, можна виділити наступні структурні рівні її реалізації: а) рівень несвідомого (підсвідомість, колективне несвідоме, трансперсональна свідомість); б) рівень свідомого (освідомлення, рефлексія); в) рівень індивідуальної ментальності, єдність свідомих і несвідомих (підсвідомих, трансперсональних) цінностей; г) рівень ментальності певної соціальної групи, суспільства, єдності загальноприйнятих в їх межах норм і настанов.</p> <p>Маргасова пише «На нашу думку», а далі переписує матеріали російської конференції 2006-го року, вислови з якої видає за свої власні. Плагіат.</p>	<p>Структурные уровни экономической ментальности. В экономической ментальности можно, на наш взгляд, вычленить следующие уровни ее реализации:</p> <ul style="list-style-type: none"> • уровень бессознательного (подсознание, коллективное несознательное, трансперсональное сознание); • уровень сознательного (осознание, рефлексия). • уровень индивидуальной ментальности, единство сознательных и несознательных (подсознательных, трансперсональных) ценностей; • уровень ментальности определенного социального группы, сообщества, единство общепринятых в их пределах норм и установок.
	С. 153.	С. 2.
	<p>При цьому, основними елементами економічної ментальності – є, на твердження дисертанта, стереотипи споживання, норми і зразки соціальної взаємодії, організаційні форми господарської життєдіяльності, ціннісно-мотиваційне відношення до праці і до багатства, ступінь сприйняття зарубіжного досвіду (рис. 2.7).</p> <p>Маргасова пише «на твердження дисертанта», а насправді переписує або ж із цих самих матеріалів російської конференції 2006-го року, де цитується стаття Ю. Латова та інших, або ж саму цю статтю. Перестановка місцями частин речення є способом обійти програми пошуку плагіату. Плагіат.</p>	<p>Так, российские авторы Ю. Латов, Н. Латова, Т. Вуколова следующим образом определяют суть данного понятия: «Экономическую ментальность характеризуют экономические ценности и нормы поведения, характерные в той или иной степени для представителей какой-либо группы. Важнейшими составляющими экономической ментальности являются ценностно-мотивационное отношение к труду и богатству, нормы и образцы социального взаимодействия, стереотипы потребления, организационные формы хозяйственной жизнедеятельности, степень восприимчивости к зарубежному опыту.»¹</p> <p>Покликання [1] – це: Экономическая ментальность россиян: Тула - Россия - мир (грантовое исследование № КТК-292-2-02. Ю.В. Латова, Н.В. Латова, Т.С. Вуколовой) // http://www.ecsocman.edu.ru/db/msg/115492.html (Цей сайт зараз не працює).</p>
36	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Латов Ю. В., Латова Н. В. Экономическая ментальность как неформальный институт российской экономики. – В кн.: Нуреев Р.М., Дементьев В.В. (ред.) Постсоветский институционализм. – Донецк: Каштан, 2005. – С. 347–374. (https://www.twirpx.com/file/2111627/, копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Latov_Latova_Ekonomicheskaya_mentalnost.pdf)</p>
	С. 153.	С. 350–351.
	<p>Таким чином, приведемо уточненні дефініційні значення та визначення окремих економічних понять. Зокрема, стереотипи споживання – уявлення про нормальний споживчий бюджет і про бажані тенденції його зміни можуть варіюватися у різних народів в дуже широких межах. Різні стереотипи споживання обумовлюють і різні підходи до виробництва в структурі національної економіки: або більше працювати і більше отримувати, або працювати як можна менше, забезпечуючи стандартні потреби.</p> <p>Маргасова робить вигляд, що це її висновки</p>	<p>Стереотипы потребления. Представления о нормальном потребительском бюджете и о желательных тенденциях его изменения могут варьироваться в очень широких пределах. <...></p> <p>Разные стереотипы потребления обуславливают и разные подходы к производству: либо больше работать и больше получать, либо работать как можно меньше, обеспечивая стандартные потребности.</p>

<p>(«Таким чином, приведемо»), а насправді переписує текст із чужої статті. Плагіат.</p>	
<p>С. 154.</p>	<p>С. 351–352.</p>
<p><i>Цінності, мотиви, норми, зразки економічної поведінки</i> – люди по-різному відносяться до своїх партнерів з виробничого процесу. Для освіченого сучасника природна думка про те, що люди спочатку рівні, що людина цінна не тим, якої вона раси, національності, прізвища тощо, а своїми власними діловими якостями. Однак навіть в цей час спілкування людей як рівного з рівним аж ніяк не є загальноприйнятим, а в доіндустріальних економічних системах дискримінація – поділ людей на „своїх” і „чужих” – взагалі є загальним правилом.</p>	<p>Норми и образцы взаимодействия хозяйствующих субъектов. Люди по-разному относятся к своим партнерам по производственному процессу. Для просвещенного современника естественна мысль о том, что люди изначально равны, что человек ценен не тем, какой он расы, национальности, пола, возраста и т.д., а своими собственными деловыми качествами. Однако даже в настоящее время общение людей как равного с равным отнюдь не является общепринятым. В доиндустриальных же экономических системах дискриминация – деление людей на "своих" и "чужих" – была общим правилом.</p>
<p>С. 154.</p>	<p>С. 351.</p>
<p><i>Ціннісно-мотиваційне ставлення до праці та багатства</i> – найважливішим і водночас компонентом господарської культури, який найбільш легко фіксується, є ціннісно-мотиваційне ставлення до праці і до багатства (як до результату праці). Праця може трактуватися і як принизливе заняття, і як єдино можливий шлях самореалізації людини. Відповідно, в одному випадку праця виступає лише як засіб досягнення мети, в іншому ж – як одна з цілей життєдіяльності нормальної людини. Зароблене працею багатство також може і вітатися, і засуджуватися. Природно, що поклоніння перед багатством або його засудження не можуть не впливати на максимізуючу поведінку індивіда, підстьобуючи його або обмежуючи.</p> <p>Переписуючи чужий текст собі в дисертацію під виглядом свого, Маргасова видалила речення про «велику російську літературу». Але російські вуха в її дисертації все одно стирчать. Плагіат.</p>	<p>Ценностно-мотивационное отношение к труду и к богатству (трудовая этика). Важнейшим и одновременно наиболее легко фиксируемым компонентом хозяйственной культуры является ценностно-мотивационное отношение к труду и к богатству (как к результату труда).</p> <p>Труд может трактоваться и как унижающее занятие, и как единственно возможный путь самореализации человека. Соответственно, в одном случае труд выступает лишь как средство достижения цели, в другом же – как одна из целей жизнедеятельности нормального человека. <...></p> <p>Заработанное трудом богатство также может и приветствоваться, и осуждаться. <...> Если в Америке богатство фетишизируется, то в России оно всегда морально осуждалось. Поэтому великая русская литература XIX в. не знает ни одного положительного образа предпринимателя и богатого человека, поэтому в XX в. такой широкой популярностью пользовался лозунг "экспроприации экспроприаторов". Естественно, что преклонение перед богатством или его осуждение не могут не влиять на максимизирующее поведение индивида, подстегивая его или ограничивая.</p>
<p>С. 155.</p>	<p>С. 352.</p>
<p><i>Уявлення про прийняття та переваги організаційних форм господарської життєдіяльності</i> – господарська поведінка людей значною мірою залежить від того, які загальноприйняті стереотипи взаємовідносин суспільства та індивіда. Саме організаційні форми існування господарської культури задають ті форми організації праці, взаємовідносин держави та бізнесу, які вважаються нормальними, яких індивід зобов'язаний дотримуватися, якщо він не бажає відчувати суспільного осуду. Головним стереотипом, що стосуються організаційних форм, є схильність до самостійної, індивідуальної або групової, колективної діяльності. У будь-якому суспільстві, зазвичай, обов'язково представлені одночасно і індивідуалістичні і колективістські цінності, але їх пропорції можуть бути дуже різними.</p>	<p>Организационные формы. Хозяйственное поведение людей в огромной степени зависит от того, каковы общепринятые стереотипы взаимоотношений общества и индивида. Именно организационные формы хозяйственной культуры задают те формы организации труда, взаимоотношений государства и бизнеса, которые считаются нормальными, которых индивид обязан придерживаться, если он не желает испытывать общественное осуждение. В любом обществе обязательно представлены одновременно и индивидуалистические, и коллективистские ценности, но их пропорции могут быть очень разными.</p>
<p>С. 155.</p>	<p>С. 352.</p>
<p><i>Ступінь сприйняття зарубіжного досвіду</i> – успіх або провал національного економічного розвитку багато в чому залежить від того, як національна господарська культура реагує на передовий зару-</p>	<p>Степень восприимчивости к чужому/зарубежному опыту. Успех или провал национального экономического развития во многом зависит от того, как национальная хозяйственная</p>

	біжний досвід – відторгає його, творчо сприймає або механічно копіює.	культура реагирует на передовой зарубежный опыт – отторгает его, творчески воспринимает или механически копирует.
37	Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	Полежаев Д. В. Русский менталитет: опыт социально-философского анализа. – Автореферат дисс. ... докт. филос. наук. – Волгоград, 2011. (https://www.dissercat.com/content/russkii-mentalitet-opyt-sotsialno-filosofskogo-analiza/read/pdf)
	С. 158.	С. 19.
	<...> Тоді, менталітет суспільства є складною системою, що включає в себе, щонайменше, два рівні: зовнішній, вітальний, значною мірою рухливий, пов'язаний безпосередньо з мінливими життєвими обставинами, в тому числі природними, соціально-економічними, політико-ідеологічними та ін., і внутрішній – інертний, більш стійкий, що представляє собою у певному сенсі „ядро”, яке і коригує ментальні установки, „відновлюючи” їх, приводячи до єдиного знаменника, наскільки це можливо, індивідуальні ментальності.	Диссертант рассматривает менталитет общества как сложную систему, включающую в себя, по меньшей мере, два уровня: внешний, витальный, в значительной степени подвижный, связанный напрямую с изменяющимися жизненными обстоятельствами, в том числе природными, социальными, политико-идеологическими и др., и внутренний – инертный, более устойчивый, представляющий собой в определенном смысле «ядро», которое и корректирует ментальные установки, «восстанавливая» их, приводя к единому знаменателю, насколько это возможно, индивидуальные ментальности.
38	Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	Алексеев П. В., Панин А. В. Философия. – М.: ТК Велби, Изд.-во Проспект, 2005. (https://libgen.is/book/index.php?md5=BOC52162BF7AA77921072290A8156A23 , копія файла тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Alekseyev_Panin_Filosofiya.pdf)
	С. 182.	С. 462–463.
	Зауважимо, що поняття „підсистема” вироблено задля ґрунтовного аналізу складноорганізованих систем, що саморозвиваються, коли між елементами і системою є „проміжні” комплекси, більш складні, ніж елементи, але менш складні, ніж сама система. Вони об'єднують в собі різні частини, в цьому випадку елементи, системи, у своїй сукупності здатні до виконання єдиної системи. Будучи елементом системи, підсистема у свою чергу виявляється системою щодо елементів, що її складають. Аналогічно і з відносинами між поняттями „система” і „елемент”: вони переходять один в одного. Доказом плагиату Маргасової є переклад нею фрази «разные части (элементы) системы, в своей совокупности способные к выполнению единой (частной) программы системы». У неї вийшло ось так: «різні частини, в цьому випадку елементи, системи, у своїй сукупності здатні до виконання єдиної системи». Вийшла очевидна дурня: «елементи, системи... здатні до виконання системи»!	Понятие «подсистема» выработано для анализа сложноорганизованных, саморазвивающихся систем, когда между элементами и системой имеются «промежуточные» комплексы, более сложные, чем элементы, но менее сложные, чем сама система. Они объединяют в себе разные части (элементы) системы, в своей совокупности способные к выполнению единой (частной) программы системы. Будучи элементом системы, подсистема в свою очередь оказывается системой по отношению к элементам, ее составляющим. Аналогично обстоит дело с отношениями между понятиями «система» и «элемент»: они переходят друг в друга.
39	Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)	Буркальцева Д. Система обеспечения экономической безопасности государства: необходимые формирования и структурные составляющие // Наука и инновации, 2013, №5(123), с. 29–33. (https://cyberleninka.ru/article/n/sistema-obespecheniya-ekonomicheskoy-bezopasnosti-gosudarstva-neobhodimost-formirovaniya-i-strukturnye-sostavlyayuschie)

<p>С. 183.</p>	<p>При цьому, специфічні функції ССЗСЄЄБ полягають не лише у моніторингу та ідентифікації загроз, реалізації адекватних заходів щодо їхнього уникнення, нейтралізації чи мінімізації наслідків за допомогою відповідного інструментарію (а й у реалізації семи специфічних функціоналів – розкрито на рис. 2.14):</p> <ul style="list-style-type: none"> - захисна функція полягає в створенні соціально-економічних ресурсів, необхідних і достатніх для забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці, їх захисту від нераціонального використання та руйнувань, що можуть завдати збитків національній економіці, а також захист останньої від зовнішнього соціально-економічного втручання; - регулююча функція передбачає нейтралізацію загроз і забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці за допомогою державного та ринкового механізмів. Механізм ринкового регулювання – об'єктивна основа нейтралізації загроз, що виникають (за допомогою цін та конкуренції економіка повертається в рівноважний стан), а державне регулювання доповнює та посилює ринковий механізм. Однією з цілей державного регулювання є забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці, що, у свою чергу, спрямоване на забезпечення рівноваги між заощадженнями та інвестиціями, макроекономічної стабільності, підтримання стійкого економічного зростання; 	<p>С. 31.</p> <p>Цель и приоритеты системы обеспечения экономической безопасности должны достигаться в процессе реализации ее функций.</p> <p>Защитная функция заключается в создании социально-экономических ресурсов, необходимых и достаточных для обеспечения ЭБ, их охраны от нерационального использования, а также защите национальной экономики от внешнего социально-экономического вмешательства.</p> <p>Регулятивная функция предусматривает устранение угроз и обеспечение экономической безопасности с помощью государственного и рыночного механизмов, каждый из которых имеет свои функции, объекты и субъекты, методы и инструменты. Рыночная регуляция – объективная основа нейтрализации возникающих угроз. С помощью цен и конкуренции экономика возвращается в равновесное состояние. Этот механизм является носителем индивидуальных и групповых интересов, тогда как государство, которое представляет национальные экономические интересы, призвано координировать действия субъектов с учетом баланса их интересов на всех уровнях. Характер госрегулирования может колебаться от дополнения и усиления рыночного механизма до компенсации его ограниченных возможностей. Одной из его целей является оптимизация уровня ЭБ национальной экономики, что, в свою очередь, обеспечивает равновесие между сбережениями и инвестициями, макроэкономическую стабильность, поддерживает устойчивый экономический рост, создает экономические и правовые условия функционирования экономических субъектов и обеспечивает их экономическую безопасность.</p>
<p>С. 185.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - попереджувальна (превентивна) функція специфічної виконання завдань ССЗСЄЄБ спрямована на попередження критичних ситуацій в економічних процесах і явищах, що потребує розроблення низки заходів соціально-економічного та організаційно-технічного характеру, з метою передбачення загроз і небезпек, а також підвищення захисної функції; - соціальна функція визначає здатність системи забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці здійснювати взаємореалізацію інтересів суб'єктів господарювання та соціальних груп, а також можливість найповнішого задоволення різноманітних потреб усіх членів суспільства в небезпечних умовах. Реалізація цієї функції сприяє формуванню високого рівня життя населення і гарантує виконання соціально-економічних прав і свобод громадян (остання деталізовано у роботі [35, с. 56-58]). <p>Покликання [35] – це: Варналій З.С., Буркальцева Д.Д., Саєнко О.С. Економічна безпека України: проблеми та пріоритети зміцнення. – К.: Знання України, 2011. Серед авторів – Діана Буркальцева, автор статті, з якої Маргасова переписала собі в дисертацію текст без покликання на справжнє джерело. Плагіат.</p>	<p>С. 31.</p> <p>Предупредительная (превентивная) функция системы направлена на прогнозирование и предупреждение критических ситуаций, которые требуют мероприятий социально-экономического и организационно-технического характера. Основу информационных ресурсов, которые обеспечивают реализацию превентивной функции, составляет комплекс критериев и показателей-индикаторов. Эта информация играет определяющую роль в диагностике состояния экономической системы и открывает возможности его коррекции на основе разработанной программы.</p> <p>Социальная функция определяет способность системы обеспечения национальной экономической безопасности осуществлять взаимореализацию интересов субъектов экономики и социальных групп, а также возможность полного удовлетворения разнообразных потребностей всех членов общества в опасных условиях. Реализация этой функции способствует формированию высокого уровня жизни населения и гарантирует выполнение социально-экономических прав и свобод граждан.</p>

40	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Крысов В. В. Развитие экономического дискурса: какую реальность изучает экономика // История и современность глазами молодых: Россия в современном мире / Фил. РГГУ в г. Железнодорожном. – М.: РГГУ, 2010. – С. 3–7. (https://www.academia.edu/3421292/Развитие_экономического_дискурса_какую_реальность_изучает_экономик) а) Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
	С. 202–203.	С. 4.
	<p>При цьому, кожен із перерахованих типів дискурсу створює особливі «сфери обговорення» щодо національної економіки, державного розподілу благ, макроекономічних процесів та інших аспектів економічної реальності. Таким чином, можна признати, що економічні дискурси дробляться, разом із поглибленням розуміння та організації процесів репрезентації економічної дійсності. Кожен дискурс існує у своїх контекстах, тобто в тій реальності, разом з якою він розвивається (і, можливо, визначає її існування). Всі вони існують в цей момент одночасно і можуть конфліктувати як у свідомості індивіда, у способах пізнання, так і в громадській думці. Реальність-конструкт, створений на основі однієї форми пізнання в межах певного дискурсу, аналізують і пізнають з використанням інших дискурсів. Отже, метою синергетичного дискурсу ССЗСБЕБ є: висвітлення явищ і процесів у національній економіці; інформування про її стан; формування певного ставлення до різних змін та спонукання до певних дій; дослідження напрямків розвитку національної економіки, а також соціально-економічного розвитку держави.</p>	<p>Научный экономический дискурс развивается в рамках разных экономических научных школ и даже парадигм; помимо него существуют и развиваются политический и обывательский экономические дискурсы с вариантами в сторону новостной журналистики и массовой публицистики. Каждый из перечисленных типов дискурса создаёт особое "поля обсуждения" по отношению к рыночной экономике, государственному распределению благ, макроэкономическим вопросам и другим аспектам экономических реальностей. Таким образом, экономические дискурсы дробятся вместе с углублением понимания и организации экономической действительности.</p> <p>Каждый дискурс существует в своих контекстах, то есть в той реальности, вместе с которой он развивается (и, возможно, определяет её существование). Все они существуют в данный момент одновременно и могут конфликтовать как в сознании индивида, в способах познания, так и в общественном мнении. Реальность-конструкт, созданный на основе одной формы познания в рамках определённого дискурса, анализируют и познают с использованием других дискурсов. Научно организованное сознание имеет возможность переключаться при восприятии разных конструктов на соответствующие типы дискурса, но недостаточно развитое сознание подобная практика может привести к различным формам когнитивного диссонанса.</p>
41	<p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Агафонкина Н. В. и др. Формирование целевых программ управления развитием с использованием векторных операторных оргграфов // Вестник Воронежского государственного технического университета, 2009, №12, с. 123–129. (https://cyberleninka.ru/article/n/formirovanie-tselevykh-programm-upravleniya-razvitiem-s-ispolzovaniem-vektornyh-operatornyh-orgrafov) Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
	С. 279.	С. 1.
	<p>Економіко-математична модель знакових, зв'язаних знакових, функціональних знакових графів є розширенням математичної моделі графів. Крім графа $G(X, E)$, в модель включаються такі компоненти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Множина параметрів вершин (фактори ситуації) (X). Кожній вершині з їх множини X може співставлятися набір параметрів V. 2. Функціонал перетворення дуг $F(V, E)$, що ставить у відповідність кожній дузі або вагу, або функцію. <p>Неграмотний вислів: «функціонал, що ставить у</p>	<p>Математическая модель знаковых, взвешенных знаковых, функциональных знаковых оргграфов, то есть ориентированных графов, является расширением их математической модели. Кроме оргграфа $G(X, E)$, в модель включаются и другие компоненты.</p> <p>Множество параметров вершин $V = \{v_i i \leq N = X \}$. В соответствие каждой вершине x_i ставится ее параметр $v_i \in V$.</p> <p>Функционал преобразования дуг $F(V, E)$. В соответствие каждой дуге ставится либо знак, либо вес, либо функция.</p>

<p>відповідність...». Плагіат.</p>	
<p>С. 279–280.</p>	<p>С. 1.</p>
<p>Якщо функціонал має вигляд:</p> $F(V_I, V_J, E_{IJ}) = f(V_I, V_J), \quad (3.3)$ <p>то така модель є функціональним знаковим графом.</p> <p>На розширених таким чином графах вводиться поняття імпульсу і імпульсного процесу в дискретно часовому просторі. Імпульсом $P_i(n)$ у вершині x_i у момент часу $n \in \mathbb{N}$ називається зміна параметра в цій вершині в момент часу n:</p> $P_i(n) = v_i(n) - v_i(n-1). \quad (3.4)$ <p>При цьому, нове значення параметра в вершині x_i визначатимемо співвідношенням:</p> $v_i(n) = v_i(n-1) + \sum_{j=1}^N F(V_I, V_J, E_{IJ}) P_j(n-1) + P_i^o(n) \quad (3.5)$ <p>Текст і формули однакові. Плагіат.</p>	<p>Если функция имеет вид:</p> $F(v_i, v_j, e_{ij}) = f_{ij}(v_i, v_j)$ <p>то такая модель называется функциональным знаковым орграфом.</p> <p>На расширенных таким образом орграфах вводится понятие импульса и импульсного процесса в дискретном временном пространстве.</p> <p>Импульсом $P_i(n)$ в вершине x_i в момент времени $n \in \mathbb{N}$ называется изменение параметра в этой вершине в момент времени n:</p> $P_i(n) = v_i(n) - v_i(n-1).$ <p>Значение параметра в вершине x определяется соотношением:</p> $v_i(n) = v_i(n-1) + \sum_{j=1, j \neq i}^N F(v_i, v_j, e_{ij}) P_j(n-1) + P_i^o(n).$
<p>С. 280.</p>	<p>С. 2.</p>
<p>Тут, маємо на увазі, що $P_i^o(n)$ – зовнішній імпульс, внесений у вершину x_i у момент часу n. З кінцево-різницевого рівнянь (3.4) і (3.5) легко отримати рівняння для імпульсу в досліджуваному процесі:</p> $P_i(n) = \sum_{j=1}^N F(V_I, V_J, E_{IJ}) P_j(n-1) + P_i^o(n) \quad (3.6)$ <p>Тут Маргасова, переписуючи формулу, пропустила дві дужки. Плагіат.</p>	<p>Здесь $P_i^o(n)$ — внешний импульс, вносимый в вершину e_i в момент времени n. Из двух последних конечно-разностных уравнений легко получить уравнение для импульса в исследуемом процессе:</p> $P_i(n) = \sum_{j=1, j \neq i}^N F(v_i, v_j, e_{ij}) (P_j(n-1) + P_i^o(n)).$
<p>42 Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Рыжаков А. Н., Щербина О. А. Современные проблемы математического моделирования в исследовании операций // Динамические системы, 2006, вып. 21, с. 115–129. (http://dynsys.cfuv.ru/wp-content/uploads/2016/12/012ryzhakov.pdf, копія файлу тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Ryzhakov_Scherbina_So_vr_problemy.pdf)</p>
<p>С. 406.</p>	<p>С. 118–119.</p>
<p>Парадигми моделювання розрізняються за типом моделей (статичні, динамічні, безперервні, дискретні, детерміновані, стохастичні, нечіткі, моделі з „м'якими обмеженнями”), по різним методам аналізу моделей дослідження операцій (наприклад, імітація, оптимізація, багатокритеріальна оптимізація, нечітка оптимізація).</p> <p>При моделюванні реальних і досить складних систем навряд чи виявиться можливим і достатнім створення лише однієї моделі, яка адекватно описує всі підсистеми модельованої системи та їх взаємодію. Подібна загальна модель була б занадто складною як для розуміння, так і для налагодження. Зазвичай складна система може бути описана за допомогою комплексу моделей, які можливо належать різним методам або навіть традиціям моделювання. Зрозумілою є актуальність інтеграції моделей при вирішенні цих завдань. Мультипарадигмальність моделювання, яке визначається як</p>	<p>Парадигмы моделирования различаются по типу моделей (например, статические, динамические, непрерывные, дискретные, детерминированные, стохастические, нечеткие, модели с „мягкими ограничениями”), по различным методам анализа моделей исследования операций (например, имитация, оптимизация, многокритериальная оптимизация, нечеткая оптимизация). Кроме этого, в рамках тех или иных парадигм моделирования для решения соответствующих задач разрабатываются специализированные решатели.</p> <p>При моделировании реальных и достаточно сложных систем вряд ли окажется возможным и достаточным создание лишь одной модели, адекватно описывающей все подсистемы моделируемой системы и их взаимодействие. Подобная всеобщая модель была бы слишком сложна как для понимания, так и для отладки. Обычно сложная система может быть описана с помощью комплек-</p>

<p>ефективне доповнення всіх відповідних парадигм моделювання, є одним з важливих аспектів моделювання складних систем.</p> <p>Маргасова, коли переписувала собі в дисертацію чужий текст, зробила помилку: написала «Мультипарадигмальності моделювання», а треба було – «Мультипарадигмальне моделювання». Плагіат.</p>	<p>са моделей, возможно принадлежащих различным парадигмам или даже традициям моделирования. Понятна актуальность интеграции моделей при решении этих задач. Мультипарадигмальное моделирование [23], определяемое как эффективное приложение всех подходящих парадигм моделирования, является одним из важных аспектов моделирования сложных систем.</p>
<p>С. 407.</p>	<p>С. 116.</p>
<p>Під моделлю при цьому розуміється „еквівалент” об’єкта, що відображає в математичній формі найважливіші його властивості – закони, яким він підпорядковується, зв’язки, властиві складовим його частинам, тощо.</p>	<p>Под моделью при этом понимается «„эквивалент” объекта, отражающий в математической форме важнейшие его свойства — законы, которым он подчиняется, связи, присущие составляющим его частям, и т.д.» ([2, с. 8]).</p>
<p>С. 407–408.</p>	<p>С. 116.</p>
<p>Модель досліджуваного об’єкта, що відображає в математичній формі найважливіші його властивості – закони, яким він підпорядковується, зв’язки між його складовими елементами тощо.</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є відсутність дієслова в цьому реченні, яке є в оригіналі. Плагіат.</p>	<p>На первом этапе выбирается (или строится) модель исследуемого объекта, отражающая в математической форме важнейшие его свойства — законы, которым он подчиняется, связи между его составляющими элементами, и т. д.</p>
<p>С. 408–409.</p>	<p>С. 116.</p>
<p>Моделювання реальних складних систем на базі сучасних комп’ютерних технологій робить актуальним впровадження середовищ моделювання, що дозволяють уникнути рутинних циклів моделювання. В даний час надзвичайно актуальні питання автоматизації різних аспектів математичного моделювання: вибору і побудови моделей, запису моделей у формі, близькій до звичайної математичної записи, створення бібліотек розв’язків, програмне забезпечення, призначене для вирішення розглянутої математичної задачі).</p> <p>Марасова не змогла перекласти українською слово «решатель» (solver), написала «розв’язків». Плагіат.</p>	<p>Моделирование реальных сложных систем на базе современных компьютерных технологий делает актуальным внедрение сред моделирования [9], позволяющих переложить многие рутинные задачи цикла моделирования на компьютер. В настоящее время чрезвычайно актуальны вопросы автоматизации различных аспектов математического моделирования: выбора и построения моделей, записи моделей в форме, близкой к обычной математической записи, создание библиотек решателей (решатель (solver) — программное обеспечение, предназначенное для решения рассматриваемой математической задачи).</p>
<p>43</p> <p>Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернівці, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Модестов А. А. Функциональное моделирование вредоносных воздействий на критически важные сегменты информационной сферы. – Дисс. ... канд. техн. наук. – Воронеж, 2008.</p> <p>(Інформація про дисертацію та фрагменти її тексту викладені на сайті https://www.dissercat.com/content/funktsionalnoe-modelirovanie-vredonosnykh-vozdeystviy-na-kriticheski-vazhnye-segmeny-inform, ця сторінка сайту збережена у вигляді файла pdf, який розміщений тут: http://false-science.ucoz.ua/Margasova/Modestov_site_pro_diss.pdf)</p> <p>Номери сторінок наведені за файлом pdf.</p>
<p>С. 408.</p>	<p>С. 4.</p>
<p>Метод структурного моделювання органічно поєднується з методами математичної статистики та є потужним засобом дослідження в тих сферах наукової діяльності, які сьогодні поки ще не розташовують розвиненим арсеналом формалізованих</p>	<p>Методи функціонального моделювання оновлюються на наступних принципах [41]. Во-первых, структурный подход к рассмотрению проблемы позволяет иерархически распределять получаемую о предметной области информацию</p>

<p>методів та ґрунтується на наступних принципах:</p> <ul style="list-style-type: none"> - по-перше, структурний підхід до розгляду проблеми дозволяє ієрархічно розподіляти інформації про предметну область за рівнями. Таким чином, забезпечується подання інформації та окреслюється предмет дослідження з прийнятним обсягом нової інформації на кожному новому рівні; - по-друге, передбачається відділення організаційної структури і речових компонентів структури від предметних функцій та архітектури інформації. Це означає, що у даному випадку розглядаються функціональні зв'язки і логічна структура інформації. Цей принцип випливає з того припущення, що моделюються процеси складаються з взаємопов'язаних і взаємозалежних компонентів, що працюють спільно для виконання певних функцій. Ці компоненти можуть бути будь-якої природи, включаючи технічні засоби та обладнання, програмне забезпечення та людей. Однак змістовна сторона цільової діяльності полягає в описі виконуваних системою функцій та їх взаємозв'язків. <p>Доказом плагіату Маргасової є помилка при перекладі фрази «что моделируемые процессы состоят из»: у неї вийшло «що моделюються процеси складаються з» (треба було написати так: «процеси, що моделюються, складаються з»). Плагіат.</p>	<p>по уровням. Таким образом, обеспечивается представление информации и очерчивается предмет исследования с приемлемым объемом новой информации на каждом новом уровне.</p> <p>Во-вторых, предполагается отделение организационной структуры и вещественных компонентов структуры от предметных функций и архитектуры информации. Это означает, что в функциональном моделировании игнорируются аспекты используемых информационных технологий, а рассматриваются только функциональные связи и логическая структура информации. Этот принцип следует из того предположения, что моделируемые процессы состоят из взаимосвязанных и взаимозависимых компонентов, работающих совместно для выполнения определенных функций. Эти компоненты могут быть любой природы, включая технические средства и оборудование, программное обеспечение и людей. Однако содержательная сторона целевой деятельности заключается в описании выполняемых системой функций и их взаимосвязей.</p>
<p>С. 408.</p>	<p>С. 4.</p>
<p>Методологія структурного моделювання дозволяє будувати моделі, що сприяють одночасно як розуміння проблеми, так і передачі результатів уявлення проблеми іншим особам. Прийняття в увагу безлічі додаткових точок зору дає можливість розглянути всі аспекти системи при одночасній концентрації уваги в кожен момент часу на одному елементі.</p> <p>Доказами плагіату Маргасової є помилки перекладу:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) фразу «результатов представления проблемы» вона переклала як «результатів уявлення проблеми»; 2) фразу «Принятие во внимание» вона переклала як «Прийняття в увагу». <p>Плагіат.</p>	<p>Методология функционального моделирования позволяет строить модели, способствующие одновременно как пониманию проблемы, так и передаче результатов представления проблемы другим лицам. Принятие во внимание множества дополнительных точек зрения дает возможность рассмотреть все аспекты системы при одновременной концентрации внимания в каждый момент времени на одном хорошо определенном элементе.</p>
<p>44 Маргасова Вікторія Геннадіївна. Стратегія забезпечення стійкості економіки України до загроз економічній безпеці. Дис. ... доктора економічних наук. – Чернігів, 2014. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0515U000347/)</p>	<p>Данилова О. Т., Толстых Е. Н., Широков Е. В. О применении методов комплексной сравнительной оценки для анализа состояния // Электронные средства и системы управления: Материалы докладов Международной научно-практической конференции (8–10 ноября 2012 г.): В 2 ч. – Ч. 2. – Томск: В-Спектр, 2012. с. 37–41. (https://storage.tusur.ru/files/43171/2012-2.pdf)</p>
<p>С. 418–419.</p>	<p>С. 37–38.</p>
<p>Методика синтезування інтегрального індикатора з використанням таксонометричного методу складається з наступних етапів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Визначення цілей та умов функціонування організації – власника інформаційних ресурсів, оскільки рівень інформаційної безпеки організації – це одна з характеристик його життєздатності. 2. Формування інформаційної системи організації, необхідної бази для системного аналізу. 3. Організація збору вихідної інформації. 	<p>Етапи представляемой методики оценки качества объектов СЗИ</p> <p>Этап 1. Определяются цели и условия функционирования предприятия – владельца информационных ресурсов, поскольку уровень информационной безопасности предприятия – это одна из характеристик его жизнеспособности. <...></p> <p>Этап 2. Формируется необходимая база системного анализа и выбирается исходная система показателей.</p>

<p>4. Формування групи показників або окремого критерію, визначеного як міра для порівняння кількісних показників досліджуваної операції відносно витрачаються зусиль і одержуваних результатів .</p> <p>Доказом плагіату Маргасової є помилка перекладу фрази «в отношении затрачиваемых усилий»: у Маргасової вийшло «відносно витрачаються зусиль».</p>	<p>Етап 3. Проводиться збір исходной інформації.</p> <p>Етап 4. Производится расчет и оценка значений частных показателей (мест, балльных оценок, коэффициентов по исходным показателям и т.д.).</p> <p>Етап 5. Формируются групи показателів или отдельного критерия, определенного как мера для сравнения количественных показателей исследуемой операции в отношении затрачиваемых усилий и получаемых результатов.</p>
<p>С. 419.</p> <p>Критерій повинен відповідати таким вимогам:</p> <ul style="list-style-type: none"> - мати конкретний фізичний зміст; - бути визначальним і відповідати основній цілі функціонування системи, підсистеми або елемента; - враховувати основні детерміновані та стохастичні фактори, що визначають рівень безпеки системи; - бути критичним до аналізованих параметрах і достатньо чутливим до них. <p>5. Задається матриця X, в якій x_{ij} – величина j-го показника i-го об'єкта</p> $X = \begin{pmatrix} x_{11} & \dots & x_{1j} & \dots & x_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{i1} & \dots & x_{ij} & \dots & x_{in} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{m1} & \dots & x_{im} & \dots & x_{mn} \end{pmatrix} \quad (5.1)$ <p>Задавання вихідних даних у вигляді матриці дозволяє дослідити зміни або значень ознак у різних об'єктів, або значень ознак, що описують стан одного об'єкта в часі.</p>	<p>С. 38.</p> <p>Критерий должен отвечать следующим основным требованиям:</p> <ul style="list-style-type: none"> - иметь ясный физический смысл; - быть определяющим и соответствовать основной цели функционирования системы, подсистемы или элемента; - учитывать основные детерминированные и стохастические факторы, определяющие уровень безопасности системы; - быть критичным к анализируемым параметрам и достаточно чувствительным к ним. <p><...></p> <p>Етап 6. Задається матриця X, в которой x_{ij} – величина j-го показателя i-го об'єкта:</p> $X = \begin{pmatrix} x_{11} & \dots & x_{1j} & \dots & x_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{i1} & \dots & x_{ij} & \dots & x_{in} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{m1} & \dots & x_{im} & \dots & x_{mn} \end{pmatrix} .$ <p>Задание исходных данных в виде матрицы позволяет исследовать изменения либо значений признаков у различных объектов, либо значений признаков, описывающих состояние одного объекта во времени.</p>
<p>С. 419–420.</p>	<p>С. 38.</p>
<p>6. Задається вектор K, елементи якого відображають значимість j-го показника.</p> $K = (k_1 \dots k_j \dots k_n) \quad (5.2)$ <p>7. Задається вектор S, елементи якого приймають значення:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1, якщо j-й показник-дестимулятор; + 1, якщо j-й показник-стимулятор. <p>Стимулятори – це показники, що відповідають максимальному значенню найкращих одиничних критеріїв, а дестимулятори – це показники, які відповідають мінімальному значенню найкращих одиничних критеріїв.</p>	<p>Етап 7. Задається вектор K, елементи которого отражают значимость j-го показателя:</p> $K = (k_1 \dots k_j \dots k_n) .$ <p>Етап 8. Задається вектор S, елементи которого принимают значения:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1, если j-й показатель – дестимулятор; + 1, если j-й показатель – стимулятор. <p>Стимуляторы – это показатели, соответствующие максимальному значению наилучших единичных критериев. Дестимуляторы – это показатели, соответствующие минимальному значению наилучших единичных критериев. На этом этапе проводится операция стандартизации признаков (показателей), поскольку разные признаки могут иметь различную размерность.</p>
<p>С. 420.</p>	<p>С. 39.</p>
<p>8. Стандартизація ознак (показників) необхідна, оскільки різні ознаки можуть мати різну розмірність. Для виконання операції визначаються:</p> <ul style="list-style-type: none"> - середню арифметичну ознаки: $X_i = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m X_{ij}; \quad (5.3)$ <ul style="list-style-type: none"> - середньоквадратичне відхилення j-ої ознаки: 	<p>Етап 9. Проводится операція стандартизації признаков (показателей), поскольку разные признаки могут иметь различную размерность. Для выполнения операции определяются:</p> <ul style="list-style-type: none"> - средняя арифметическая признака - среднеквадратическое отклонение j-го признака $\sigma_j = \left[\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (X_{ij} - X_j)^2 \right]^{\frac{1}{2}} ;$

$\sigma_i = \left[\frac{1}{m} \sum_{j=1}^m (X_{ij} - X_j)^2 \right]^{\frac{1}{2}}; \quad (5.4)$ <p>- стандартизоване значення j-го об'єкта:</p> $Z_{ij} = \frac{X_{ij} - X_j}{\sigma_i}. \quad (5.5)$ <p>9. Формування стандартизованої матриці виду:</p> $X = \begin{pmatrix} z_{11} & \dots & z_{1j} & \dots & z_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ z_{i1} & \dots & z_{ij} & \dots & z_{in} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ z_{m1} & \dots & z_{im} & \dots & z_{mn} \end{pmatrix} \quad (5.6)$ <p>10. Розрахунок точки-еталона. Еталоном буде точка (вектор), утворена за правилом: серед ознак-стимуляторів відбираються ознаки з максимальними значеннями, а серед ознак-дестимуляторів – з мінімальними.</p> <p>Текст і формули однакові. Плагіат.</p>	<p>- стандартизованное значение j-го объекта</p> $Z_{ij} = \frac{X_{ij} - X_j}{\sigma_i}; \quad X_j = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m X_{ij};$ <p>Этап 10. Формируется стандартизованная матрица вида</p> $X = \begin{pmatrix} z_{11} & \dots & z_{1j} & \dots & z_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ z_{i1} & \dots & z_{ij} & \dots & z_{in} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ z_{m1} & \dots & z_{im} & \dots & z_{mn} \end{pmatrix}$ <p>Этап 11. Производится расчет точки-эталона P_0, обусловленный тем, что в одномерном пространстве происходит попарное сравнение показателей. Эталоном будет точка (вектор), образованная по правилу: среди признаков-стимуляторов отбираются признаки с максимальными значениями, а среди признаков-дестимуляторов – с минимальными.</p>
С. 421.	С. 39–40.
<p>11. Ранжування об'єктів за ступенем зменшення характеристик. Цей етап займає важливе місце в системі комплексного аналізу в двох випадках:</p> <ol style="list-style-type: none"> коли потрібно зіставити стан декількох об'єктів на основі єдиної системи показників; коли потрібно зіставити результати функціонування якого-небудь об'єкта в часі. <p>Проведення оцінки рангового місця полягає в наступному:</p> <ul style="list-style-type: none"> визначається відстань між точками, що характеризують досліджувані об'єкти та еталоною точкою P_0: $C_{i0} = \left[\sum (Z_{ik} - Z_k)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \quad (5.7)$ <p>По відстані між i-м елементом і точкою можна зробити попередні висновки про рангове місце об'єкту при оцінці якості системи. Чим менше відстань між i, тим вища якість захисту об'єкта за цією ознакою;</p> <ul style="list-style-type: none"> формується вектор значення відстаней: $C = (C_{10} C_{20} \dots C_{m0}); \quad (5.8)$ <ul style="list-style-type: none"> визначається середня арифметична відстань між i-м об'єктом і точкою P_0: $\bar{C}_0 = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m C_{i0}; \quad (5.9)$ <ul style="list-style-type: none"> обчислюється середньоквадратичне відхилення від точки P_0: $\sigma_0 = \left[\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (C_{i0} - P_0)^2 \right]^{\frac{1}{2}} \quad (5.10)$ <ul style="list-style-type: none"> розраховується показник якості функціонування i-го об'єкта: 	<p>Этап 12. Ранжируются объекты по степени убывания характеристик. Этот этап занимает важное место в системе комплексного анализа в двух случаях:</p> <ol style="list-style-type: none"> когда требуется сопоставить состояние нескольких объектов на основе единой системы показателей; когда нужно сопоставить результаты функционирования какого-либо объекта во времени. <p>Ранговое место служит обобщающим показателем, представляя собой «равнодействующую» всех признаков, что позволяет линейно упорядочить анализируемые объекты. Проведение оценки рангового места заключается в следующем:</p> <ul style="list-style-type: none"> определяется расстояние между точками, характеризующими исследуемые объекты, и эталонной точкой P_0: $C_{i0} = \left[\sum (Z_{ik} - Z_k)^2 \right]^{\frac{1}{2}}.$ <p>По расстоянию между i-м элементом C_{i0} и точкой P_0 можно сделать предварительные выводы о ранговом месте объекта при оценке качества системы. Чем меньше расстояние между C_{i0} и P_0, тем выше качество защиты объекта по данному признаку;</p> <ul style="list-style-type: none"> формируется вектор значения расстояний $C = (C_{10} C_{20} \dots C_{m0})$; определяется средняя арифметическая расстояний между i-м объектом и точкой P_0: $\bar{C}_0 = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m C_{i0};$ <ul style="list-style-type: none"> вычисляется среднеквадратическое отклонение от точки P_0: $\sigma_0 = \left[\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (C_{i0} - P_0)^2 \right]^{\frac{1}{2}};$ <ul style="list-style-type: none"> рассчитывается показатель качества функционирования i-го объекта

$C_0 = \bar{C}_0 + 2\sigma_0 \quad (5.11)$ <p>Можна уточнити розрахунки, визначивши оцінку</p> $D_i = 1 - \frac{C_{i0}}{C_0}$ <p>, яка інтерпретується таким чином: якість об'єкта тим вище, чим ближче значення показника до одиниці.</p> <p>Текст і формули однакові. Плагіат. Доказом плагіату з боку Маргасової є те, що у фразі «По відстані між і-м елементом і точкою можна зробити» вона пропустила важливі речі: «По расстоянию между і-м элементом C_{i0} и точкой P_0 можно сделать». Так само далі у своїй переписаній фразі «Чим менше відстань між і, тим вище» вона теж пропустила позначення, які є в оригіналі: «Чем меньше расстояние между C_{i0} и P_0, тем выше».</p>	$C_0 = \bar{C}_0 + 2\sigma_0.$ <p>Можно уточнить расчеты, определив оценку</p> $D_i = 1 - \frac{C_{i0}}{C_0}$ <p>, которая интерпретируется следующим образом: качество объекта тем выше, чем ближе значение показателя к единице.</p>
---	--